

TIRUKKURAL

திருக்குறள்

von

ஆக்கியோரன்

TIRUVALLUVAR

திருவள்ளுவர்

ஓம் ஓட்டம் Projekt Ohm (AUM)

திருவருளி

செய்த

திருவாழ்வார்

பொருள்

திருவாழ்வார் திருமுறை

திருவாழ்வார் திருமுறை

TIRUKKURAL

திருக்குறள்

von

ஆக்கியான்

TIRUVALLUVAR

திருவள்ளுவர்

Ins Deutsche übertragen von Uwe Beisert

மொழிபெயர்ப்பு உவே பிப்சேர்த்

ஓம் திட்டம் Projekt Ohm (AUM)

© 1° Projekt Ohm (AUM), Basel, 1990

TIRUKKURAL

திருக்குறள்

107

சுருதிநாடு

TIRUVALLUVAR

திருவள்ளுவர்

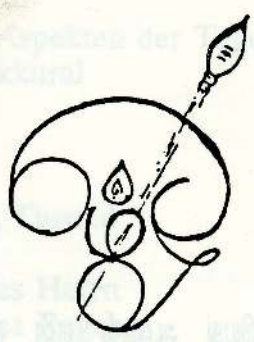
Die Deutsche übertragen von Uwe Heister
ausgewählte Verse

© 1° Projekt Ohm (AUM)

Mein nun zugewiesenes Geschick ist klein, und ich
 stehen, doch ich bin sicher, daß alle
 entgehen werden, wenn sie mein Gedicht hören.
 Schiffe werden lachen."

17
 20

22
 27

34

35

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

"Mein mir zugeteiltes Geschick ist klein, und groß ist mein Streben, doch ich bin sicher, daß alle Guten Glück empfinden werden, wenn sie mein Gedicht hören. Nur die Schufte werden lachen."

Tulsidas, 16. Jh.

என் சக்தியோ மிகச்சிறியது ஆனால் என் முயற்சியோ மிகப்பெரியது. நல்லவர்கள் எல்லோரும் என் பாடலைக் கேட்கும்போது மகிழ்ச்சியடைவர் என்பதையும் அறிவிலிகள் மட்டுமே இதைக் கேட்கும் போது நகைப்பார்கள் என்பதையும் நான் நிச்சயமாக உணர்கிறேன்.

துளசிதாஸ், 16ம் நூற்றாண்டு

Inhaltsverzeichnis

	Seite
Zum Geleit, S. Srikandarajah	17
Zum Geleit, Projekt Ohm (AUM)	20
Anmerkungen zu Aspekten der Tugend in Tiruvalluvars Tirukkural	22
Zur Übertragung	27

Tirukkural, Teil I, Tugend

1 Zum Lobe des Herrn	43
2 Zum Lobe des Regens	45
3 Der Asketen wahrhaftige Größe	47
4 Zum Lobe der Tugend	49
5 Das Leben des Haushalters	51
6 Vom Segen einer guten Ehefrau	53
7 Kinder	55
8 Liebe	57
9 Gastfreundschaft	59
10 Freundliche Rede	61
11 Dankbarkeit	63
12 Gerechtigkeit	65
13 Selbstbeherrschung	67
14 Sittliches Verhalten	69
15 Ehebruch	71
16 Geduld*	73
17 Neidlosigkeit	75
18 Habgier	77
19 Verleumdung	79
20 Eitles Geschwätz	81
21 Die Furcht, Böses zu tun*	83
22 Wohltätigkeit*	85
23 Barmherzigkeit	87
24 Ruhm	89
25 Erbarmen*	91
26 Nicht Fleisch essen*	93

27	Buße*	95
28	Heuchelei	97
29	Betrug	99
30	Wahrheit*	101
31	Zorn	103
32	Niemandem Leid* zufügen	105
33	Nicht töten*	107
34	Vergänglichkeit	109
35	Entsagung	111
36	Erkenntnis der Wahrheit	113
37	Der Begierde entsagen	115
38	Schicksal	117

Tirukkural, Teil II, Wohlergehen*

39	Die wahre Größe des Herrschers	121
40	Lernen	123
41	Unwissenheit	125
42	Zuhören	127
43	Weisheit*	129
44	Fehler vermeiden	131
45	Die Gunst der wahrhaft Großen erlangen	133
46	Schlechter Umgang	135
47	Überlegen, bevor man handelt	137
48	Die Stärke beurteilen	139
49	Den rechten Augenblick erkennen	141
50	Den rechten Ort wählen	143
51	Auswahl von Getreuen	145
52	Übertragung von Aufgaben	147
53	Für die Verwandten sorgen	149
54	Wachsamkeit gegenüber Sorglosigkeit	151
55	Gerechte Herrschaft	153
56	Gewaltherrschaft	155
57	Gewaltherrliches Handeln	157
58	Güte	159
59	Kundschafter	161
60	Geistesstärke	163
61	Trägheit	165
62	Anstrengung	167
63	Standhaftigkeit im Unglück	169

64	Minister	171
65	Redegewandtheit	173
66	Reinheit des Handelns	175
67	Entschlossenes Handeln	177
68	Handlungsweise	179
69	Botschafter*	181
70	Verhalten bei Hofe	183
71	Entdecken von Absichten	185
72	Beurteilen der Zuhörer	187
73	Selbstvertrauen vor Zuhörern	189
74	Land*	191
75	Festungen	193
76	Erwerb von Wohlstand	195
77	Eigenschaften der Armee	197
78	Hingabe der Soldaten	199
79	Freundschaft	201
80	Auswahl von Freunden	203
81	Vertraulicher Umgang	205
82	Verwerfliche Freundschaft	207
83	Geheuchelte Freundschaft	209
84	Torheit	211
85	Dummheit	213
86	Feindschaft	215
87	Das Wesen der Feinde	217
88	Erkennen von Feindschaft	219
89	Verräter in eigenen Reihen	221
90	Beleidigungen gegen die Großen*	223
91	Unterwerfung vor der Herrschaft der Frauen	225
92	Huren	227
93	Alkohol*	229
94	Glücksspiel	231
95	Arznei*	233
96	Edle Herkunft	235
97	Ehre	237
98	Wahre Größe	239
99	Vollkommenheit	241
100	Gutes Wesen*	243
101	Geiz*	245
102	Schamgefühl	247
103	Der Familie dienen	249
104	Landwirtschaft	251

105	Armut	253
106	Betteln*	255
107	Scheu vor dem Betteln*	257
108	Niedrige Gesinnung	259

Tirukkural, Teil III, Liebe*

109	Verwirrung, die ihre Schönheit hervorruft	263
110	Absichten durchschauen	265
111	Freude über die Vereinigung	267
112	Lobpreis ihrer Schönheit	269
113	Wahre Liebe	271
114	Aufgabe des Schamgefühls	273
115	Gerüchte	275
116	Trennungsschmerz	277
117	Wehklagen vor Kummer über die Trennung	279
118	Kummerschwere Augen	281
119	Totenblässe*	283
120	Der Einsamkeit Schmerz	285
121	Klage derer, die vor Sehnsucht vergehen	287
122	Vom Traume	289
123	Wehklagen am Abend	291
124	Verfall der Schönheit	293
125	Zwiesgespräch mit dem Herzen	295
126	Besiegte Zurückhaltung	297
127	Sehnsucht der Liebenden nach einander	299
128	Lesen geheimer Gedanken	301
129	Sehnsucht nach Vereinigung	303
130	Schelte für das eigene Herz	305
131	Schmollen	307
132	Vorgetäushtes Schmollen	309
133	Reiz des Schmollens	311

* Hinweise und Erläuterungen	312
Zur möglichen Lesart der Verse 1081 - 1330	335
Ausgewählte Literatur	337

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை செ. சிறீஸ்கந்தராஜா	16
அணிந்துரை ஓம் திட்டம்	18
முன்னுரை	31
குறிப்புரை	36

திருக்குறள் பகுதி I, அறத்துப்பால்

1. கடவுள் வாழ்த்து	42
2. வான் சிறப்பு	44
3. நீத்தார் பெருமை	46
4. அறன்வலியுறுத்தல்	48
5. இவ்வாழ்க்கை	50
6. வாழ்க்கைத்துணை நலம்	52
7. மக்கட்பேறு	54
8. அன்புடைமை	56
9. விருந்தோம்பல்	58
10. இனியவை கூறல்	60
11. செய்ந்நன்றி அறிதல்	62
12. நடுவுநிலைமை	64
13. அடக்கமுடைமை	66
14. ஒழுக்கமுடைமை	68
15. பிறனில் வினாடியாமை	70
16. பொறையுடைமை	72
17. அழக்காறுமை	74
18. வெ.காமை	76
19. புறங்கூறுமை	78
20. பயனில் சொல்லாமை	80

21. தீ விளையச்சம்	82
22. ஒப்புரவறிதல்	84
23. ஈகை	86
24. புகழ்	88
25. அருளுடைமை	90
26. புலால் மறுத்தல்	92
27. தவம்	94
28. கூடா ஒழுக்கம்	96
29. கள்ளாமை	98
30. வாய்மை	100
31. வெகுளாமை	102
32. இன்னா செய்யாமை	104
33. கொல்லாமை	106
34. நிலையாமை	108
35. துறவு	110
36. மெய்யுணர்தல்	112
37. அவாவறுத்தல்	114
38. ஊழ்	116

திருக்குறள் பகுதி II, பொருட்பால்

39. இறைமாத்சி	120
40. கல்வி	122
41. கல்லாமை	124
42. கேள்வி	126
43. அறிவுடைமை	128
44. குற்றங் கடிதல்	130
45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	132
46. சித்தினம் சேராமை	134

47. நெரிந்து செயல்வகை	136
48. வலியறிதல்	138
49. காலம் அறிதல்	140
50. இடம் அறிதல்	142
51. நெரிந்து தெளிதல்	144
52. நெரிந்து வினையாடல்	146
53. சுற்றித் தழுவல்	148
54. பொச்சாலாமை	150
55. செங்கோன்மை	152
56. கொடுங்கோன்மை	154
57. வெருவந்த செயலாமை	156
58. கண்ணுட்டம்	158
59. ஒற்றிடல்	160
60. ஊக்கம் உடனமை	162
61. மடியின்மை	164
62. ஆள்வினையுடனமை	166
63. இடுக்கண் அழியாமை	168
64. அமைச்சு	170
65. சொல்வன்மை	172
66. வினைத்துய்மை	174
67. வினைத்திட்டம்	176
68. வினைசெயல்வகை	178
69. தூது	180
70. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்	182
71. குறிப்பறிதல்	184
72. அமை அறிதல்	186
73. அமை அஞ்சாமை	188
74. நாடு	190
75. அரண்	192

76. பொருள் செயல்வகை	194
77. படைமாட்சி	196
78. படைச் செருக்கு	198
79. நட்பு	200
80. நட்பாராய்தல்	202
81. பழமை	204
82. தீ நட்பு	206
83. கூடா நட்பு	208
84. பேதைமை	210
85. புல்லறிவாண்மை	212
86. இகல்	214
87. பகை மாட்சி	216
88. பகைத்திறம் தெரிதல்	218
89. உட்பகை	220
90. பெரியாரைப் பிழையாமை	222
91. பெண்வழிச் சேறல்	224
92. வரைவின் மகளிர்	226
93. கள்ளுண்ணாமை	228
94. சூது	230
95. மருந்து	232
96. குடிமை	234
97. மானம்	236
98. பெருமை	238
99. சான்றாண்மை	240
100. பண்புடைமை	242
101. நன்றியில் செல்வம்	244
102. நாணுடைமை	246
103. குடிசெயல் வகை	248
104. உழவு	250

105. நல்குரவு	252
106. இரவு	254
107. இரவச்சம்	256
108. கயமை	258

திருக்குறள் பகுதி III, இன்பத்துப்பால்

109. தனகையணங்குழ்தல்	262
110. குறிப்பறிதல்	264
111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்	266
112. நலம் புணர்ந்துரைத்தல்	268
113. காதல் சிறப்புரைத்தல்	270
114. நாணுத் துறவுரைத்தல்	272
115. அலர அறிவுறுத்தல்	274
116. பிரிவாற்றுகை	276
117. படர்மலிந் திரங்கல்	278
118. கண் விதுப்பறிதல்	280
119. பசப்புறு பருவரல்	282
120. தனிப்படர் மிகுதி	284
121. நினைந்தவர் புலம்பல்	286
122. களவுநிலை யுரைத்தல்	288
123. பொறுதுகண்டு இரங்கல்	290
124. உறுப்புநலன் அறிதல்	292
125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்	294
126. நினையறிதல்	296
127. அவர்வயின் விதும்பல்	298
128. குறிப்பறிவுறுத்தல்	300
129. புணர்ச்சிவிதும்பல்	302
130. நெஞ்சொடு புலத்தல்	304

131. புலவி	306
132. புலவி நுணுக்கம்	308
133. ஊடலுவகை	310
134. Hinweise	312
135. Lesart	335
136. Literatur	337
137. மொழிபெயர்த்தவரைப் பற்றிச் சில வரிகள்	339

வான் முட்டும் புகழ் படைத்து இவ் வையகத்தால் போற்றப்படும் வள்ளுவர் தந்த இவ் வள்ளுவத்தின் பெருமை உலகம் உள்ளளவும் போற்றப்படும் என்பது வெள்ளிடைமலை. இலக்கியம் என்பது சமூகத்தைச் சித்தரித்துக் காட்டும் கண்ணாடி போன்றதாகும். இருபது நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து நிற்கும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காலத்திற்குக் காலம் எழுந்த பெரும்பான்மையான இலக்கியங்கள் யாவும் அக்கால சமுதாய அமைப்புக்களை பிரதிபலிப்பனவாயும் சமுதாய ஒழுக்கங்களுக்கு பிரதியீடு செய்வனவாயும் இருக்கின்றன.

நொன்மை மிக்க தமிழ் மொழியின் வழிவந்த திருக்குறள் எல்லாக் காலப்பகுதிக்கும் ஏற்ற ஒரு தனித்துவத்தைப் பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல் எல்லோராலும் எக்காலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்துக்களையும் தன்மால் கொண்டுள்ளது.

இதனால் உந்தப்பட்டுத் தன் தாய்மொழியில் இதை மொழிபெயர்த்த திரு. ஊவே பைசேர்த் அவர்களின் சேவை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

காலத்திற்குக் காலம் பல ஐரோப்பியர்கள் தமிழுக்குச் செய்த நொண்டிகள் வரிசையில் இவரின் அரும்பணி தமிழ் இலக்கிய உலகத்தால் என்றும் போற்றப் படக்கூடியது ஆகும். ஓம் திட்டம் சார்பில் இவ்வுரையை எழுதுவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

செ. சிறிகந்தராஜா

இற்றிகென்

சுவிற்சர்லாந்து

Wo und wann man auch immer Tiruvalluvars Tirukkural begegnet, wird diesem unvergänglichen Werk Ehrerbietung erwiesen. Noch nach nahezu zweitausend Jahren seit seiner Entstehung spiegelt der Tirukkural die Denkweisen, das Wesen und das soziale Gefüge der tamilischen Gesellschaft.

Die Lehren des Tirukkural, eines der bedeutendsten Werke alttamilischer Zunge, sind zeitlos und gelten heute wie eh und je.

Das bewegte Uwe Beissert, den Tirukkural in seine Muttersprache zu übertragen. Seine Arbeit wird zweifellos einen würdigen Platz in der tamilischen Literaturgeschichte einnehmen.

Wir begegnen der Arbeit von Uwe Beissert mit Hochachtung. Sein Name wird mit jenen Europäern genannt werden, die der tamilischen Literatur große Dienste erwiesen.

Vor solchem Hintergrund bereitet es eine besondere Freude, dem Projekt Ohm (AUM) diese einleitenden Worte überreichen zu dürfen.

Ittingen, im Oktober 1989

S. Srikandarajah

திட்டம் ஓம் திருக்குறளை ஜேர்மன் மொழியில் முழுமையாக வெளியிடுகிறது. கடந்த 250 வருடங்களாக திருக்குறள் லத்தீன், ஆங்கிலம், பிரான்ஸ், ருஸ்சிய மொழி, ஜேர்மன் மொழி, சிங்களம் போன்ற மொழிகளில் வெளிவந்த மொழி பெயர்ப்புத் தொடரில் உள்ள இடைவெளியை எமது வெளியீடு நிரப்புகிறது. சீன மொழியிலான மொழி பெயர்ப்பு வேலைகள் தமிழ்-சீன குழுவினால் தற்போது மேற்கொள்ளப் படுகிறது.

இந்த வெளியீடானது திருவள்ளுவரின் கருத்தைக் கூறுவதுடன் நின்றவிடவில்லை. திருவள்ளுவரின் தீர்க்க தரிசனத்தையும் கால வரையறையற்று நன்மை செய்யத்தக்க அவரது புத்திசாதுர்யமான விளக்கங்களையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. சமயக் கோட்பாடுகளை துன்பிரயோகம் செய்பவர்களுக்கு தெய்வ ஆசியும் மகிழ்ச்சியும் கிட்டாது ஆனால் ஏழைகளும் துன்பப் படுவோர்க்குமே அது கிட்டும். இதன் கருத்து எதிர்காலத்தில் நல்ல வாழ்க்கையை அடைவதற்கு நம்பிக்கை கொள்ளுதல் என்பது மாத்திரமல்ல. ஹிம்சையால் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் தமது நிலையினை விரைவில் உனரீந்து கொள்வதுடன் அறிவு வளர்ச்சியால் அப்பாதிப்பிலிருந்து மீண்டும் விடுவர். அந்த அறிவு வளர்ச்சியே அவர்களுக்குப் பலத்தையும், புரிந்துளர்வுடன் தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் ஆற்றலையும் அளிக்கும்.

ஓம் திட்டம் 1986 ம் ஆண்டு பாசலில் தமிழ் அகதிகளால் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இலங்கையில் உள்ள தமிழ் அகதிகட்கும், யுத்தத்தினால் பாதிக்கப் பட்ட வடக்குக் கிழக்கு மக்களுக்கும் உதவிபுரிவதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும்.

ஓம் திட்டம் தனிப்பட்டோர்க்கும், குடும்பங்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், சுயஉதவி நிறுவனங்களுக்கும் உடைகள், பசுமாடுகள், சிறுபண்டுகள், விதைதானியங்கள், உணவுவகைகள், கதையல்யந்திரங்கள், தொழில் உபகரணங்கள், பணம், போன்ற பல வழிகளிலும் உதவுகிறது. இத்திட்டத்தின் நடுநிலையான புனிதபணி முன்புபலிட அதிக உதவி தேவைப்படும் இக்காலத்திலும் தொடரவேண்டும்.

ஊவே பைசேர்த் அவர்கள் தனது திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பினை வெளியிடும் உரிமையை ஓம் திட்டத்திற்கு மனமுவந்து வழங்கியுள்ளார். இது பாதிக்கப்பட்ட எமது மக்களுக்கு உதவும் இந்தச் சிரமமான பணிக்கு ஓர் பாரிய முன்னேற்றமாகும். அதேசமயம் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின் சான்றாக திருவள்ளுவரால் ஏற்றிவைக்கப்பட்ட தீபத்தினை எல்லையற்று எடுத்துச் செல்லவும் வழிகோலுகிறது.

திருவள்ளுவரது அறிவுரைகள், கேள்விஞானத்தை வளர்க்க மறந்தவர்களுக்கும், இதய சுத்தியற்றவர்களுக்கும் ஒரு விலைமதிக்க முடியாத நன்கொடையாகும்.

பாசல், தை 1990 ஓம் திட்டம்

Projekt Ohm (AUM) stellt die vollständige Fassung von Tiruvalluvars Tirukkural in deutscher Sprache vor. Sie ist ein bisher fehlendes Bindeglied in der Kette wichtiger Übertragungen des tamilischen Meisterwerkes ins Lateinische, Englische, Französische, Russische, Deutsche und Singhalesische, die in den vergangenen zweihundertfünfzig Jahren entstanden. Eine Arbeitsgruppe von Tamilen und Chinesen überträgt zur Zeit den Tirukkural ins Chinesische.

Die vorliegende Ausgabe vermittelt mehr als nur einen Eindruck von der Botschaft Tiruvalluvars. Sie spiegelt Tiruvalluvars Weisheit als zeitlose Hilfe und Anweisung, Ungerechtigkeit und Vorurteile zu überwinden. Himmlischen Segen und Freuden auf Erden werden nicht jene erfahren, die Macht und Religion mißbrauchen, sondern die Armen und jene, die voller Erbarmen sind für die Nöte der Welt. Das bedeutet mehr als nur Trost und Hoffnung auf ein besseres zukünftiges Leben. Opfer von Gewalt werden sich ihrer beklagenswerten Lage bewußt und können sie so durch Wissen überwinden. Das Wissen wird ihre Stärke sein und sie leiten, ihre Rechte zu fordern, ohne mißverstanden oder überhört zu werden.

Projekt Ohm (AUM) wurde im Jahre 1986 als Initiative tamilischer Asylbewerber in Basel gegründet; sein Ziel ist, durch karikative Arbeit die Lebensbedingungen tamilischer Flüchtlinge in Sri Lanka und anderer ziviler Kriegsopfer im Norden und Osten des Landes verbessern zu helfen.

Projekt Ohm (AUM) versorgte bedürftige Alleinstehende, Familien, Waisenhäuser und Selbsthilfegruppen mit Kleidung, Milchkühen, Kleinvieh, Saatgut, Nahrung, Nähmaschinen, Werkzeugen, Bargeld etc. Die ehrenamtliche Arbeit soll fortgesetzt werden, da die Hilfe dringender als je benötigt wird.

Uwe Beissert stellte die Veröffentlichungsrechte seiner Tirukkural-Fassung dem Projekt Ohm (AUM) für diese Ausgabe zur Verfügung. Das bedeutet einen weiteren Schritt auf dem mühevollen Weg, die Hilfe für die zivilen Opfer des

Krieges in der Heimat der srilankischen Tamilen zu verstärken. Es bedeutet weiterhin, das Licht der Weisheit, das Tiruvalluvar vor nahezu zweitausend Jahren entzündete, als Zeugnis der tamilischen Kultur über Grenzen hinweg weiterzutragen.

Tiruvalluvars Lehre ist ein kostbares Geschenk für Menschen, die nicht verlernt haben zuzuhören und deren Herzen noch nicht von Gleichgültigkeit zerfressen sind.

Basel, im Januar 1990

Projekt Ohm (AUM)

Anmerkungen zu Aspekten der Tugend in Tiruvalluvars Tirukkural

Die Bemühungen, Licht in das Dunkel der Herkunft und des Wirkens des bedeutendsten tamilischen Dichters zu bringen, waren bis heute nur bedingt erfolgreich.

Tiruvalluvar, bekannt auch als Tiruvalluvar-Nayanar oder Valluvar, soll im zweiten Jahrhundert nach Beginn neuerer Zeitrechnung im heutigen Tamilnadu in Südindien gelebt haben. Andere Datierungen, die von 1 000 vor bis 800 n. Chr. reichen, werden hier ausgeschlossen.

Das Leben Tiruvalluvars und seiner Familie unterlag schon früh der Legendenbildung; nur wenige Daten konnten bisher nachgewiesen werden.

Es ist wahrscheinlich, daß Tiruvalluvar einer niederen Kaste angehörte und seinen Lebensunterhalt als Weber verdiente, bevor er an den Hof berufen wurde und zu Ruhm und Ansehen kam. Sein Wirken als einflußreicher Lehrer gilt als sicher.

Tiruvalluvar vermittelte ein neues Denken. Er lehnte die brahmanische und buddhistische Lebensverneinung und den tiefen Pessimismus im Jinismus ab. Tiruvalluvar forderte zudem, daß Gutes um des Guten willen zu tun sei. In weiten Teilen seines Werkes stellte er sich damit gegen Aspekte des herrschenden Denkens und die Lohnidee des im Ritual erstarrten Brahmanismus, die anderen Religionen auch heute nicht fremd ist, und der damals in Indien weitverbreiteten buddhistischen und jinistischen Lehren. Die Reform des Kastenwesens war Tiruvalluvar ein wichtiges Anliegen. Der immer wieder beschworene Erwerb "himmlischen Segens" und "himmlischer Wonnen" bedeuteten zudem die Erfüllung menschlicher Bedürfnisse und Sehnsüchte bereits auf Erden. Vor diesem Hintergrund ist Tiruvalluvar als Erneuerer zu sehen.

In der Ethik des Neo-Hinduismus fanden Tiruvalluvars

Forderungen und Belehrungen besonders deutlichen Widerhall. Die hinduistische Volksfrömmigkeit, weit entfernt davon, die Veden oder brahmanische Ideale völlig zu verstehen oder vorbehaltlos anzuerkennen, zeigte sich den Lehren des Nicht-Tötens aus Liebe und Mitleid und der tätigen Nächstenliebe weiterhin aufgeschlossen und verinnerlichte die alte Verpflichtung, Gutes zu tun, auch ohne sich von der Welt abzugrenzen und einem Grundton der Lehre entsprechend nur an die eigene Erlösung vom Kreislauf der Wiedergeburten zu denken. Der Prozeß wurde, wie besonders Ramakrishna, Vivekananda und Mahatma Gandhi lehrten, nahezu abgeschlossen.

Die Gefahr, Tiruvalluvar mißzuverstehen, liegt einmal in der fast schwärmerischen Verehrung, die dem Dichter von tamilischer Seite entgegengebracht wird, zum anderen in der desinformierten und häufig kompromißlosen Haltung mancher Kreise gegenüber nicht-christlichem Gedankengut, anderen Kulturen die eigenen Denkweisen als die einzig richtigen aufzudrängen.

Manche Aussagen Tiruvalluvars zur Stellung des Mannes in Familie und Gesellschaft und zu den sogenannten Mannestugenden und zum Militär befremden im ersten Augenblick, werden die ihnen innewohnende Gewalt und ihre Verklärung durch ihre Helden als zutiefst zuwider abgelehnt und als verborgene Machtmittel durchschaut [cf. Kapitel 77, 78 u. a.]. Mögen die Verse nach nahezu zweitausend Jahren seit ihrer Entstehung Anlaß genug sein, sich gründlich mit Gewalt und ihrer Rechtfertigung und den Opfern von Gewalt auseinanderzusetzen.

Die Verse sollten zudem vor ihrem zeitgeschichtlichen Hintergrund gesehen werden. Der Herrscher hatte in einer streng hierarchisch gegliederten brahmanischen Gesellschaftsordnung als sozial engagierter Gott-König die Geschehnisse des Landes zu lenken. Nur Angehörige der Kriegerkaste führten Kriege, und die Zivilbevölkerung sollte von deren Folgen nicht betroffen werden. Es war unter anderem die Aufgabe des Mannes, für das Wohlergehen der Familie zu sorgen, die Schwachen zu schützen und freigiebig

gegenüber den Armen zu sein. Jeder hatte für sich und die Gemeinschaft an dem ihm von der gesellschaftlichen Ordnung zugewiesenen Platz seine Pflichten zu erfüllen. Die Normen waren durch die heiligen Schriften vorgegeben und regelten das tägliche Leben mit dem Wohlwollen oder Mißfallen der Vertreter einer strengen Gesetzesreligion.

Die von Tiruvalluvar wiedergegebenen Normen sind als Ideal zu sehen. Damals wie heute wurden sie eingehalten oder wurde gegen sie verstoßen, und damals wie heute wurden auch andere von Tiruvalluvar angemahnte Tugenden gerne zugunsten des eigenen Vorteils auf Kosten anderer in einer rücksichtslosen Ellenbogengesellschaft verdrängt.

Die Stellung der Frau in der Familie, in wenigen, aber eindringlichen Versen vor allem im ersten Teil des Tirukkural gezeichnet, ist hier besonders zu würdigen. Es bleibt ein verlockendes, aber letztlich fruchtloses Unterfangen, mit Tiruvalluvar den Nachweis für eine Unterdrückung der Frau in der tamilischen Gesellschaft erbringen zu wollen. Das hieße, die Verse nicht in ihrem Zusammenhang gelesen zu haben; das hieße aber auch, der ehrbaren Frau in der tamilischen Gesellschaft den ihr seit Jahrtausenden zustehenden hohen Rang absprechen zu wollen und die Verehrung als Göttin und Mutter, die ihr in der Religion der Hindus als tragendes Element entgegengebracht wird, lächerlich zu machen. Tiruvalluvar erhob ethische Maximalforderungen an Mann und Frau und die Verantwortlichen in Staat und Gesellschaft. Seine Aussagen dienten der Belehrung und Erbauung, und immer wieder geißelte er Mißbrauch von Macht und Privilegien scharf. Tiruvalluvar folgte weder den nicht nur aus westlicher Sicht frauenverachtenden Anweisungen aus dem Buch Manu (1), einem auch heute für orthodoxe Brahmanen und für viele Hindus verschiedener Glaubensrichtungen heiligen Buch mit Gesetzeskraft [Manawardharmaschastra, etwa um 200 v. Chr. bis 200 n. Chr. entstanden, u. a. Manu Swajambhuva zugeschrieben, eine Sammlung mit vermutlich noch älteren Texten], das er gut gekannt haben muß, noch denen des Mahayana-Buddhismus, welche in der Frau ein niederes Wesen sahen. Im Gegenteil, die Frau verdiente die

Verehrung selbst der Götter, solange sie einen den sittlichen Normen entsprechenden Lebenswandel führte. Sollte der Mann sie unter diesen Bedingungen nicht ebenso achten? Inwieweit Tiruvalluvars Einsichten gerade in dieser Frage Wirkung zeigten, ist allerdings umstritten.

Tamilische Kommentatoren betonen die universale Gültigkeit und Zeitlosigkeit der ethischen Aussagen Tiruvalluvars. Er hinterließ der Welt ein kostbares Erbe, das anderen unvergänglichen Zeugen indischen Denkens nicht nachsteht. Gleichwohl ist der Tirukkural außerhalb seines tamilischen Kulturkreises in Südindien und großen Teilen im heutigen Sri Lanka kaum bekannt. Das mag im wesentlichen daran liegen, daß der Tirukkural in Tamilisch und nicht in Sanskrit, der im allgemeinen in den alten indischen Schriften verwendeten Sprache, niedergeschrieben wurde.

Keine Geringeren als Leo Tolstoi, Mahatma Gandhi, Rabindranat Tagore und Vinobaji, um nur einige Namen aus neuerer Zeit zu nennen, rühmten den Tirukkural und seine Ethik, und Albert Schweitzer sagte: "In kaum einer Spruchsammlung der Weltliteratur findet sich so viel edle Weisheit." [(2), p. 163]

Schweitzers feinsinnige Ausführungen zu den Gesamtzusammenhängen der Entwicklung indischen Denkens helfen, sich Tiruvalluvar in gebührender Achtung zu nähern, sofern Distanz zu einigen Wertungen zur indischen Mystik und Ethik aus christlicher Sicht gewahrt wird.

Die Interpretation von Arasu (3) dürfte dem Leser ebenso als hilfreicher, doch ganz anderer Einstieg in den Tirukkural, weil aus indischer Sicht geschrieben, willkommen sein.

Der Tirukkural spiegelt den Geist einer mehrtausendjährigen dravidischen Kultur. Er ist heute tamilisches Allgemeingut in Schule und Haus und moralische Anweisung und Lebenshilfe zugleich. Er unterscheidet sich von manchen anderen ehrwürdigen Schriften, weil er im Bewußtsein der Bevölkerung lebt. Die Verse dienen vor allem als

Sprichwörter, von denen Tiruvalluvar möglicherweise schon viele aus dem tamilischen Volksmund übernahm und auch in der Auseinandersetzung mit dem brahmanischen Gedankengut und den jainistischen und buddhistischen Lehren bearbeitete.

Der Tirukkural, die wichtigste Quelle und Zeugnis tamilischen Wesens, ist vielen Tamilen göttliches Wort. Ihnen gilt das Werk als "Tamilische Veden", "Spätere Veden", "Das göttliche Buch", "Universale Veden" etc.

Neben dem ersten Teil des Werkes, in dem unter anderem verschiedene Bereiche der Tugend behandelt werden, und dem zweiten Teil, in dem es auch um das Wohlergehen des einzelnen und der Gemeinschaft in Staat und Gesellschaft geht, preist der letzte der drei Teile des Werkes, der vermutlich in einem anderen Zusammenhang, weil für die Bühne gedacht, geschrieben wurde, in einem teilweise erfrischenden Humor die Freuden und Leiden der irdischen und ganz menschlichen Liebe; dies wurde, wenn auch recht eigenwillig, theologisch als die Liebe der suchenden Seele zu Gott gedeutet. Nun, damit ist der Tirukkural in guter Gesellschaft mit anderen Werken der Weltliteratur, denen gleiches widerfuhr und die deswegen dennoch nichts von ihrer Größe einbüßten.

Vieles, was Tiruvalluvar in seinem einzigen und einzigartigen Opus, dem Tirukkural, verkündete, ist auf unsere Zeit und auch auf nicht-tamilische Denkweisen übertragbar. Sein kritischer Geist und die strengen moralischen Forderungen, aber auch sein kluges Verständnis für menschliche Schwächen, beleben die Auseinandersetzung mit brennenden gesellschaftlichen ethischen Fragen auch außerhalb einer Religionsdiskussion.

Zur Übertragung

Als Arbeitsgrundlage für unsere vollständige Fassung des Tirukkural in deutscher Sprache begnügten wir uns nach Durchsicht des Materials schließlich mit den sprachlich und inhaltlich erheblich voneinander abweichenden englischen Fassungen von Pope (4), Aiyar (5) und EVS Publishers (6) und tamilischen Ausgaben mit Kommentaren (7), (8), (9), (10).

Die etwa um 1730 entstandene lateinische Fassung des ersten und zweiten Teils von Beschius, wie bei Pope nachgedruckt, an die sich die meisten Autoren in schwierigen Fällen eng anlehnten, war uns ebenfalls von Nutzen [cf. (4)] und ermöglichte es, die wohl älteste Deutung des Tirukkural durch einen Europäer und die Arbeitsweise des italienischen Jesuiten kennenzulernen.

Die Verwendung anderer und meist unvollständiger Übertragungen und Übersetzungen [Lazarus, Ellis, Drew, Robinson etc.; cf. (6), pp. 141 - 144, und (5)] schien nicht ratsam. Eine Übertragung ins Russische mußte unberücksichtigt bleiben. Zwei französische Fassungen waren uns nicht zugänglich.

Die deutsche Fassung des Tirukkural durch den Theologen Graul (11) und seine andere interessante Arbeit auch zur tamilischen Literatur [Ib.: Indische Sinnpflanzen und Blumen zur Kennzeichnung des indischen vornehmlich tamulischen Geistes. Erlangen 1865] konnten wir erst nach Abschluß unserer Übertragung einsehen und wurden deswegen hier nicht berücksichtigt. Bis dahin hatten uns von Graul nur wenige bei Schweitzer und Pope zitierte Tirukkural-Verse und Überschriften vorgelegen. Die untersuchten nicht-tamilischen Tirukkural-Fassungen weisen die Version von Graul als unvollständig aus. Das ist nicht richtig, soweit es die deutsche Übertragung angeht.

Es war äußerst reizvoll, die in ihrer Entstehungszeit mehr als zwei Jahrhunderte auseinanderliegenden o. a. Ausgaben und

ihre unterschiedlichen Deutungen miteinander zu vergleichen und Tiruvalluvars Botschaft schließlich in unserer Darstellung zu würdigen.

Manche Widersprüche in den untersuchten Fassungen konnten dank der Hilfe von S. Srikandarajah und N. Uruthira-Moorthy im Vergleich mit Tiruvalluvars Tirukkural und den tamilischen Kommentaren, die teilweise in ihren Deutungen ebenfalls erheblich voneinander abweichen, geklärt und gegebenenfalls für die deutsche Übertragung vermieden werden.

Metrum und Rhythmus des Tirukkural waren für unsere Zwecke nicht übertragbar [cf. (4), pp. xxv - xxviii zu Aufbau und Form], da im besten Falle eine Paraphrase zu Lasten der Aussage und des Gedankenflusses entstanden wäre. Keine noch so gelungene Übertragung in eine andere Sprache und eine andere Denkweise kann die Schönheit eines Meisterwerkes vollkommen wiedergeben.

Die Einteilung in 133 Kapitel mit ihren 2 660 Versen entspricht traditionell dem über 600 Jahre alten Parimelalahar-Kommentar [cf. (10)].

Die Überschriften der jeweils zehn Doppelverse umfassenden Kapitel wurden in einigen Fällen, soweit es notwendig erschien, freier wiedergegeben, als es das Original ausweist. Wir begnügten uns zum Beispiel mit "Neid", statt "Nicht neidisch sein", oder "Ehebruch", statt "Nicht die Ehe brechen" etc.

Die "Weisen", "Würdigen", "Gelehrten", "Großen", "Klugen" etc. sind tugendhafte Brahmanen und Asketen, die ihrer sittlichen Ordnung entsprechend leben müssen. Ihre Vorbildlichkeit ist nach Tiruvalluvar von jedermann als erreichbares Ziel anzustreben.

Die "Herrscher" und "Gebieten" sind Fürsten und Könige; die Forderungen und Mahnungen an sie sind übertragbar auf andere, denen das Wohl der Menschen und des Staates anvertraut ist oder am Herzen liegt.

Erläuterungen und Hinweise im Anhang auch zur möglichen Lesart der Doppelverse 1081 - 1330 wurden auf das notwendigste Maß beschränkt. Zudem wurden bei erheblichen inhaltlichen Abweichungen in einigen Fällen verschiedene Deutungen zum Vergleich wiedergegeben. Wir hoffen durch unser Vorgehen dem Leser den Zugang zum Tirukkural als eine Dichtung für das Volk zu erleichtern. Sie ersetzen für ein genaueres Verständnis keineswegs die Auseinandersetzung mit dem weiten Feld der vedischen und hinduistischen Philosophie und der Geschichte und Denkweise tamilischen Wesens überhaupt.

Es war unser vorrangiges Ziel, Tiruvalluvars unvergängliches Werk einer breiten Öffentlichkeit zugänglich zu machen. Es ist deutlich geworden, daß wir mit unserer Übertragung anderes als Graul verfolgten. Der Missionar Carl Graul widmete sein Werk der theologischen Fakultät der Universität Erlangen und sah sein "Streben" darin, "den christlichen Sendboten im Tamulnlande, dem alten Missions-Gebiete unserer Kirche [i. e. der evangelisch-lutherischen], in das Studium der von ihm zu bekämpfenden heidnischen Literatur einzuführen" und dies für eine Aufgabe halte, "welche der Kraft eines Theologen wohl werth ist." [op. cit., aus dem Vorwort] Soweit wir es nach einer ersten Durchsicht des deutschsprachigen Teils von Tiruvalluvars Werk beurteilen können, enthielt sich Graul weiterer verletzender Angriffe auf die Religion seiner Gastgeber.

Wir folgten vielfachem Wunsch und stellten den deutschen die tamilischen Verse gegenüber. Anders als in populären tamilischen Ausgaben häufig üblich, verzichteten wir hier auf Kommentare, da sie dem des Tamilischen Kundigen bei Bedarf leicht zugänglich sind.

Dem von dem Hindu Aiyar (1881 - 1925) bewußt gewählten biblischen [!] Tonfall konnten wir uns nicht anschließen [cf. (5), pp. xi - xii].

Wir bemühten uns, auch den dritten Teil des Werkes, "Liebe", so wiederzugeben, daß den religiösen Empfindungen

der Hindus, denen der Tirukkural als "Das göttliche Buch" heilig ist, Rechnung getragen wurde. Gleichzeitig war zu bedenken, daß Tiruvalluvar auch anderes als "geistige Vereinigung" zur Liebe sagte, nämlich "Lust" und "Vergnügen".

Ohne den wertvollen, fachlichen Rat von S. Srikandarajah und N. Uruthira-Moorthy und den unermüdlichen Einsatz der im Projekt Ohm (AUM) engagierten Tamilen A. Rajakrishnan, G. Ratnam, C. Raveendran, V. Raveendran, T. Sritharan, R. Suntharalingam, C. Vivekanandan und anderen hätte diese Ausgabe nicht erscheinen können. Den tamilischen Teil dieser Ausgabe gestalteten Easwary Moorthy und Suguna Vivegananthan. Allen, die mit Rat und Tat und unvergeßlichem Zuspruch zum Gelingen beitrugen, sei herzlich gedankt.

Lörrach, im Oktober 1989

Uwe Beissert

ஒரு மாவெரும் தமிழ்ப் புலவரின் வாழ்க்கையையும் அவரது ஆக்கத்தினையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வரும் முயற்சியில் இதுவரை ஓரளவு வெற்றியே கண்டுள்ளனர்.

வள்ளுவர் திருவள்ளுவர் அல்லது திருவள்ளுவ நாயனார் என்று அழைக்கப் ப்படும் இவர் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் உள்ள தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்ததாக நம்பப்படுகிறது. கி.மு. 1000 தொடங்கி கி.பி. 500 வரைக்குட்பட்ட காலப்பகுதியில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் ஏனைய தகவல்கள் இங்கு தவிர்க்கப் பட்டுள்ளது.

இதுதவிர அவரது குடும்ப வாழ்க்கை பற்றிய பல வரலாறுகள் இருப்பினும் அவற்றில் மிகச் சிலவே நிரூபிக்கக் கூடியதாக உள்ளன.

திருவள்ளுவர் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும் அவரது கல்வி, புலமைத் திறமைக்காக அரசனால் கௌரவிக்கப்பட முன்னர் நெசவுத் தொழில் செய்தே வாழ்ந்தார் எனவும் சிலரால் நம்பப் படுகிறது.

திருவள்ளுவர் தமது காலத்தில் புதிய சிந்தனைகளை வகுத்தார். அவர் பௌத்தர்களினதும், அந்தணர்களினதும், ஜைனர்களினதும் நிலையாமைக் கொள்கைகளை ஏற்கவில்லை. மேலும் பிரதிபலன் கருதாது நன்மை செய்யவேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தினார். தனது குறளில் பல இடங்களில் மறுபிறப்பில் நன்மை கிட்டும் என்ற கோக்குடன் இப்பிறப்பில் நன்மை செய்யும் பிரமாளிஸ, ஜைனிஸ, பௌத்த கொள்கை பரவியிருந்த அக்காலத்திலும் அதனை எதிர்த்தார். சாதி ஒழிப்பு அவரது முக்கிய கோக்கமாக இருந்தது. பேரின்பம் என்பது பூமியில் வாழும் மனிதனின் அடிப்படைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதே ஆகும் என அடிக்கடி வலியுறுத்தியுள்ளார். இதனால் இவர் ஒரு சீர்திருத்த வாதியாகக் கணிப்பிடப் படுகிறார்.

அவரது இக்கூற்றுக்கள் இன்று இந்துமத தத்துவத்தில் எதிரொலித்துக் கொண்டு

இருக்கின்றது. கடவுள் நம்பிக்கையுள்ள ஆனால் வேதங்களையும், பிராமண தத்துவங்களையும் முற்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாத சாதாரண மக்கள் தர்மம், அன்பு, கருணை என்பவற்றிற்காகக் கொலை செய்யக் கூடாது எனவும், பிரதிபலனை எதிர்பாராது மறுபிறப்பின் நன்மைக்காக இப்பிறப்பில் நன்மை செய்ய வேண்டும் எனவும் கூறும் பழைய போதனைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இந்த தத்துவத்தை இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர், மகாத்மகாந்தி போன்றோரும் போதித்தனர்.

ஒரு புறத்தில் தமிழர்கள் திருவள்ளுவர் மேல் அதிக ஆவலும் ஆர்வமும் கொண்ட ஒரே கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதாலும் மறுபுறத்தில் கிரிஸ்தவமல்லாத இனத்தவருடன் எதுவித தொடர்பும் அற்ற மேலை நாட்டவர்க்கு அவர்களின் சமயக் கொள்கையே சிறந்தது எனக்காட்டும் பொருட்டு திருக்குறள் தவறாக விமர்சிக்கப் பட்டுள்ளதாலும் திருவள்ளுவரைப் பற்றித் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளும் அபாயம் உண்டாகிறது.

திருவள்ளுவர், சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் ஒரு ஆணின் நிலையை, விசேடமாக அவனது ஆண்மையையும், வீரத்தையும் எடுத்துக் காட்டும்போது ஆண்மையில் ஒளிந்துள்ள ஹிம்சை எமக்கு முதலில் நூதனமாகப் படுவதுடன் அதை ஏற்கக் கடினமாகவும் உள்ளது [cf. Kap. 77, 78 u.a.] மேலும் குறள் தோன்றி ஏறத்தாழ 2000 வருடங்களுக்குப் பின் ஹிம்சை பற்றியும், ஹிம்சையால் பாதிக்கப் பட்டோர் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியதற்குக் காரணம் இருக்கிறது.

மறுபுறத்தில் திருக்குறளை அக்காலச் சமூக அமைப்பின் பின்னணியுடன் சேர்த்து நோக்க வேண்டியுள்ளது. அன்று தெய்வத்திற்கு நிகராக மதிக்கப்பட்ட அரசன், அந்தணர்களை உயர்வாக மதிக்கும் கட்டுப்பாடான சமூக அமைப்பில் ஆட்சிபுரிய வேண்டியிருந்தது. கூடித்திரிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரமே போரில் நேரடியாக ஈடுபட்டதால் போர் அபாயத்திலிலும், அதன் தாக்கத்திலிலும் இருந்து சாதாரண மக்கள் பாதுகாக்கப் பட்டார்கள். ஒரு ஆண்மகன் தனது மற்றைய கடமைகளுடன் தன்குடும்பத்தையும், இயலாதவர்களையும், ஏழைகளையும்

பாதுகாக்கும் கடமையையும் கொண்டிருந்தான். தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் தத்தமது கடமைகளுடன், சமூகத்தில் தனக்குத் தரப்பட்ட அந்தஸ்த்துக்கான கடமைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். மனிதனின் பொதுவான ஒழுக்க நெறிகள் நாளாந்த வாழ்க்கை முறைகள் சமய சம்பிரதாயக் கட்டுப்பாடுகள் யாவும் சாஸ்திரங்கள் மூலமே வகுக்கப் பட்டிருந்தது.

திருவள்ளுவரால் கூறப்பட்ட அநெறிகள் கருத்தளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அன்றுபோல் இன்றும் -மிகச்சிலரால் மட்டுமே கடைப்பிடிக்கப் படுவதுடன் இன்றைய போலிச்சமூக அமைப்பில் தத்தமது சுயநலனுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

திருக்குறளின் முதற் பகுதியில் மிகக் குறைவான ஆனால் அதிக தாக்கமுள்ளதுமான குறள்கள் ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பெண்ணுக்குள்ள அந்தஸ்த்தினை எடுத்துக் காட்டுவனவாய் அமைந்துள்ளன. அன்றைய பெண்ணடிமையை எடுத்துக் காட்டும் இக்குறள்கள் சிறந்த போதனையாக அமைந்திருந்த போதிலும் மக்களால் அவை கடைப்பிடிக்கப் படவில்லை. இந்துசமயத் தத்துவப்படி பெண்கள் தெய்வமாகவும் தாயாகவும் போற்றப்பட்ட போதிலும் சாதாரண வாழ்வில் அந்த அந்தஸ்த்தைப் பெண்களுக்கு வழங்க விரும்பவில்லை என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. திருவள்ளுவர் ஆண், பெண் இருவர்க்கும் நாட்டிலும் சமூகத்திலும் உள்ள உயர் கடமைகளை எடுத்துக் காட்டினார். இவரது கூற்றுக்கள் ஆலோசனையையும் அறிவையும் வழங்குவதுடன் அதிகார துன்பிரயோகத்தையும் கண்டிக்கின்றன. திருவள்ளுவருக்கு ஏற்கனவே நன்றாகத் தெரிந்திருக்கலாமென நம்பப்படுவதும், அந்தணர்களுக்கு முக்கியமாக இருந்த சமயக் கொள்கைகளின் தொகுப்பானதும், இன்றும் இந்துக்களால் நம்பப்படுகிறதுமான மனு (1), எனும் நூலில் [மனுதர்ம சாஸ்திரம் ஏறத்தாழ கி.மு. 200 க்கும் கி.பி. 200 க்கும் இடையில் மனுசுவாமிபுரா என்பவரால் எழுதப்பட்டது என நம்பப்படும் அதேசமயம் இது புராதன ஏடுகளின் தொகுப்பு எனவும் கருதப் படுகிறது.] பெண்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டதையோ அல்லது மகாஞான பெளத்தத்தில் பெண்களைத் தாழ்வாகக் கூறப்பட்டதையோ இவர் ஏற்கவில்லை. தெய்வ நீதிப்படையும், சமூகத்தில்

களெரவிக்கப் படக்கடிய தகுதி உடையவளாகவும் இருக்கும் ஒரு பெண்ணை இறைவனே மதிக்கும் பட்சத்தில் அவளை ஏன் ஆண்கள் மேன்மைப் படுத்தக் கூடாது என்பது இவரது வாதுமாகும். இருப்பினும் இன்றும் பெண்பெருமை பற்றிய இவரது கருத்துக்கள் கேள்விக் குரியதாகவே உள்ளது.

தமிழ் வியாக்கியான கர்த்தாக்கள், திருவள்ளுவரின் குறள்கள் உலகளாவிய கால வரையறை அற்ற அறிவுப் பொக்கிசம் என்கிறார்கள். இந்திய இலக்கிய னோக்கின்படி ஏனைய உயர் படைப்புக்களின் வரிசையில் இவர் விட்டுச்சென்ற திருக்குறளும் ஒன்றாகும். அப்படியிருந்தும், நென்னிந்தியக் கலாச்சார எல்லைக்கப்பாலும், இலங்கையின் அநேகபகுதிகளிலும் இது அறியப்படாமலேயே இருக்கிறது. இதற்கு அன்றைய அறிஞர்களின் எழுத்து மொழியானதும், புராதன இந்திய சாஸ்திரங்கள் எழுதப் பட்டதுமான சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப் படாமல் திருக்குறள் தமிழில் எழுதப் பட்டதே காரணமாகும்.

திருக்குறளையும் அதன் தத்துவத்தையும் தற்கால அறிஞர்கள் வரிசையில் வியோ தொல்ஸ்தோய், மகாத்மகாந்தி, ரவீந்திரநாத் தாகூர், வினோபாஜி போன்றோரும் போற்றியுள்ளனர். “இலக்கிய உலகில் நிலைத்திருக்கும் மிக உயர்ந்த அறிவுக்களஞ்சியம்” என அல்பேர்ட் சுவைச்சர் [(2), p. 163] கூறியுள்ளார்.

சுவைச்சரின் அன்றைய சாதூர்யமான விமர்சனம் இந்தியக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது திருவள்ளுவரின் அறிவை விளங்கிக் கொள்ள உதவுவதாய் இருப்பினும் இவரின் இந்த விமர்சனம் கிறிஸ்தவக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது திருவள்ளுவரின் கருத்திலிருந்து சற்று விலகியே உள்ளது.

திருவள்ளுவரின் கருத்தை வேறோர் கோணத்திலிருந்து அரசு அவர்கள் (3) இந்தியக் கண்ணோட்டத்தில் விளக்கியுள்ளதால் வாசகர்களுக்கு உதவியாகவும் வரவேற்கத் தக்கதாயும் உள்ளது.

திருக்குறள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட திராவிடக் கலாச்சாரத்தைப்

பிரதிபலிக்கின்றது. தற்காலத்தில் திருக்குறள் தமிழர்களின் வீடுகளிலும், பாடசாலைகளிலும் பொதுவாகப் பயன் படுத்தப் படுவதால் அது நாளாந்த வாழ்க்கைக்கான அறநெறி அறிவுரையாகப் பயன்படுகிறது. திருக்குறள் ஏனைய அறிவு நூல்களிலிருந்து வேறுபட்டும் அதேசமயம் மக்கள் மனதில் நிலைத்தும் உள்ளது. பெரும்பாலும் தமிழரின் பேச்சு வழக்கிலிருந்து திருவள்ளுவரால் எடுத்தாழப்பட்ட கருத்துக்கள், நீதிமொழி வாக்கியங்களாகப் பயன் படுவதுடன், அன்றைய பிரமாளிசு, பௌத்த, ஜைனிசு எதிர்ப்பினைச் சமாளிக்கும் வல்லமையையும் பெற்றிருந்தது.

திருக்குறள் தமிழர் கலாச்சாரத்தின் இருப்பிடமாகவும் சாட்சியாகவும் விளங்குவதால் இது தெய்வ வாக்காகக் கருதப்படுவதுடன், “தமிழ்வேதம்” “நவீனவேதம்” “புனிதநூல்” “உலகியல்வேதம்” என்றெல்லாம் போற்றப் படுகிறது.

முதலாம் பகுதியில் வேறுபலவற்றுடன் ஒழுக்கம், பண்பு என்பன பற்றியும், இரண்டாம் பகுதியில் தனிப்பட்டோரினதும், நாட்டின் இனங்களினதும், சமூகத்தினதும் நலன்கள் பற்றியும் கூறிய வள்ளுவர், மூன்றாம் பகுதியில் வித்தியாசமான முறையில், நாடகத்திற்காய் எழுதப்பட்டதைப் போன்று இடையிடையே நகைச்சுவையும் கலந்து காதல், இன்பம், துன்பம் பற்றியும் கூறியுள்ளார். காதலானது இறைவனை அடைய விரும்பும் ஆன்மா அவன்மீது கொண்ட தூய அன்பே என மெய்யியல் ரீதியில் விளக்கப்படுகிறது. இந்த அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தும் உயர்வாக மதிக்கப்படும் ஏனைய உலக இலக்கியங்களுடன் திருக்குறளும் சேர்ந்து கொள்கிறது.

திருவள்ளுவரின் ஒரே ஒரு படைப்பானதும் அதி உன்னதமானதுமான திருக்குறளை இன்றைய எமது காலத்தில் தமிழ்ச் சிந்தனைக் கண்ணோட்டத்திற்கு அப்பால் நின்று இலகுவாக மொழிபெயர்க்கலாம். அவரது விமர்சனக் கண்ணோட்டமும், கண்டிப்பான அறநெறி அறிவுறுத்தல்களும், மனித பலவீனத்தை அறியும் புத்தி சாதுர்யமும், சமய எல்லைகளுக்கு அப்பால் நின்று சமூகப் பிரச்சனைகளை ஆராய உதவுகிறது.

மொழிவயர்ப்புப் பற்றிய குறிப்புகள்.

திருக்குறள் சம்பந்தமாக எமக்குக் கிடைத்த பல வெளியீடுகளை ஆராய்ந்தபின் இறுதியில் எமது முழுமையான ஜேர்மனிய மொழி வயர்ப்புக்கு அடிப்படையாக போப் (4), அய்யர் (5), EVS வெளியீடு (6) என்பவற்றிடன் பல வேறுபாடான விளக்கங்களைக் கொண்ட தமிழ் வெளியீடுகளையும் (7), (8), (9), (10) எடுத்துக் கொண்டோம்.

1730ம் ஆண்டளவில் பெசியுஸ் என்பவரால் மொழி வயர்க்கப் பட்டதும், ஏனைய வெளியீட்டாளர்களால் உசாத்துனையாகக் கொள்ளப்பட்டதும், போப்பின் (4) வெளியீட்டில் மறுபிரசுரம் செய்யப் பட்டதுமான லத்தீன் மொழியில் திருக்குறளின் முதலிரு பகுதிகளைக் கொண்ட வெளியீடு, திருக்குறளை ஐரோப்பியர் ஒருவர் எவ்வாறு விளக்கினார் என்பதை அறியவும், இத்தாலிய மதகுருவின் செயல்பாட்டு முறையைத் தெரிந்து கொள்ளவும் எமக்குப் பெரிதும் உதவியது.

முழுமை பெறாத மொழி வயர்ப்புக்களையும் விமர்சனங்களையும் [லசாரூஸ், எல்லிஸ், ட்டேவ், ஸ்டூபின்சன், cf. (6), pp. 141-144, (5)] எமது தேவைக்குப் பயன் படுத்துவது உசிதமானதாக எமக்குப் படவில்லை. ரூஸ்சிய மொழி வயர்ப்பை எம்மால் பயன் படுத்த முடியவில்லை. இரு பிரான்ஸ் மொழியிலான மொழி வயர்ப்புக்களும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

கிறவுள் அவர்களின் ஜேர்மன் மொழி வயர்ப்பும் (11) அவரது ஏனைய தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தமாக 1865ம் ஆண்டு வெளியிடப் பட்ட [Ib.: Indische Sinnpflanzen und Blumen zur Kennzeichnung des indischen vornehmlich tamulischen Geistes. Erlangen 1865] என்ற புத்தகமும் எமக்குக் காலம் தாழ்த்தியே கிடைத்தன. போப், கவைந்தர் போன்றோரால் கிறவுளின் வெளியீட்டிலிருந்து ஒரு சில குறள்களும் அதிகாரங்களும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. கிறவுளின் மொழி வயர்ப்பு முழுமையற்றது என கூறப்பட்ட போதிலும் அவரது யேர்மனிய மொழி வயர்ப்பைப் பொறுத்தமட்டில் இக் கூற்றை உண்மையில்கலை.

1881 தொடக்கம் 1330 வரையிலான குறள்களை இயலுமான வரையில் மிகவும் சுருக்கமாகவே மொழிபெயர்த்துள்ளோம். மாறுபாடான விளக்கங்களைத் தரும் பதங்களை மறுபிரசுரம் செய்துள்ளோம். திருக்குறள் நபுணர்களுக்கு மட்டுமன்றி சாதாரண மக்களுக்கும் இலகுவாக விளங்கக் கூடிய கவிதையாக இதில் தரப்பட்டுள்ளது என நம்புகிறோம். வேதாந்தத் தத்துவங்களையும், இந்துசமயத் தத்துவங்களையும், சரித்திர உண்மைகளையும், தமிழர்களின் சிந்தனைக் கண்ணோட்டத்தினையும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலவாமல் பார்த்தல் அவசியமாகும்.

திருவள்ளுவரது ஒப்பிடமுடியாத ஆக்கத்தினை மேலும் விரிவாக வெளிக்கொண்டுவர வேண்டும் என்பது எமது நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். எமது வெளியீடானது கிறிஸ்தின் வெளியீட்டிலும் பார்க்க வித்தியாசமானது என்பது தெட்டத் தெளிவாகும். மதகுருவான கிறிஸ்து தனது ஆக்கத்தை ஜேர்மனியில் உள்ள எர்லாங்கன் (University of Erlangen) பல்கலைக் கழகத்தின் மெய்யியல் பீடத்திற்கு ஒப்படைத்தார். தமிழ் நாட்டில் தனது மதம் வளர்க்கும் அமைப்புக்களை வலுப்பெறச் செய்வதே கிறிஸ்தின் நோக்கமாக இருந்தது. கிறிஸ்தவமல்லாத ஏனைய மதங்களின் இலக்கியங்களை தனது முழுப்பலத்துடன் எதிர்ப்பதே ஒரு கிறிஸ்தவ தத்துவவியலாளரின் கடமையாகும் என இவர் தனது முகவுரையில் குறிப்பிட்டிருந்த போதிலும், ஏனைய மதங்களைப் புண்படுத்தும் வகையிலான பதங்களை அவரது ஜேர்மன் மொழிபெயர்ப்பில் எம்மால் காணமுடியவில்லை.

தமிழிலும் ஜேர்மன் மொழியிலும் திருக்குறளை அருகருகே வெளியிட விரும்பிய நாம் ஏனைய பிரபல வெளியீடுகளைப் போலன்றி முகவுரைகளையும் கூட தமிழ் வாசகர்களின் நலன் கருதி தமிழிலும் வெளியிடுகிறோம்.

இந்துவான அய்யர் அவர்கள் (1881 - 1925) தமது வெளியீட்டில் பைபிளில் உள்ளதைப் போன்ற வசன அமைப்புக்களை அடிக்கடி பயன் படுத்தியுள்ளார் [1] ஆனால் நாம் இத்தகைய அனுகு முறைகளைத் தவிர்த்துள்ளோம் [cf. 5, pp. xi -xii].

கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக ஒன்றுக்கொன்று முரணாக வெளியிடப் பட்டுள்ள பல திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புக்களையும் எமது வெளியீட்டினையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது ரசனை மிகுந்த ஒரு சம்பவமாக அமைந்தது.

இத்தகைய முரண்பாடுகளை நீக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு சிறீஸ்கந்தராஜா, உருத்திரமூர்த்தி ஆகியோர் திருக்குறளையும் அதற்குப் பல வகையான விளக்கங்களைத் தந்த தமிழ் வெளியீடுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததன் மூலம் பெரிதும் உதவினர்.

திருக்குறளில் காணப்படும் எதுகை மோனைகளையோ [(4), pp. xxv-xxviii] அல்லது வசன நடைகளையோ எமது தேவைக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்க்க முடியாதிருந்தது. வேற்று மொழியிலும் வேறுபட்ட சிந்தனைக் கண்ணோட்டத்திலும் உள்ள ஒரு ஆக்கத்தினை அதன் தரம் சுவை குன்றுது எதுகை மோனை போன்ற அம்சங்களையும் மொழிபெயர்த்தல் இதுவரையில் வெற்றியளிக்கவில்லை எனலாம்.

சுமார் 600 வருடங்களுக்கு முன்னர் பரிமேலழகர் தமது விளக்க உரையில் 2660 வரிகளைக் கொண்ட திருக்குறளை 133 அதிகாரங்களாக வகுத்துத்தார். அதுவே பாரம்பரியமாக இன்றும் பின்பற்றப் படுகிறது.

பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட அதிகாரங்களின் தலையங்கங்களை தமிழில் உள்ளதைப் போன்றே மொழிபெயர்க்க முயன்ற போதும் சில தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் சொற்சொருக்களை பயன் படுத்த வேண்டியும் ஏற்பட்டது.

அறிஞர், கற்றோர், மேலோர், பெரியோர், அறவோர் போன்ற பதங்கள் அறநெறி வழுவாது வாழும் அந்தனர்களையும் முனிவர்களையும் குறித்தபோதும் எந்தவொரு மனிதனாலும் அந்த நிலையை எய்தமுடியும்.

நாட்டினதும் மக்களினதும் நலனில் அக்கறையுள்ள அதேசமயம் கட்டளைகளையும் நிபந்தனைகளையும் மற்றபோர் மீது விதிக்கக்கூடிய தன்மையுள்ள நிலப்பிரபு அல்லது அரசர்களே ஆட்சியாளரார் எனப்பட்டனர்

திருக்குறளின் மூன்றாம் பகுதியான இன்பத்துப்பாலை மொழிபெயர்க்கும் போது நாம் மிகவும் அவதானமாகவே இருந்தோம். திருக்குறளை புனித நூலாகக் கருதும் இந்துக்களையோ அல்லது அதனை வாசிக்கும் ஏனையவர்களையோ எந்த விதத்திலும் பாதிக்காமல் இருக்குமாறும் அதேசமயம் தெய்வீகம், இன்பம், மகிழ்ச்சி என்பவற்றிற்கு திருவள்ளுவரின் கருத்தினைச் சரியாக விளங்கக் கூடியதாகவும் பார்த்துக் கொண்டோம்.

செ. சிறீஸ்கந்தராஜா, நா. உருத்திரமூர்த்தி ஆகியோரினும் ஓம் திட்டத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட ஏ. இராஜாகிருஷ்ணன், ஜி. இரத்தினம், வி. இரவீந்திரன், ஆர். சுந்தரலிங்கம், ரி. சிறீதரன், சி. விவேகானந்தன், சி. இரவீந்திரன் உட்பட இங்கு பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஏனைய பலரதும் பெறுமதிமிக்க உதவிகள் எமக்குக் கிடைத்திராவிட்டால் இதனை நாம் வெளியிட்டிருக்க முடியாது. இவ்வெளியிட்டின் தமிழ்ப் பகுதியை எழுத உதவிய திருமதிகள் சுருளா எஸ். விவேகானந்தன், ஈஸ்வரி உருத்திரமூர்த்தி ஆகியோருக்கும் சகல வழிகளிலும் எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்துதவிய அனைவருக்கும் எமது இதயங்களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

லோராஸ், ஐப்பசி 1989 . ஊவே பைசார்த்

திருக்குறள்

முதலாம் பகுதி

அறத்துப்பால்

1. Seit Anbeginn ist die Erde dem Herrn so beschieden,
auch seit Anbeginn der Zeit ist die Erde dem Herrn so beschieden.

2. Was nützt dem Menschen alles seine Streben, wenn
er nicht dem Herrn der vollkommenen Weisheit

3. Ihrer Tage werden die Füße des Herrn, da alle Zeit
neu sind dem Herrn, der auf dem Meer steht in Herrsch
der Fremden.

Tirukkural

4. Teil I
zu heiligen Füßen" des Herrn, der vollkommenen Weisheit
nicht sein.

Teil I

5. Güter und Selbst
nicht teilen, die zuhülfen preisen der Herrn.

Tugend

6. Ihrer Tage werden viele, die zuhülfen preisen der Herrn,
suchen im Herrn, der die fünf Sinne bewahrt.

7. Sie werden wahrhaftig, die zuhülfen preisen der Herrn,
suchen im Herrn und hängen zu seinen heiligen Füßen, die
kannern werden, die zuhülfen preisen der Herrn.

8. Sie werden wahrhaftig, die zuhülfen preisen der Herrn,
suchen im Herrn und hängen zu seinen heiligen Füßen, die
suchen zu Füßen des Herrn, dem Meer aller Reichtümer.

9. Neigt nicht das Haupt, sich zu Füßen des Herrn mit den
acht göttlichen Mitten, die zuhülfen preisen der Herrn,
Suchen im Herrn.

10. Sie werden das Meer von Gefahren und Tod
überwinden, die zuhülfen preisen der Herrn, die Zeit.

1 கடவுள் வாழ்த்து

- 1 அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்பே உலகு.
- 2 கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றூள் தொழார் எனின்.
- 3 மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.
- 4 வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.
- 5 இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
- 6 பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.
- 7 தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.
- 8 அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.
- 9 கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.
- 10 பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.

1 Zum Lobe des Herrn

1 Seit Anbeginn ist A der Klang der Welt;* so herrschet auch seit Anbeginn der eine Höchste.

2 Was nützt dem Menschen alles geistig Streben, dienet er nicht dem Herrn der vollkommenen Weisheit!

3 Ihrer Tage werden viele sein auf Erden, die alle Zeit treu sind dem Herrn, der auf dem Lotos* wandelt' in Herzen der Frommen.

4 Des Lebens Ungemach wird sie nicht treffen, die harren zu heiligen Füßen* des Herrn, der Vorlieben und Abneigung nicht kennt.

5 Gutes und Schlechtes, die Frucht ihrer Taten, wird sie nicht treffen, die aufrichtig preisen den Herrn.

6 Ihrer Tage werden viele sein auf Erden, die Zuflucht suchen im Herrn,* der die fünf Sinne bezwang.

7 Sie werden wahrhaftig ihr Weh überwinden, die Zuflucht suchen im Herrn und harren zu seinen heiligen Füßen; die andern vermögen es nicht.

8 Sie werden wahrhaftig die wogenden Wasser von Wohlstand und sinnlichen Lüsten bezwingen, die Zuflucht suchen zu Füßen des Herrn, dem Meer aller Reinheit.

9 Neigt nicht das Haupt sich zu Füßen des Herrn mit den acht göttlichen Malen*, ist es so nutzlos wie kranke Sinnesorgane.

10 Sie werden das Meer von Geburten und Tod überwinden, die treu sind dem Herrn alle Zeit.

- 11 வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற் பார்து.
- 12 துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.
- 13 விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியதுலகத்து
உள்ளின்று உடற்றும் பசி.
- 14 ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்றும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.
- 15 கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
எடுப்பதுஉம் எல்லாம் மழை.
- 16 விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றுங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது.
- 17 நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும் தமிழ்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின.
- 18 சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.
- 19 தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.
- 20 நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழிக்கு.

2 Zum Lobe des Regens

- 11 Der immerwährende Regen erhält die Welt; preiset ihn deshalb als Trank der Götter*, welcher Unsterblichkeit schenkt.
- 12 Alle köstliche Nahrung kommt vom Regen; seine Wasser sind dem Menschen köstliches Mahl.
- 13 Ohne den Regen wütet' auf weiter Erden der Hunger, obgleich sie vom Meer ist umgeben.
- 14 Die Bauern bestellten nicht länger das Feld, versiegten die Quellen des Himmels.
- 15 Regen bringet Verderben; Regen aber richtet sie wieder auf, die er vorher verdarb.
- 16 Kein einziger Grashalm wüchse fortan, öffnete nicht der Himmel die Schleusen.
- 17 Die Schätze des weiten Meeres wären dahin, nähmen die Wolken nicht seine Wasser und gäben sie ihm als Regen zurück.
- 18 Den Göttern würde weder geopfert, noch ehrte der Mensch sie an festlichen Tagen, versagten die Wolken der Erde den Regen.
- 19 Barmherzigkeit und fromme Werke* gäbe es nicht auf der Erden, ließe der Himmel nicht regnen.
- 20 Ohne den Regen gibt es kein Leben auf Erden; nichts vermag der Mensch ohne ihn.

3 நீத்தார் பெருமை

- 21 ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழப்பத்து
வேண்டும் பலுவல் துணிவு.
- 22 துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் னவயத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று.
- 23 இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் புண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு.
- 24 உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் னவப்பிற்கோர் வித்து.
- 25 ஐந்தவித்தான் ஆற்றல்அகல்விசும்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.
- 26 செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.
- 27 சுவைஒளி உறுஞ்சை நாற்றமென்று ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.
- 28 நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.
- 29 குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது.
- 30 அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை புண்டொழுக லான்.

3 Der Asketen wahrhaftige Größe

21 Die heiligen Schriften verkünden dessen wahrhaftige Größe, der allen weltlichen Freuden entsagte und seine Sinne beherrscht.

22 Niemand kann der Asketen wahrhaftige Größe ermessen, wie niemand die Toten zu zählen vermag.

23 Wer alles Leiden und wahre Freuden erkannte,* entsagte der Welt; er machet die Erde erstrahlen in all ihrem Glanz.

24 Er ist die Saat, bereit für die Felder des Himmels, der seine fünf Sinne beherrscht, wie auch der Leitstock dem Elefanten gebietet.

25 Indra*, der König der himmlischen Mächte, bezeugt selber die Willenskraft derer, die ihre fünf Sinne bezwangen.

26 Die Starken vollbringen, was unmöglich scheint; die Schwachen vermögen es nicht.

27 Fünf Sinne sind Schmecken, Sehen, Berühren, Hören und Riechen; wer sie durchschauet, gebietet der Welt.

28 Der wahrhaft Großen Geheimnis verkünden der Welt die heiligen Schriften.

29 Niemand kann auch nur kurze Zeit den Zorn der Asketen ertragen, die auf dem Gipfel des Bergs der Entsagungen stehen.

30 Asketen sind wahrhaft göttliche Wesen*; sie haben Erbarmen mit allem, was lebt.

4 அறன் வலியுறுத்தல்

- 31 சிறப்புடனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினுடங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.
- 32 அறத்தினுடங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் உங்கில்லை கேடு.
- 33 ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாங் செயல்.
- 34 மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற.
- 35 அழக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழக்கா இயன்றது அறம்.
- 36 அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்ஓத் துணை.
- 37 அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிலிகை
பொறுத்தானோடு உள்ந்தான் இடை.
- 38 வீழ்நாள் படாஅமை நன்றற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.
- 39 அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல.
- 40 செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.

4 Zum Lobe der Tugend

31 Rechtschaffenheit* schaffet Wohlstand auf Erden, und himmlischem Segen bereitet sie Bahn. Ist denn ein größer Gewinn den Menschen beschieden als Rechtschaffenheit?

32 Rechtschaffenheit ist Höchstes auf Erden; sie zu mißachten ist wahrlich verwerflichste Tat.

33 Tu immer und überall Gutes in Worten, Werken und allen Gedanken und allem, was dir an Kräften und Mitteln gegeben.

34 Jedwede Tugend ist darin geborgen, reinen und gütigen Herzens zu sein; alles andre ist seicht und ein protzig Getös'.

35 Tugend erlanget, wer Neid, Habgier, Zorn und bittere Worte nicht kennt.

36 Tu Gutes an denen, die deiner bedürfen, doch warte nicht, bis das Leben sich neigt; Tugend selber wird treu dich begleiten zur Stunde des Todes und drüber hinaus.

37 Nimmer sollst fragen, was gute Werke denn nützen; schaue den Mann in der Sänfte und den, der sich müht mit der Last*.

38 Wer Gutes tut an all seinen Tagen, entkommt gewißlich dem Kreislauf der Wiedergeburten, vergeudet er nicht einen einzigen Tag.

39 Aus rechtschaffenem Leben kommen wahrhaftige Freuden; alles andre ist nichts und endet in Kummer und Leid.

40 Nur das ist von Wert, was auf Rechtschaffenheit gründet; was der Verderbtheit dich preisgibt, laß sein.

5 இல்வாழ்க்கை

- 41 இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய ழுவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை.
- 42 துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.
- 43 தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்னுங்கு கம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை.
- 44 பழியஞ்சிப் பாத்துண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.
- 45 அன்பும் அறமும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயமும் அது.
- 46 அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற் போஒய்ப் பெறுவது எவன்.
- 47 இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.
- 48 ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழக்கா இல்வாழ்க்கை நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.
- 49 அறனைப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும் பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.
- 50 வைவத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

5 Das Leben des Haushalters

- 41 Ein guter Haushalter ist dem wahrhaftige Stütze, der den drei Weisungen* folgt.
- 42 Er ist der Familie wahrhaftig ein Vater, der Heiligen beisteht, den Armen hilft und der Toten* gedenkt.
- 43 Er ist der Familie wahrhaftig ein Vater, der seine fünf Pflichten getreulich erfüllt: Für die Entschlafenen* bringe er Opfer, diene den Göttern, gastfreundlich sei er, helfe Verwandten und Sorge für eigenes Wohl.
- 44 Der Same* dessen wird nimmer vergehen, der Unrecht vermeidet und seine Pflichten als Gastfreund erfüllt.*
- 45 Wohnen Tugend und Liebe im Haus, ist es vollkommen, sein Ziel ist erfüllt.
- 46 Wer seine Pflichten getreulich erfüllt, hat alles erreicht; nichts mehr im Leben gewinnt er hinzu, zöge er auch ein anderes vor.*
- 47 Wer Erlösung erstrebt,* ist wahrhaftig groß; größer ist aber, wer rechtschaffen ist und seine Pflichten getreulich erfüllt.
- 48 Wer seine Pflichten getreulich erfüllt und anderen beisteht, Buße zu tun, ist größer als jene*, die Rettung suchen im Fasten und Beten.
- 49 In Haushalters Leben ist Tugend besonders begründet; doch auch der Wandel in anderem Stande ist gut, ist er ohne Tadel.
- 50 Wer pflichtbewußt und rechtschaffen ist, wird wahrhaft als Gott unter Menschen gepriesen.

6 வாழ்க்கைத் துணைநலம்

- 51 மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தம் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
- 52 மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயிலும் இல்.
- 53 இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை.
- 54 பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்ணையுண் டாகப் பெறின்.
- 55 தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மனை.
- 56 தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.
- 57 சிறுகாக்குங் காப்புளவன் செய்யும் மகளிர்
நிறுகாக்குங் காப்பே தலை.
- 58 பெற்றோற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு.
- 59 புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் வீடு நடை.
- 60 மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

6 Vom Segen einer guten Ehefrau

- 51 Die gute Frau hat alle weibliche Tugend;* ihres Mannes Vermögen vergeudet sie nicht.
- 52 Kommet die Frau ihren weiblichen Pflichten nicht nach, sind alle anderen Segnungen nichts.
- 53 Wo herrschet die Armut, ist die Frau würdig; wo herrschet der Wohlstand, ist sie es nicht?
- 54 Welch größeres Gut ist hienieden beschieden als eine Frau, die zugetan ist dem Manne in immerwährender Treu'?*
- 55 Die Frau, die zuerst ihren Mann und dann die Götter verehrt, sobald sie erwacht, kann gar der Regenwolke gebieten.
- 56 Die Frau ist zu preisen, die ihre Reinheit bewahrt, in liebender Sorge dienet dem Mann und beider guten Ruf achtet.
- 57 Verschlussene Türen* nützen nichts, die Reinheit der Frau zu bewahren; bester Schutz ihrer Tugend ist Standhaftigkeit.
- 58 Die Frau wird gar von den Göttern verehrt, hat sie einem Sohne das Leben geschenkt.*
- 59 Achtet die Frau ihrer Reinheit nicht, kann nimmermehr aufrechten Hauptes der Mann seinen Freunden begegnen.
- 60 Ein tugendhaft Weib ist höchster Segen; würdige Kinder sind seine herrliche Zier.

7 மக்கட்பேறு

- 61 பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற.
- 62 எழிற்ப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின.
- 63 தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்
தம்தம் வினையான் வரும்.
- 64 அமிழ்திலும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்.
- 65 மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றாவார்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செலிக்கு.
- 66 குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழுவைச்சொல் கேளா தவர்.
- 67 தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.
- 68 தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.
- 69 ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.
- 70 மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொலளனுஞ் சொல்.

7 Kinder

61 Es gibt keinen größeren Segen als Kinder, die ausgestattet sind mit Verstand.

62 Kein Unheil kann dem bis zur siebenten Wiedergeburt* widerfahren, des Kinder mit reinem Wesen gesegnet.

63 Kinder sind wahrlich ein kostbares Gut; den Eltern geben sie alles weiter, was sie erwarben.*

64 Berühren Kinderhände das Essen, ist köstlicher es als ein göttliches Mahl.*

65 Dem Leib ist es höchstes Entzücken, berühren ihn Kinder; dem Ohr ist Entzücken das kindliche Wort.

66 Flötenklang und der Laute Ton sind lieblich für sie, die nie der kindlichen Rede gelauscht.

67 Der Vater mache den Sohn würdig, Erster zu sein unter Weisen.

68 Den Eltern ist es ein Segen, und mehr noch der Welt, im Schatten der Klugheit der Kinder zu weilen.

69 Die Freude der Mutter ist groß, hat sie einem Sohne das Leben geschenkt; größer ist ihre Freude zu hören, rechtschaffen sei er und klug.

70 Der Sohn mache alle Welt fragen, welcher Verdienste aus Buße wegen der Vater gesegnet wurde mit solch einem würdigen Sohn.

8 அன்புடைமை

- 71 அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்ணீர் பூசல் தரும்.
- 72 அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.
- 73 அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.
- 74 அன்புளும் ஆர்வம் உடைமை அதுளும்
நண்பென்றும் நாடாச் சிறப்பு.
- 75 அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப லையகத்து
இன்புற்றார் எய்துஞ் சிறப்பு.
- 76 அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.
- 77 என்யி லதனை வையின்போலக் காயுமே
அன்யி லதனை அறம்.
- 78 அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்ந் தற்று.
- 79 புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்யி லவர்க்கு.
- 80 அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.

8 Liebe

71 Welch Riegel vermag der Liebe die Pforten zu schließen? In Liebender Tränen wird Lieb' offenbar.

72 Wer nicht liebt, lebt nur für sich selbst; wer aber liebt, gibt auch sein Leben für andere hin.

73 Sind eins geworden Seele und Leib, wird Liebe geboren; so sprechen die Weisen.

74 Liebe zeugt zuneigend Wesen; aus zuneigend Wesen kommt der Freundschaft kostbares Gut.

75 Dem werden himmlische Wonnen zuteil, der in seinem Leben auf Erden voll liebender Zuneigung war; so sprechen die Weisen.

76 Nur Rechtschaffene kennen die Liebe, sagen die Toren; doch auch den Bösegesinnten ist Liebe die treueste Gefährtin.

77 Die Sonne verbrennt den knochenlosen Wurm; gleichsam versenget der Gott aller Tugend* den, der nicht liebt.

78 Eher treibt Blätter ein dürrer Baum auf steinigem Grund, als daß eines Lieblosen Leben* gedeiht.

79 Was hülfe alles äußere Gut*, regierte nicht Liebe die Herzen?

80 Liebe ist der Quell allen Lebens; des Lieblosen Leib ist nur ein von Haut umhülltes Knochengerüst.

9 விருந்தோம்பல்

- 81 இருந்தோம்பி இவ்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்துப் பொருட்டு.
- 82 விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனிலும் வேண்டற்பாற் றன்று.
- 83 வருவிருந்து வைதலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.
- 84 அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஒம்புவான் இல்.
- 85 வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.
- 86 செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.
- 87 இணைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.
- 88 பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.
- 89 உடைமையுள் இன்னம் விருந்தோம்பல் ஒம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு.
- 90 மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

9 Gastfreundschaft

81 Der einzige Sinn im Streben nach häuslichem Glück liegt darin verborgen, gastfreundlich zu sein.

82 Äße wer gar von der Speise der Götter*, welche Unsterblichkeit schenkt, so teile er sie mit dem Gast.

83 Armut wird niemals den überkommen, der gastfreundlich ist.

84 Lakshmi* selber weilt gerne bei ihm, der seinen Gast mit freundlichem Lächeln umsorgt.

85 Wer zuerst seinem Gast gibt und dann ißt von dem, was übriggelassen, des Land wird tragen reiche Frucht auch ohne die Saat.

86 Die Götter heißen ihn herzlich willkommen, der seinen Gast getreulich umsorgt und wartet auf den, der noch kommt.

87 Wahre Gastfreundschaft ist nicht zu ermessen; allein, einen Gast im Hause zu haben bestimmt ihren Wert.

88 Wer Opfer der Gastlichkeit nicht erbracht, wird bitter bereuen, daß er sich Schätze erwarb; sein Mühen danach war vergeblich gewesen, und niemand wird sein, ihn zu trösten.

89 Wer trotz seines Wohlstands den Gast nicht umsorgt, ist wahrhaftig arm; den Gast nicht zu ehren vollbringen nur Toren.

90 Riechst du den Duft der Anichamblume, welket sogleich sie dahin; gleichsam genügt ein zögernder Blick, den Gast zu verletzen.

- 91 இன்சொலால் ஈரம் அனைஇப் படிறுஇலவாங்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
- 92 அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொல னாகப் பெறின்.
- 93 முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அம்.
- 94 துன்புறுஉந் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்பாட்டும்
இன்புறுஉம் இன்சொ லவர்க்கு.
- 95 பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற.
- 96 அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.
- 97 நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.
- 98 சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும்.
- 99 இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்சொலோ
வன்சொல் வழுங்கு வது.
- 100 இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்த் தற்று.

10 Freundliche Rede

91 Der Rechtschaffenen Mund spricht nur freundliche Worte, die voller Güte und ohne Falsch.

92 Mehr noch als große Geschenke* sind freundliche Worte und sanfter, liebevoller Blick.

93 Im freundlichen Blick und gütigen Worten ist Tugend geborgen.

94 Wer freundliche Worte verschenkt, fällt nicht der die Sorgen vermehrenden Armut anheim.

95 Bescheidenheit und freundliche Rede zieren den Menschen, doch nicht ein anderer Schmuck.

96 Es weicht, was nicht zur Tugend gehört, und zunimmt die Rechtschaffenheit, redet gar freundlich der Mensch und heget nur gute Gedanken.

97 Freundliches Wort bringt Gutes hervor; Tugend* verleiht es und Segen.

98 Freundliches Wort, das niemanden kränkt, bringt Gutes in dieser und anderer Welt.

99 Wer einmal die Freude verspüret, die freundliche Worte bereiten, wie wird er fürderhin sagen, was tief im Herzen verletzt?

100 Wer Worte spricht, die tief im Herzen verletzen, wenn freundliches Wort doch genügt, wählt statt der reifen die unreife Frucht.

- 101 செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வைகடும்
வானகடும் ஆற்ற லரிது.
- 102 காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனிலும்
காலத்தின் மாணப் பெரிது.
- 103 பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.
- 104 தினைத்துணை நன்றி செயிலும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.
- 105 உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.
- 106 மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.
- 107 எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.
- 108 நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.
- 109 கொன்றன்ன இன்னா செயிலும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.
- 110 எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்லில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்று மகற்கு.

11 Dankbarkeit

101 Sehet die Hilfe, ohne Verpflichtung erwiesen: Himmel und Erde sind wahrlich zu arm, sie zu vergelten.

102 Hilfe in höchster Not mag gering scheinen, sie wieget doch schwerer als alle Welt.

103 Sehet die Hilfe, erwiesen ohne Gedanken an Lohn: Verglichen mit ihr, scheint das Weltenmeer klein.

104 Wie ein Hirsekorn klein mag die Hilfe auch sein; dem Würdigen ist sie so groß wie ein Baum*.

105 Nicht der Umfang bestimmt den Wert der barmherzigen Tat; des edle Gesinnung, der sie erfährt, ist ihr Maß.

106 Vergiß nicht die Freundschaft derer mit lauterem Herzen; verlasse sie nicht, die treu zur Seite dir standen in Stunden der Not.

107 In Dankbarkeit werden die Würdigen derer gedenken bis in die siebente Wiedergeburt*, die ihnen getreulich zur Seite standen in Stunden der Not.

108 Erinn're dich ständig daran, was man dir Gutes getan; erlittenes Unrecht aber vergiß.

109 Gar tödliches Unrecht wird dem nicht vergolten, der sich einer einzigen Wohltat dessen erinnert, der sie erwies.

110 Von allem Bösen, das jemals begangen, gibt es Erlösung; dem Undankbaren aber ist sie verwehrt.

- 111 தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.
- 112 செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து.
- 113 நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.
- 114 தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தார் காணப் படும்.
- 115 கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
- 116 கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுஒர்இ அல்ல செயின்.
- 117 கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.
- 118 சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
- 119 சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.
- 120 வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போற் செயின்.

12 Gerechtigkeit

111 Gerechtes Maß zu halten ist wichtigster Weg für ein rechtschaffen Leben, das jedem das gibt, was ihm gebührt, ob Fremder, Freund oder Feind.

112 Der Wohlstand eines Gerechten kann nimmer vergehen; er mehret sich selbst der entferntesten Nachkommenschaft.

113 Rühre nicht an den Wohlstand, erworben auf unredliche Art, bringt er auch großen Gewinn.

114 Die Würdigen werden an ihren Nachkommen erkannt; ebenso weiß man, wer unwürdig ist.

115 Gutes und Schlechtes kommt über jeden;* es lässet der Weise von der Gerechtigkeit nicht.

116 Der Untergang des, der ungerecht ist und Partei ergreift für diesen und jenen, nahet behend.

117 Die Welt schaut nicht verächtlich herab auf die Armut eines Gerechten.

118 Der Waagebalken zeigt Gerechtigkeit an; er gleicht dem Weisen, der sich nicht neigt nach der einen und anderen Seite.

119 Der Spruch des Gerechten wird nicht in Zweifel gezogen, ist aufrecht sein Wort und tönt nicht nur so.

120 Sehet den Kaufmann, der zum Wohle anderer handelt, als ob es sein eigenes wär': Gedeihen wird alles, was er beginnt.

- 121 அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரீருள் உய்த்து விடும்.
- 122 காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனிலாஉங் கில்லை உயிர்க்கு.
- 123 செறிவறிந்து தீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்
- 124 நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையிலும் மாணப் பெரிது.
- 125 எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.
- 126 ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
- 127 யாகாவா ராயிலும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.
- 128 ஒன்றாலும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும்.
- 129 தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாலும் ஆறுதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.
- 130 கதங்காத்துக் கற்படங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

13 Selbstbeherrschung

121 Selbstbeherrschung führt zu der Unsterblichen Ort; Unbeherrschtheit ist Weg in endlose Nacht*.

122 Hüte die Selbstbeherrschung wie kostbaren Schatz; es ist dem Menschen auf Erden kein höheres Gut.

123 Wer mit der Weisheit der Weisen die Welt hat durchschaut und selbstbeherrscht ist, dem werden Weisheit und anderer Segen zuteil.

124 Wer seine Leidenschaften bezwungen und nimmermehr weicht vom Pfade der Pflicht, ist größer gar als ein Berg.

125 Demut gereicht allen Menschen zum Segen; dem Reichen steht sie gut als besondere Zier.

126 Wer wie die Schildkröte seine fünf Sinne beherrscht,* hob einen Schatz, der bis in die siebente Wiedergeburt* nicht vergeht.

127 Was immer du nicht im Zaume hältst, beherrsche doch deinen Mund; die zügellose Zunge stürzt dich in elende Not.

128 Fügt auch nur eins deiner Worte anderen Leid zu, war all dein Mühen nach Tugend vergebliches Tun.

129 Die Brandwunde heilt mit der Zeit; die Wunde, durch Worte geschlagen, wird nimmer vernarben.

130 Rechtschaffenheit selber sucht den zu sehen, der Weisheit und Selbstbeherrschung erwarb und elenden Zorn aus seinem Herzen verbannt.

- 131 ஒழுக்கம் விழப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரிலும் ஒப்பப் படும்.
- 132 பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரிலும் அஃதே துணை.
- 133 ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
- 134 மறப்பிலும் ஒத்துக் கொள்ளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.
- 135 அழக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.
- 136 ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.
- 137 ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி.
- 138 நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் ஐயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.
- 139 ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே ஐய
வழக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.
- 140 உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.

14 Sittliches Verhalten

131 Wer sittlich Verhalten nicht läßt, wird von allen geehrt; kostbarer gar als das Leben ist es.

132 Wache voll Eifer über dein sittlich Verhalten; es ist kein größerer Beistand gegeben, was immer an Tugend du suchst.

133 Ein sittlich Verhalten bezeugt edle Herkunft, niedriges aber gesellt dich zu den Gemeinen*.

134 Wer auch vergessen, was je er gelernt, mag Wissen wiedererlangen; abgefallen vom rechtschaffenen Weg, bleibt er erniedrigt im Stand der Gemeinen.*

135 Wohlstand ist nicht für die Neider; Würde ist nicht für Menschen mit niederem Sinn.

136 Die Aufrechten lassen nicht von der Tugend; sie kennen das Unheil, das sie sonst befällt.*

137 Wer recht sich verhält, wird von allen geehrt; der anderen Schicksal ist elende Schmach.

138 Ein sittlich Verhalten ist Saat für das Glück*; schlechtes Verhalten ist Mutter endlosen Leids.

139 Den Lippen des Reinen entweicht selbst unbedacht nicht schändliches Wort.

140 Toren sind, die nicht lernten, sich recht zu verhalten, und seien sie noch so gelehrt.

- 141 பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல்.
- 142 அறங்கடை நின்றாள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாள் பேதையார் இல.
- 143 விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்துஒழுக வார்.
- 144 எனைத்துணையர் ஆயிலும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல்.
- 145 எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞானமும்
விளியாது நிற்கும் பழி.
- 146 பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்.
- 147 அறனியலான் இவ்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலான்
பெண்மை நயவா தவன்.
- 148 பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சானலோர்க்கு
அறனானலோ ஆன்ற ஒழுக்கு.
- 149 நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறக்குரியாள் தோள்தோயா தார்.
- 150 அறன்வரையான் அல்ல செயிலும் பிறன்வரையான்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

15 Ehebruch

141 Die Torheit, eines anderen Frau zu begehren, begehet er nicht, der Tugend und Wohlstand erstrebt.

142 Unter den Männern, die Tugend verletzen, gibt 's keinen größeren Toren als den, der die Schwelle des anderen heimsucht, die Ehe zu brechen.

143 Wahrlich, im Rachen des Todes ist er gefangen, der das Haus des Mannes, der ihm vertraut, gar heimsucht, die Ehe zu brechen.

144 Was nützt es dem bedeutenden Manne, bricht er die Ehe und denkt nicht daran, daß daraus nur Schande* entsteht!

145 Wer die Frau eines anderen Mannes verführt, und hat er auch dabei leichtes Spiel, des Name ist für alle Zeiten beschmutzt.*

146 Der Ehebrecher entkommt nicht den Vieren: dem Haß, der Sünde, der Furcht und der Schmach.

147 Er ist ein wahrer Vater seiner Familie, der nicht dem Liebreiz der Frau eines anderen Mannes verfällt.

148 Mehr noch als rechtschaffen, heilig ist, wer standhaft der Gier widersteht nach der Frau eines anderen Mannes.

149 Wer niemals die Frau eines anderen Mannes verführt, verdient gewiß, was diese vom Meere umgebenen Welt an Segen verströmt.

150 Wer sich auch allen schändlichen Lastern ergibt, der handelt doch recht, wenn er die Ehe nicht bricht.

- 151 அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.
- 152 பொறுத்தல் இரப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனிலும் நன்று.
- 153 இன்மையுள் இன்மை விசுந்தாரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.
- 154 நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும்.
- 155 ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.
- 156 ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.
- 157 திறனால் தற்பிறர் செய்யிலும் நோநொந்து
அறனால் செய்யாமை நன்று.
- 158 மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்.
- 159 துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.
- 160 உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.

16 Geduld*

151 Die Erde erduldet, die tief in ihr graben*; erdulde ebenso jene, die dich verachten und schmähen. Das ist höchste Tugend fürwahr.

152 Ertrage geduldig das Unrecht, das dir widerfahren; besser ist 's aber, daß du es vergißt.

153 Den Gast nicht zu ehren ist schändlichste Armut; geduldig die Dummheit der Toren zu tragen ist mächtigste Kraft.

154 Willst du deine Würde bewahren, ertrage geduldig, wenn Widersacher dich schmähen.

155 Die Weisen mögen nichts wissen von denen, die Rache üben für erlittene Schmach; wer Unrecht geduldig erträgt, den achten sie hoch wie das Gold.

156 Die Freude an Rache währet nicht lang; wer Unrecht geduldig erträgt, wird bis zum Ende der Tage gerühmt.

157 Hast du auch großes Unrecht erlitten, wolle nicht Gleiches mit Gleichem vergelten und nicht über Rache nachsinnen.

158 Besiege sie alle durch Großmütigkeit, die dich in stolzem Dünkel gekränkt.

159 Wer der Welt entsagte, ist heilig; heiliger ist, wer das verletzende Wort des Verleumders geduldig erträgt.

160 Wer Buße tut und fastet, ist groß; geringer ist er als sie, die kränkendes Wort des Verleumders geduldig ertragen.

- 161 ஒழக்காலக் கொள்க ஒடுவன்தன் நெஞ்சத்து
அழக்காறு இலாத இயல்பு.
- 162 விழப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும்
அழக்காற்றின் அன்மை பெறின்.
- 163 அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழக்கறுப் பான்.
- 164 அழக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
- 165 அழக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழக்கியும் கேடின் பது.
- 166 கொடுப்பது அழக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதுஉம்
உண்பதுஉம் இன்றிக் கெடும்.
- 167 அவ்வித்து அழக்காறு உடையானைச் செய்யவன்
தவ்வையக் காட்டி விடும்.
- 168 அழக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செந்துத்
தீயுழி உய்த்து விடும்.
- 169 அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும்.
- 170 அழக்கற்று அகன்றும் இல்லைஅஃது இல்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல்.

17 Neidlosigkeit

161 Tugend erlanget, in dessen Herzen nicht zehret der Neid.

162 Es ist kein größerer Segen beschieden, als wenn im Herzen nicht zehret der Neid.

163 Er sorget sich nicht um Tugend und Wohlstand, der neidisch fremdes Vermögen begehrt.

164 Die Weisen begehen nichts Böses aus Neid; sie kennen das Unheil, das daraus entsteht.

165 Es bedarf keines Feindes, den zu vernichten, der neidet; Neid vermag es allein, ihn zugrundezurichten.

166 Wer nicht erträgt, wenn andere freigiebig sind, dessen Familie wird betteln um Nahrung und Kleidung und wird für immer vergehen.

167 Lakshmi* meidet die Neider und stellt sie der Obhut der älteren Schwester* anheim.

168 Dem Neid folget Armut behend; Neid verleitet zu schändlichem Tun, von dessen höllischer Frucht es Erlösung nicht gibt.

169 Darob ist ernsthaft zu sinnen, ob es den Reichtum der Neider und ob es der Rechtschaffenen Armut überhaupt gibt.

170 Neid hat noch niemals Vermögen geschaffen und niemals des Neidlosen Wohlstand geraubt.

- 171 நடுவின்றி நன்பொருள் வெ.கின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.
- 172 படுபயன் வெ.கிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.
- 173 சிற்றின்பம் வெ.கி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.
- 174 இலமென்று வெ.குதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.
- 176 அருள்வெ.கி ஆற்றின்தன் நின்றுன் பொருள்வெ.கிப்
பொல்லாத சூழ்க்கெடும்.
- 177 வேண்டற்க வெ.கியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.
- 178 அ.காமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெ.காமை
வேண்டும் பிறன்மைப் பொருள்.
- 179 அறன்றிந்து வெ.கா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு.
- 180 இறல்நிலும் எண்ணாது வெ.கின் விறல்நிலும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு.

18 Habgier

171 Wen es nach anderer Wohlstand gelüstet, den werden viele Übel befallen, und seine Familie muß elend vergehen.

172 Es gelüstet sie nicht nach anderer Gut, und sie begehen nicht schändliches Werk, die sich vom Bösen abwenden.

173 Wer wahre, beständige Freuden erstrebt, begehet nicht Unrecht und lässet geringer Freuden falschen Gewinn.

174 Die Weisen, die ihre fünf Sinne bezwangen, lechzen nicht nach anderer Wohlstand, und wären sie selber in Not.

175 Was nützt alles Wissen, so tief es auch sei, geleiten dich Habgier und schändliches Tun!

176 Wer himmlischen Segen erfleht, geht elend zugrund, begehrt er unredlich fremden Besitz.

177 Begehre nicht Wohlstand, aus Habgier erwachsen; die Frucht ist bitter, die Freude ist kurz.

178 Soll Wohlstand sich mehren, begehre nicht fremden Besitz.

179 Der Weise weiß, was gut und gerecht und trachtet nicht nach fremden Besitz; Lakshmi* selber weilet bei ihm.

180 Wen es gelüstet nach fremden Besitz, muß elend verderben; wer standhaft der Gier widersteht, wird strahlend frohlocken.

- 181 அறங்கூறன் அல்ல செயிலும் ஒருவன்
புறங்கூறன் என்றல் இனிது.
- 182 அறனடிஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனடிஇப் பொய்த்து நகை.
- 183 புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும்.
- 184 கண்ணின்று கண்ணரசு சொல்லிலும் சொல்லறக்
முன்னின்று பின்னோக்கரசு சொல்.
- 185 அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.
- 186 பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்வெறிந்து கூறப் படும்.
- 187 பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்ற தவர்.
- 188 துன்னியார் குற்றமும் துற்றும் மரபினார்
என்னென்கொல் ஏதிலார் மாட்டு.
- 189 அறன்னோக்கி ஆற்றுகொல் வையம் புறன்னோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை.
- 190 ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.

19 Verleumdung

181 Wer Tugend verachtet und schändlichen Frevel begeht, tuet doch gut, wenn er nicht heimlich verleumdet.

182 Schändlich ist es, vom Guten zu lassen und Böses zu tun; ein falsches Lächeln aufzusetzen, doch hinterrücks zu verleumden, fordert weit größ're Verachtung.

183 Besser ist 's, auf der Stelle zu sterben, als von Verleumdung und Lüge zu leben; solch Tod bringt mit sich die Früchte der Rechtschaffenheit.

184 Hinterrücks zu verleumden, laß sein, erlittest du gleichwohl offene Schmach.

185 Plappert der Mund von Rechtschaffenheit, verrät doch die Zung', die verleumdet, niedriges Wesen.

186 Wer hinterrücks verleumdet, dessen verwerflichste Frevel kommen ans Licht.

187 Mit Abscheu wenden die Lieben sich ab vom Verleumder; angewidert wenden selbst gute Freunde sich fort.

188 Wer Frevel und Laster der Freunde verkündet, wie wird er mit Fehlern der Gegner umgehen?

189 Glaubet die Erde wahrhaftig, sie müsse das Joch des Verleumders geduldig ertragen, der hinterrücks üble Nachrede treibt?

190 Kann denn noch irgendein Unheil dem widerfahren, der Fehler der anderen sieht, als wären es seine?

- 191 பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாகும் எள்ளப் படும்.
- 192 பயனில பல்லார்குண் சொல்லல் நயனில
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது.
- 193 நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை.
- 194 நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து.
- 195 தீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.
- 196 பயனில்சொல் பாராட்டு வாணை மகன்எனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.
- 197 நயனில சொல்லிலுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.
- 198 அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.
- 199 பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.
- 200 சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

20 Eitles Geschwätz

- 191 Wer seine Zuhörer ärgert durch eitles Geschwätz,
wird von allen verachtet.
- 192 Leeres Geschwätz ist schlimmer, als Freunden Böses
zu tun.
- 193 Wer hohle Worte daherschwätzt, der zeigt aller Welt,
daß er keine Würde besitzt.*
- 194 Wer hohle Worte daherschwätzt, gibt auf, was Gutes
ist ihm.
- 195 Die Würdigen verlören Ansehen und Ruf, gäben sie
seichter Worte sich hin.
- 196 Wer sich in leerem Geschwätz ergeht, verdient nicht
den Namen als Mensch; eher ist er unter Menschen die
Spreu.
- 197 Mögen die Weisen auch sagen, was andern mißfällt,
sie geben nicht von sich seichtes Geschwätz.
- 198 Die Weisen trachten, das Dunkel zu lichten; sie
sprechen kein Wort ohne tieferen Sinn.
- 199 Wer wahrhaftig sieht, spricht selbst aus Versehen
kein unnützes Wort.
- 200 Sprichst du, sag Worte, die 's wert sind, doch niemals
ein unnützes Wort.

- 201 தீவினையார் அஞ்சார் விழியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு.
- 202 தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயிலும் அஞ்சப் படும்.
- 203 அறிவினுள் எல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.
- 204 மறந்தும் பிறன்கேடு கூழ்க் கூழின்
அறஞ்சூழும் கூழ்ந்தவன் கேடு.
- 205 இலன் என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகும் மற்தும் பெயர்த்து.
- 206 தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான்.
- 207 எனைப்பகை யுற்றும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென்று அடும்.
- 208 தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று.
- 209 தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.
- 210 அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின்.

21 Die Furcht, Böses zu tun*

201 Wer einmal Böses getan, wird 's auch fortan nicht lassen; die Guten aber fürchten, Böses zu tun.

202 Die Frucht verwerflicher Taten ist, wiederum Böses zu tun; fürchte es mehr als das Feuer.*

203 Selbst einem Feinde vergelte nicht Böses mit Bösem; nie wurde uns höhere Weisheit gesagt.

204 Wolle auch nicht unbedacht den Untergang eines andern; zugrunde muß gehen, wer Böses ersinnt.

205 Wolle auch nicht der Armut entgehen durch schändliches Tun; in tieferes Elend wirst du versinken.

206 Wer begehrt, daß ihn kein Übel befallt, tue auch seinem Nächsten kein Leid.

207 Es gibt immer Wege, dem Feind zu entkommen; doch niemand entgeht vernichtender Strafe für schändliches Tun.

208 Wie dein Schatten nicht weicht von dir auf all deinen Wegen, folgt dem die Vernichtung, der Böses begeht.

209 Wer Wohlergehen für sich begehret, sinne nicht, Böses zu tun, was Böses es immer auch sei.

210 Das Unheil flieht den, der nimmermehr weicht vom Pfade der Rechtschaffenheit und nicht tut dem andern ein einziges Leid.

- 211 கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்கூற்றுங் கொல்லோ உலகு.
- 212 தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
- 213 புத்தே ஈடுகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.
- 214 ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்ருயான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.
- 215 ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாள்ள திரு.
- 216 பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படிந்.
- 217 மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படிந்.
- 218 இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கு ஒல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.
- 219 நயனுடையான் நல்குந்ந்தா னாதல் செய்யுந்நீர
செய்யாது அமைகலா வாறு.
- 220 ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்துக்கோள் தக்க துடைத்து.

22 Wohltätigkeit*

211 Wie kann die Welt der Wolke jemals den Regen vergelten? So wollen sie keinen Dank, die freigiebig sind.

212 Alles Vermögen der Würdigen, durch ihrer Hände Arbeit erworben, diene anderer Wohl.

213 Es ist hienieden kein größer Verdienst zu erwerben und auch in nicht anderer Welt, als anderen Gutes zu tun.

214 Wer weiß, was sich ziemt*, der lebet gewiß; die anderen gleichen den Toten.

215 Der bis zum Rande mit Wasser gefüllte Brunnen im Dorf gleicht dem Wohlstand der Weisen, die wissen, was sich geziemt in der Welt.

216 Des Freigiebigen Wohlstand gleicht einem Baum im Herzen des Dorfes, der reiche Frucht trägt.

217 Wohlstand in Händen hilfreicher Menschen gleicht einem Baum, der gute Arznei für alle erbringt.

218 Wer seine Pflichten erfüllt und weiß, was ist recht, und fiele er auch der Armut anheim, wird dennoch anderen helfen.

219 Der Hilfsbereite glaubt, er sei arm, kann er denen, die seiner bedürfen, nicht dienen.

220 Trifft ihn die Armut, weil er anderen half, ist er doch reich; ein jeder möchte solche Armut erlangen.*

- 221 வறியார்க்கொன்று ஸ்வதே ஸுகதமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நிர துடைத்து.
- 222 நல்லாறு எனிலும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனிலும் ஸ்தலே நன்று.
- 223 இலெனிலும் எவ்வம் உரையாம ஸ்தல்
குலதுடையான் கண்ணே உள.
- 224 இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகங் காணும் அளவு.
- 225 ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.
- 226 அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றன் பொருள்னைப் புளி.
- 227 பாத்தூண் மரிஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.
- 228 ஸத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.
- 229 இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமியர் உணல்.
- 230 சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததுஉம்
ஸ்தல் இயையாக் கடை.

23 Barmherzigkeit

221 Den Armen zu geben ist wahrhaft barmherzig; andere Gaben sind nur geliehen auf Zeit.

222 Führt es auch in die himmlischen Welten, ist es doch schlecht, wenn du nur nimmst; wäre für immer der Himmel* verschlossen, den Armen zu geben ist gut*.

223 Der Hochherzige* gibt freudigen Herzens*; nimmer wird ihn der Geiz übermannen und also sprechen: "Ich habe doch nichts."

224 Das Herz des Gebers ist dann erst froh, sieht er im Antlitz des Armen die Freud'.

225 Größter Sieg über Hunger ist Sieg durch die Buß'; er ist doch geringer, als bitteren Hunger der Armen zu stillen.

226 Sicherster Hort für eigenen Wohlstand ist das Erbarmen, den bitteren Hunger der Armen zu stillen.

227 Schwerstes Gebrechen ist elender Hunger; wer doch gelernt hat, sein Brot mit den Armen zu teilen, den trifft er nicht.

228 Geizhälse horten den Reichtum, verlieren ihn wieder; sie haben nichts von der Freude verspürt, den Armen zu geben.

229 Des Geizhalses einsames Mahl ist bitterer gar als des Bettelnden Brot.

230 Nichts ist bitterer als der Tod; wer nichts hat, die Not der Armen zu lindern, sagt ihm ein herzlich Willkomm.

- 231 ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
உதியம் இல்லை உயிர்க்கு.
- 232 உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.
- 233 ஒன்ற உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றது நிற்பதொன்று இல்.
- 234 நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றது புத்தேள் உலகு.
- 235 நத்தம் போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது.
- 236 தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றலை நன்று.
- 237 புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்.
- 238 வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்றும்
எச்சம் பெறா விடின்.
- 239 வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.
- 240 வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

24 Ruhm

231 Es ist kein größer Gewinn, als den Armen zu geben und so seinem Namen Ruhm zu verleihen.

232 Es preisen die Weisen und rühmen den, des Herz vor Erbarmen überfließt für die Armen.

233 Auf Erden muß alles vergehen; doch alle Zeit währet für große Taten unvergleichlicher Ruhm.

234 Wer dauernden Ruhmes teilhaftig, den ehren die Götter mehr als unsterbliche Seelen, die bei ihnen sind.

235 Armut und Tod bringen Ehren und Ruhm; sie sind der Weisen Schicksal allein.

236 In diese Welt geboren, erwerbe der Mensch höchste Ehren und Ruhm; es wäre sonst besser, es gäbe ihn nicht.

237 Wer keine Ehren erwirbt, der wüte gegen sich selbst und nicht gegen die, so ihn tadeln.

238 Wer keine Ehren erwirbt, die seine Zeit überdauern, lebet in Schande und Schmach.

239 Ein Land, das unter der Last seines ehrlosen Volkes erbebt, wurd' es auch ob seines Wohlstands gerühmt, fällt bitterster Armut anheim.

240 Wem nicht der Ruf der Schande vorausseilt, lebet wahrhaftig; die anderen gleichen den Toten.

- 241 அருட் செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட் செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள.
- 242 நல்லாற்றால் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றால்
தேரிலும் அஃதே துணை.
- 243 அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல்.
- 244 மன்னுயிர் ஒம்பி அருளாள்வார்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை.
- 245 அல்லல் அருளாள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரீ.
- 246 பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார்.
- 247 அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.
- 248 பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற் றதல் அரிது.
- 249 தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றல் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்.
- 250 வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து.

25 Erbarmen*

241 Größte Fülle ist ein Herz, das überfließt vor Erbarmen; irdischen Wohlstand haben sogar die Gemeinen*.

242 Wer erkannt hat, welch Weg für ihn gut ist, sei voller Erbarmen auch gegen den, der anderen Heilswegen folgt; Rettung ist Mitleid allein.*

243 Sie treten nicht ein in die bittere Welt voller Dunkel, in deren Herzen Erbarmen regiert.

244 Wer voller Erbarmen das Leben beschützt, des Seele erzittert nicht vor der Frucht des eignen, verwerflichen Tuns.

245 Wer voller Erbarmen, den suchet nicht Not; die fruchtbare, weite, vom Winde durchwandelte Erde ist unbestechlicher Zeug'.

246 Menschen mit steinernen Herzen haben vergessen, was sie in früheren Leben aus eigen Verschulden gelitten; so sprechen die Weisen.

247 Wer ohne Erbarmen, dem bleiben andere Welten verwehrt wie auch den Armen auf Erden die Freud'.

248 Wen Armut geschlagen, mag sich eines Tages von ihr befreien; wes Herz ohn' Erbarmen, ist wahrhaftig arm, und der Vernichtung fällt er für immer anheim.*

249 Wer Weisheit nicht hat, kann schwerlich die Wahrheit erkennen; wes Herz ohn' Erbarmen, kann schwerlich Tugend erlangen.

250 Wer Sinnes ist, die Schwachen zu knechten, mag sich erinnern, wie er vor den Starken erbebt'.

- 251 தன்னுன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்.
- 252 பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.
- 253 படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றுக்காது ஒன்றன்
உடல்தவை உண்டார் மனம்.
- 254 அருளல்லது யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வுன் தினல்.
- 255 உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.
- 256 தின்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாகும்
விடைப்பொருட்டால் ஊனதருவார் இல்.
- 257 உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்.
- 258 செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.
- 259 அலிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.
- 260 கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்.

26 Nicht Fleisch essen*

251 Wer Fleisch frißt, um seinen Körper zu mästen, ist ohne Erbarmen.

252 Wer Fleisch frißt, ist ohne Erbarmen, wie gleichsam der Reichtum nicht beim Verschwender* verbleibt.

253 Wer Fleisch frißt von toten Geschöpfen*, ist ohne Erbarmen; als griff er zur tödlichen Waffe, so grausam ist er.

254 Tiere zu töten ist wahrhaftig grausame Tat; es ist ein abscheulicher Frevel*, das zu genießen, was durch Töten entsteht.

255 Fleisch nicht zu fressen bedeutet, Leben zu wahren; der Schlund der Verdammnis wird nimmer sich öffnen, den auszuspeien, der tote Tiere gefressen.

256 Wer tötete fortan wegen des schnöden Gewinns, wenn niemand Fleisch kaufte, um es zu fressen?*

257 Wer es erkannte, aus welcher tiefer Wunde das Fleisch ward gerissen,* wird's nimmermehr fressen.

258 Wer Fesseln der Täuschung entkommen und Unwissenheit hat besiegt, der frißt nicht das Fleisch dahingeschlachteter Tiere.

259 Tausend heilige Opferfeuer in Gottesdiensten zu zünden ist gut; weit besser ist es, niemals zu töten und nie tote Tiere* zu fressen.

260 Alle Welt faltet voll Andacht die Hände; sie huldigt dem, der nicht tötet und Fleisch, aus dem das Leben gewichen, nicht frißt.

- 261 உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குறு.
- 262 தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம் அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.
- 263 துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்தொகல்
மற்றை யவர்கள் தவம்.
- 264 ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும்.
- 265 வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு ஓயலப் படும்.
- 266 தவஞ்செய்வார் தங்கமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு.
- 267 சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிலிடும் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.
- 268 தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயி ரெல்லாம் தொழும்.
- 269 கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்ட டவர்க்கு.
- 270 இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

27 Buße*

- 261 Wahrhaftige Buße bedeutet, das Leiden geduldig zu tragen und allem, was lebt, kein Leid anzutun.
- 262 Er kann wahrhaftige Buße verrichten, der in seinen früheren Leben durch Buße Verdienste erwarb; die andern vermögen es nicht.
- 263 Nicht jeder mag leben im Stande eines Asketen; sie haben erkannt, daß es Menschen muß geben, die den Asketen Nahrung, Kleidung und Obdach gewähren.*
- 264 Wer strafet den, der Asketen bekämpft, und wer erhöht, den sie lieben? Wisse, solch Macht ist allein den Asketen gegeben.
- 265 Heiligmäßig zu leben auf Erden ist Weg, jedwedes Verlangen zu stillen in dieser und anderer Welt.
- 266 Wer Buße verrichtet, tilgt seine Schuld; die anderen sind der Begierde verfallen und in der Schlinge des Wohlstands gefangen und schaden sich selbst.
- 267 Je heißer das Feuer brennt in der Schmelze, desto reiner leuchtet das Gold; je strenger aber die Buße ist, desto heller erstrahlet des Büßenden Licht*.
- 268 Wer Herrschaft über sich selbst durch strenge Buße erlangt, dem huldigt alles, was lebt.
- 269 Wer Buße tut, erlanget wahrhaftige Stärke; er vermag, selbst den Tod zu besiegen.
- 270 Wenige sind mit Reichtum gesegnet, und viele erleiden bittere Not; denn wenige nur verrichten Buße, und viele tun 's nicht.

- 271 வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஈந்தும் அகத்தே நகும்.
- 272 வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படிந்.
- 273 வலியில் நிலைமையான் வல்லுகுவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேயந் தற்று.
- 274 தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சியிழ்த் தற்று.
- 275 பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தகும்.
- 276 நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
- 277 புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
முககிற் கரியார் உடைத்து.
- 278 மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.
- 279 கணனிகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்.
- 280 மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடிந்.

28 Heuchelei

271 Die fünf Elemente des Leibes* verspotten der Heuchler geheimes Gehabe.

272 Was nützt die Erscheinung, die Heiligkeit heuchelt? Das Böse wohnt dennoch darin.

273 Wer Heiligkeit heuchelt, gleicht einer friedlich grasenden Kuh im Fell eines Tigers.

274 Wer Heiligkeit heuchelt und Böses begeht, gleicht dem listigen Vogelfänger im dunklen Gesträuch.

275 Der Scheinheilige heuchelt, er habe die Leidenschaften besiegt; es kommt der Tag, an dem wird er klagen: "Wehe, was hab' ich getan!"

276 Keinen gemeineren Schurken gibt es auf Erden als den, der Heiligkeit heuchelt und vorgibt, er sei den Schlingen der Welt schon entrückt.*

277 Des Kunri-Samens eine Seite ist hell, die andere aber ist schwarz; so gibt es Menschen, die Heiligkeit heucheln, doch sind sie im Innern verworfen und schlecht.

278 Viele baden in heiligen Wassern und geben vor, auch heilig zu sein; im tiefsten Herzen sind sie verworfen und schlecht.

279 Der Pfeil ist gerade, doch grausam sein Werk, die Laute gebogen, doch lieblich ihr Klang; richte die Menschen nach ihren Taten und nicht nach dem äußeren Schein.

280 Schere das Haupt oder trage dein Haar unbeschnitten,* es ist doch ohne Bedeutung, läßt du von dem, was alle Welt schmäht.

- 281 எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.
- 282 உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்.
- 283 களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிற்றது
ஆவது போலக் கெடும்.
- 284 களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
லீயா விழமம் தகும்.
- 285 அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.
- 286 அளவின்கண் நின்னெழுகல் ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர்.
- 287 களவென்றும் காரறி வான்மை அளவென்றும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல்.
- 288 அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு.
- 289 அளவல்ல செய்தாங்கே லீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்ற தவர்.
- 290 கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

29 Betrug

281 Wer nicht der Schande anheimfallen will, betrüge auch nicht in Gedanken.

282 Verworfen ist es, auch nur in Gedanken fremden Besitz zu erschwindeln.

283 Wohlstand, der auf Betrug nur gegründet, mag scheinbar gedeihen; es kommt die Stunde, da er den Betrüger verläßt.

284 Hunger nach Beute hat endlosen Kummer in seinem Gefolge, wenn einst die Zeit der Vergeltung sich naht.

285 Wer nur darauf lauert, Betrug zu begehen, kennt kein Erbarmen; sein Herz ist aus Stein.

286 Hunger nach Beute lässet nicht wägen, was rechtschaffen ist oder schlecht.

287 Ein rechtschaffen Herz erkannte die Dinge der Welt und gürtete sich mit Rechtschaffenheit; nie wird es der Torheit verfallen, den anderen zu betrügen.

288 Wie Tugend weilet im Herzen des, der Wahrheit erkannt, wohnt die Tücke im Herzen des Diebs.

289 Der Dieb erhält seinen Lohn; er gehet alsbald und elend zugrund.

290 Betrüger verwirken ihr Leben;* Rechtschaffene aber weisen selbst Götter nicht fort.

- 291 வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்லு.
- 292 பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.
- 293 தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னெஞ்சு கடும்.
- 294 உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து எல்லாம் உள்ள.
- 295 மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை.
- 296 பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும்.
- 297 பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.
- 298 புறந்துய்மை நீரான் அமையும் அகந்துய்மை
வாய்மையால் காணப் படும்.
- 299 எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.
- 300 யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற.

30 Wahrheit*

291 Was Wahrheit ist? So heißet das Wort, das frei ist vom Bösen, und sei dieses Böse auch noch so gering.

292 Selbst in der Lüge liegt Wahrheit verborgen, bringet sie Gutes hervor.

293 Sprich nicht, es sei Wahrheit, weißt du genau, daß Lüge es ist; dein eigen Gewissen verbrennet dich sonst.

294 Er wird wahrhaftig von allen geliebt, in dessen Herz auch nicht die kleinste Lüge regiert.

295 Wer Wahrheit spricht in Gedanken und Worten, ist größer als jene, die Buße tun und mildtätig sind.

296 Kein höherer Ruhm ist dem Menschen beschieden als der, daß Lüg' ihm ist fremd; jedwede Tugend erlangt er ohn' alle Müh'.

297 Wer von der Wahrheit nicht läßt, muß sich um andere Tugend nicht müh'n.

298 Wasser reinigt den Leib; die Reinheit des Herzens ist in der Liebe zur Wahrheit geborgen.

299 Nicht alles, was leuchtet, ist Weisen ein Licht; das Licht der Wahrheit ist ihr einziges Licht.

300 Von allem Wahren, was jemals in heiligen Schriften ward kund, wird Liebe zur Wahrheit am höchsten gerühmt.

- 301 செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என்.
- 302 செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்தனின் தீய பிற.
- 303 மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும்.
- 304 நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற.
- 305 தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்.
- 306 சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும்.
- 307 சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.
- 308 இணர்எரி தேய்வன்ன இன்னா செயிலும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.
- 309 உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின்.
- 310 இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
தூறந்தார் தூறந்தார் துணை.

31 Zorn

301 Wer zornig die Schwachen zu schlagen vermag und es dennoch nicht tut, besiegt den Zorn; besiegt er den Zorn aber nicht, ist es gleich, ob er ihn beherrscht oder nicht.

302 Gegen die Starken in Zorn zu geraten ist schlecht; doch gibt es kein größeres Unrecht, als gegen die Schwachen zu rasen im Zorn.

303 Gegen niemanden richte den Zorn, doch trachte, ihn zu besiegen; schweres Leid verursacht der Zorn.

304 Gibt 's einen ärgeren Feind als den Zorn? Er tötet den Frohsinn und Frieden der Seele.

305 Willst du dich bewahren, beherrsche den Zorn; du gehst sonst gewißlich zugrund.

306 Zorn zerstört jeden, den er befällt; unschuldig Wesen aus dessen Familie reißet er mit.

307 Wer den Zorn nährt, als wäre er Teil seiner selbst, des Untergang ist gewiß; er gleicht einem Mann, der in rasender Wut seine Hand auf dem Boden zerschmettert.

308 Fielest du aller Qualen anheim,* als verbrennten dich lodernde Flammen, trachte, den Zorn zu besiegen.

309 Wer jeglichen Zorn auf der Stelle aus seinem Herzen verbannt, gerät an das Ziel all seines Begehrs.

310 Wen der Zorn überwältigt, gleicht den Toten; doch wer ihn besiegt, ist Unsterblichen* gleich, die den Tod überwand.

- 311 சிறப்புடனும் செல்வம் பெறிலும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்ரர் கோள்.
- 312 கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா
செய்யாமை மாசற்ரர் கோள்.
- 313 செய்யாமல் செற்ரர்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
உய்யாமை விழமம் தரும்.
- 314 இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்.
- 315 அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிற்தின்னோய்
தந்நோய்போல் போற்ரக் கடை.
- 316 இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை தன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.
- 317 எனைத்தாலும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை.
- 318 தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்.
- 319 பிறர்க்குஇன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்.
- 320 நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலாவாம் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

32 Niemandem Leid* zufügen

311 Ein Mensch reinen Herzens fügt niemandem Leid zu, gewönne er dafür auch seltenes Gut.

312 Ein Mensch reinen Herzens vergelte nicht Böses mit Bösem, erlitt er auch schwerstes Unrecht aus Haß.

313 Nimmermehr gutzumachen ist Leid, einem Feind angetan, der nicht den Gegner gereizt.

314 Der Frevler ist schon genügend gestraft, beschämst du ihn tief, indem du ihm Gutes erweist.

315 Was nützt dem Menschen alles Wissen, sieht er nicht fremdes Leid als sein eigen und füget es andern nicht zu?

316 Der Mensch tue nichts, wovon er doch weiß, daß es anderen bringet viel Weh.

317 Niemandem jemals wissentlich Leid zuzufügen, und sei es noch so gering, ist wahrhaftig groß.

318 Wer selber Leid erfahren hat, wie kann er es fürderhin anderen tun?

319 Wer andern am Morgen ein Leid angetan, zu dem kehrt 's von selber zur Stunde nach Mittag zurück.

320 Alles Leiden kehret zum Übeltäter zurück; wer Leid nicht selber erfahren will, füge es andern nicht zu.

- 321 அறிவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்.
- 322 பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.
- 323 ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றுஅதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.
- 324 நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை கூழும் நெறி.
- 325 நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை கூழ்வான் தலை.
- 326 கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று.
- 327 தன்னுயிர் நீப்பிலும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.
- 328 நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனிலும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை.
- 329 கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.
- 330 உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
செல்லாததீ வாழ்க்கை யவர்.

33 Nicht töten*

321   Höchste Tugend ist, niemals zu töten; Töten hat alles andre verwerfliche Tun in seinem Gefolg'.

322   Höchste Tugend ist, niemals zu töten und immer sein Brot mit den Armen zu teilen; das ist der Weisen wichtigstes Wort.

323   Höchste Tugend ist, niemals zu töten; nur Liebe nach Wahrheit kommet ihr nah.

324   Welches ist der Weg der Erlösung? Es ist jener Pfad, das Leben zu ehren und auch nicht zu töten das kleinste Geschöpf.

325   Wer nicht tötet aus Ehrfurcht vor allem, was lebt, ist größer gar als Asketen, die nur entsagten aus Furcht vor dem Joch der Wiedergeburt.

326   Der Gott des Todes* fordert das Leben nicht vor der Zeit, beherzigt der Mensch das Gebot, nicht zu töten.

327   Fordere nicht das allen Geschöpfen kostbare Leben, müßtest du gleichwohl dein eigenes geben.

328   Mag der Mensch glauben, durch blutige Opfer den Göttern zu dienen, auf daß er Wohlstand und himmlischen Segen erwerbe: Den vollkommen Reinen ist aller Gewinn, durch Töten erfahren, ein Greuel.

329   Aasfresser sind, die leben vom Töten;* sie werden von allen Großen verachtet als die Geringsten.

330   Sehet den Leib, von Armut und Krankheit verzehrt: Er hat in seinem vergangenen Leben getötet. So sprechen die Weisen.

- 331 நிலலாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.
- 332 கூத்தாட்டு அமைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.
- 333 அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.
- 334 நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்முகம்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின.
- 335 நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராழுந் நல்லினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.
- 336 நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு.
- 337 ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.
- 338 குடம்ஊப தனித்துஒழியப் புன்பறந் தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு.
- 339 உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழப்பது போலும் பிறப்பு.
- 340 புக்கில் அமைந்தின்று தொல்லோ உடம்பிலுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு.

34 Vergänglichkeit

331 Es gibt keine größere Torheit als die Narretei,
Vergängliches so zu betrachten, als habe es ewig Bestand.

332 Es kommt das Glück und entschwindet alsbald; es
gleicht den Menschen in einem Theater, die sich nach dem
Spiele in alle Winde zerstreuen.

333 Wohlstand zerrinnt in des Menschen Hand; es nutze
der Mensch jede Stunde und tue, was ist von Bestand.*

334 Der Tag mißt die Zeit; er sägt beständig am Aste des
Lebens.*

335 Es eile der Mensch und tue barmherzige Werke,
bevor der Tod seine Arbeit beginnt und der Sterbende
röchelt, die Zung' ist gelähmt.

336 Der Mensch war noch gestern, heut ist er nicht mehr;
das ist der Lauf dieser Welt, denn alles vergeht.

337 Der Mensch weiß nicht, ob er morgen noch lebt; doch
Wünsche hat er zuhauf*.

338 Der Vogel entschlüpft dem zerbrochenen Ei und fliegt
fort; das gleicht der Liebe der Seele zum Leib, die
gleichsam entweicht, ist ihre Stunde gekommen.

339 Tod ist wie Schlafen; Leben* ist wie Erwachen
danach.

340 Die Seele hat keine beständige Bleibe. Warum nur
sucht sie zu wohnen in diesem wertlosen Leib*?

- 341 யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.
- 342 வேண்டின் உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டுஇயற் பால பல.
- 343 அடல்வேண்டும் கந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.
- 344 இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து.
- 345 மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.
- 346 யான்எனது என்மும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்.
- 347 பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.
- 348 தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.
- 349 பற்றற் கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.
- 350 பற்றுத பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுத பற்று விடற்கு.

35 Entsagung

341 Welcher Begierde der Mensch auch entsagt, er wird fortan kein Elend erleiden, das kommt aus solcher Begier.

342 Wer weltlichen Freuden beizeiten entsagt, dem werden viel wahre Freuden zuteil.

343 Entsag' den fünf sinnlichen Freuden, entsage vergänglichem Glück, dem Ziel all deines Begehrs.

344 Wer entsaget, verzichtet auf allen Besitz; lässet er nicht auch vom kleinsten Besitz, bleibt er in der Täuschung gefangen und machet die Buße zunicht.

345 Wer dem Kreislauf der Wiedergeburten entkommen will, dem ist der eigene Körper nur Last. Um wieviel mehr noch sind Last alle anderen Fesseln!

346 Die Worte "ich" und "mein" sind eitel und hohl; wer sie überwindet, gelangt in die Welt noch jenseits der Götter.*

347 Kummer und Sorgen sind ständig bei dem, der sich aus der Leidenschaft Fesseln nicht löst.

348 Wer völlig entsaget, erlanget Erlösung; die anderen bleiben im Kreislauf der Wiedergeburten verstrickt.

349 Wer völlig entsaget, entkommt dem Kreislauf der Wiedergeburten; die anderen werden wiedergeboren und sterben.

350 Gehe den Weg des allem innewohnenden Herrn, der ohne Bindungen ist, und hange ihm an; so wirst du die weltliche Fesseln zerreißen und wahrhaftig frei.

- 351 பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.
- 352 இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.
- 353 ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நனிய துடைத்து.
- 354 ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.
- 355 எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயிலும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.
- 356 கழிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மழிண்டு வாரா நெறி.
- 357 ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஓகுதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.
- 358 பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.
- 359 சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்முதித்துச்
சார்தரா சார்தகு நோய்.
- 360 காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை ஓன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.

36 Erkenntnis der Wahrheit

351 Täuschung macht glauben, Unwirkliches sei wirklich;
Täuschung geleitet die Seele zurück in die Welt voller Weh.

352 Wer das Netzwerk der Täuschung zerrissen und
höchste Erkenntnis erlangt, wird nimmermehr
wiedergeboren.

353 Wer höchste Erkenntnis erlangt, die Wahrheit erkannt
hat und jeglichen Zweifel ablegt, ist himmlischen Freuden
näher als irdischem Glück.

354 Obgleich im Leibe wiedergeboren, hat doch die Seele
gar nichts gewonnen ohne Erkenntnis der Wahrheit.

355 Wirkliches vom Blendwerk zu scheiden ist wahrhaftig
weise.

356 Wer höchste Erkenntnis durch ernsthaftes Trachten
erlangt, wird nimmermehr wiedergeboren.

357 Wer Wahrheit erkannt und erkannt hat, was ist,
braucht nicht zu verschwenden nur einen Gedanken an
Wiedergeburt.

358 Wer nach Vollkommenheit strebet und Wahrheit, ist
wahrhaftig weise; er wird der Täuschung entgehen und
nimmermehr wiedergeboren.

359 Wer den Weg der Erlösung gehet und Bindungen löst,
in die er verstrickt, wird von den Fesseln des irdischen
Leidens befreit.*

360 Das Leiden wird enden, sind erst die Begierden, der
Zorn und die Dummheit besiegt.

37 அவா அறுத்தல்

- 361 அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீ றும் லித்து.
- 362 வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.
- 363 வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல்.
- 364 தூஉய்மை என்பது அவாலின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.
- 365 அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றர் மற்றையார்
அற்றக அற்றது இலர்
- 366 அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா.
- 367 அவாலினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாலினை
தான்வேண்டு மாற்றன் வரும்.
- 368 அவா இல்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம்அஃதுண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்.
- 369 இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்றும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்.
- 370 ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.

37 Der Begierde entsagen

361 Begierde ist fruchtbare Saat für den Kreislauf der Wiedergeburten; ihm ist für alle Zeiten verfallen alles, was lebt.

362 Wer die Begierden besiegt, des Sehnen erfüllt sich gewiß; dem Kreislauf der Wiedergeburten wird er entgehen.

363 Kein höheres Gut ist dem Menschen beschieden, als ohne Begierden zu sein; im Himmel selbst ist ihm kein größerer Schatz.

364 Wer frei ist von aller Begier, erlangt höchste Reinheit; wer die vollkommene Wahrheit erstrebt, erlangt Erlösung.

365 Wer den Begierden entsagt, ist wahrhaftig frei; die andern verharren in Knechtschaft und scheinen nur frei.

366 Wer Tugend erstrebt, der hüte sich vor der Begier; Begierde ist Fallstrick der Täuschung.

367 Wer die Begierden zermalmt, dem wird die Erlösung zuteil, gleich welchen Weg der Entsagung er geht.

368 Kein Übel kann dem widerfahren, der die Begierden zermalmt; doch wer ihnen frönt, den suchet das Elend und lässet ihn nicht.

369 Immerwährende Freuden vermag auch auf Erden der Mensch zu erfahren, besiegt er das größte der Übel, das heißet Begier.

370 Begierde ist unersättlich gefräßig; wer ihr aber trotzet, erlangt Erlösung, und in die Vollkommenheit gehet für immer er ein.

- 371 ஆகூடால் தோன்றும் அசைவினமை கைப்பொருள்
போகூடால் தோன்றும் மடி.
- 372 பேதைப் படுக்கும் இடிவீழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை.
- 373 நுண்ணிய நுல்பல கற்பிலும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்.
- 374 இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.
- 375 நல்லவை எல்லாஅந் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.
- 376 பரியிலும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியிலும் போகா தம.
- 377 வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.
- 378 துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறப்பால
உடட்டா கழியும் எனின்.
- 379 நன்னூங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்னூங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன்.
- 380 உளடிக் பெருவலி யாவுள மற்ருென்று
கூழினுந் தான்முந் துறும்.

38 Schicksal

371 Dem Fleißigen hat das Schicksal Wohlergehen bestimmt, dem Faulen aber die Not.

372 Widriges Schicksal lähmet den Geist, und seinen Wohlstand verlieret der Mensch; lächelt ihm aber ein holdes Geschick, wachsen ihm der Verstand und Besitz.

373 Es ist der Mensch doch mit Blindheit geschlagen, auch wenn er großes Wissen erwarb; das Schicksal allein bestimmt seinen Weg.

374 Die Welt hienieden zeigt zwei verschieden Gesichter: Erfolg zu haben ist eines, zu Weisheit zu kommen ein zweites.

375 Gutes verkehrt sich in Schlechtes, wenn es das Schicksal so will; Schlechtes verkehrt sich in Gutes, kommt dafür die Zeit.

376 Was das Schicksal verweigert, kann niemand bewahren, gleichwohl er sich müht; verschwendete er auch all sein Vermögen, muß er es dennoch behalten, so es das Schicksal bestimmt.

377 Wer mit Wohlstand* gesegnet, kann sich nur des Reichtums erfreuen, so es das Schicksal bestimmt.

378 Die Armen entsagten gerne der Welt, entkämen sie damit der Not; das Schicksal hat ihnen den Teil ihres Leidens bestimmt.

379 Der Mensch erfreue sich dessen hienieden, was ihm das Schicksal an Gutem gewährt. Warum denn sollte er gram sein, geht es ihm schlecht?

380 Was ist denn so mächtig wie 's Walten des Schicksals? Ersinnt sein Opfer auch Pläne, es zu besiegen, so kommt es ihm doch zuvor.

திருக்குறள்

இரண்டாம் பகுதி

பொருட்பாள்

381 Ein Löwe unter der Herrschaft ist es, der über seine
Dinge verfügt: Soldaten, Untertanen, Vermögenden, Krieger,
Bundgenossen und wehrhafte Festung.

382 Ein Herrscher soll über vier Tugenden verfügen:
Freigebigkeit, Weisheit, Tapferkeit und Mäßigkeit.

Tirukkural

383 Herrschaft auf Erden besteht aus Wohlstand, Weisheit und
Mäßigkeit.

Teil II

384 Rechtschaffenheit, Wohltätigkeit, Tapferkeit und Mäßigkeit
immer gerecht ist der wahrhaftige Herrscher.

385 Ein wahrer Herrscher ist, der die Tugenden der Weisheit, der
Freigebigkeit und der Mäßigkeit besitzt und das Volk
ihm treulich und mit ihm zusammen steht.

386 Er preist die Welt, das Land seiner Herrschaft, das
seiner Volks Güter schenkt und für die verteidigten
Worte verschont.

387 Auf Erden erschallt der Ruhm eines Herrschers, der
mildvoll in Sanftmut regiert, welches Land auf der Erde,
das er regiert, beugt sich seiner Macht.

388 Er wird als Gott unter Menschen gepriesen, welcher
das Volk vor Unheil bewahrt und die Gerechtigkeit
erhält.

389 Die Welt gestützt unter dem Schild eines Herrschers,
der die Tugenden der Weisheit, der Freigebigkeit und der
Mäßigkeit besitzt.

390 Ein strahlendes Licht ist er unter Herrschern, der
diesen vier Tugenden folgt: Wohltätigkeit ist es, holdvoll, gerecht
und voller Liebe zum Volk.

- 381 படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசுகள் ஏறு.
- 382 அஞ்சாமை ஈனக அறிவுக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு.
- 383 தூங்காமை கல்லி துணிவுடைமை இம்முன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பலர்க்கு.
- 384 அழைக்கா தல்லவை நீக்கி மறழ்க்கா
மானம் உடைய தரசு.
- 385 இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.
- 386 காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.
- 387 இன்சொலால் எத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.
- 388 முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.
- 389 செலிவைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவினாக் கீழ்த்தங்கும் உலகு.
- 390 கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.

39 Die wahre Größe des Herrschers

381 Ein Löwe unter den Herrschern ist er, der über sechs Dinge verfügt: Soldaten, Untertanen, Vermögen, Ratgeber, Bundesgenossen und wehrhafte Festung.

382 Ein Herrscher soll über vier Eigenschaften verfügen: Freigiebigkeit, Weisheit, Tatkraft und Mut.

383 Drei Tugenden dürfen ihn niemals verlassen, dem Herrschaft auf Erden bestimmt: Wachsamkeit, Wissen und Mut.

384 Rechtschaffen, wagemutig und tapfer, ohne Laster und immer gerecht ist der wahrhaftige Herrscher.

385 Ein wahrer Herrscher mehret den Wohlstand; er hütet ihn treulich und nutzt ihn zum Wohle des Volks.

386 Es preiset die Welt das Land eines Herrschers, der seinem Volke Gehör schenkt und gar die verletzenden Worte verschmäht.

387 Auf Erden erschallet der Ruhm eines Herrschers, der huldvoll in Sanftmut regiert; jedwedem Land auf der Erden, das er begehrt, beugt sich seiner Macht.

388 Er wird als Gott unter Menschen gepriesen, welcher das Volk vor Unheil bewahrt und in Gerechtigkeit herrscht.

389 Die Welt gedeihet unter dem Schild eines Herrschers, der andere Meinung erträgt, so bitter sie seinem Ohre auch sei.

390 Ein strahlendes Licht ist er unter Herrschern, der diesen vier Tugenden folgt: Wohltätig ist er, huldvoll, gerecht und voller Liebe zum Volk.

- 391 கற்க கசடறக் கற்பவை கற்பின்
நிற்க அதற்குத் தக.
- 392 எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.
- 393 கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்
- 394 உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.
- 395 உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.
- 396 தொடட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.
- 397 யாதாலும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன்
சாந்துணையங் கல்லாத வானு.
- 398 ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.
- 399 தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காழுவவர் கற்றறிந் தார்.
- 400 கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்று யவை.

391 Erwirb nur Wissen, das wert ist, erworben zu werden,
und handle danach.

392 Buchstaben und Zahlen sind der Lebenden Augen.

393 Der Wissende hat zwei Augen, der Unwissende aber
zwei offene Wunden* im Kopf.

394 Wenn Kluge einander begegnen, freuen sie sich; geh'n
sie voneinander, trauern sie tief.

395 Die Klugen erwerben in Demut ihr Wissen, wenn sie
auch gleichen den Bettlern, die Reichen begegnen; die
Niedrigsten aller Niedrigen sind, die nicht lernen.

396 Wissen ist wie ein Brunnen im Sand; je tiefer man
gräbt, desto reicher sprudelt der Quell.

397 Der Wissende hat überall sein Zuhause und sein Land.
Warum denn wollen Menschen nicht lernen bis in den Tod?

398 Erworbenes Wissen wird seinen Träger treulich
begleiten bis in die siebente Wiedergeburt*.

399 Wer Wissen erworben, hat Freude am Lehren; er gibt
sein Wissen an andere weiter, und das ist ihm Freud'.

400 Wissen ist unvergänglicher Quell tiefen Glücks; kein
anderes Gut gleicht ihm.

- 401 அரங்கின்று வட்டாடி யந்தே நிரம்பிய
நூலின்றுக் கோட்டி கொளல்.
- 402 கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காழற் றற்று.
- 403 கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றாழன்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.
- 404 கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் னுயிலும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார்.
- 405 கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.
- 406 உளரென்றும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.
- 407 நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.
- 408 நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு.
- 409 மேற்பிறந்தா ராயிலும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றர் அனைத்திலர் பாடு.
- 410 விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றோரோடு ஏனை யவர்.

41 Unwissenheit

401 Ohne genügend zu wissen ans Rednerpult gehen
gleichet einem Würfelspiel auf dem Brett ohne Feld.

402 Ein Dummkopf, der sich erhebt, eine Rede zu halten,
gleichet einer Frau ohne Brüste, welche die Blicke der
Männer auf sich lenken will.

403 Ein Tor wird doch weise genannt, wenn er vor den
Wissenden schweigt.

404 Ein Mensch ohne tieferes Wissen mag noch so klug
scheinen; den Weisen bleibt er dumm.

405 Wagt es der Dumme, der weise sein will, vor Klugen
zu sprechen, stürzt seine Eitelkeit ihn in Schande, sobald er
auftut den Mund.

406 Die Dummen sind wie wüstes Land ohne Ernten; von
ihnen weiß man nur, daß sie leben, sonst nichts.

407 Die Pracht eines Menschen ohne tieferes Wissen ist
wie die Schminke einer Puppe aus Ton.

408 Bitter ist Armut, befällt sie den Klugen; weit
schlimmer ist Reichtum in Händen des Dummen.

409 Ist auch der Dumme von edler Geburt, er wird nicht
geachtet wie Kluge aus niederem Stand.

410 Um wieviel mehr sind Menschen als wildes Getier?
Um soviel sind die Klugen mehr als die Dummen.

- 411 செல்வத்துள் செல்வஞ் செலிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து எல்லாந் தலை.
- 412 செலிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.
- 413 செலியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அலியுணவின்
ஆன்றோரோ டொப்பர் நிலத்து.
- 414 கற்றில னாயிலும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றந் துணை.
- 415 இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அந்நே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.
- 416 எனைத்தாலும் நல்லவை கேட்க அனைத்தாலும்
ஆன்ற பெருமை தரும்.
- 417 பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.
- 418 கேட்பிலுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செலி.
- 419 நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது.
- 420 செலியிற் சுவையுணர வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியிலும் வாழிலும் என்.

411 Es gibt unter allen Gütern kein höheres Gut, als den Weisen zu lauschen

412 Hat das Ohr keine Nahrung,* bekommt doch der Magen etwas zu essen.

413 Lauschen die Hörer wichtiger Weisung, ist das Ohr zufrieden und satt; wer zuhöret, gleicht den Göttern, die sich der Opfertaten erfreuen.

414 Niemand darf einen Unwissenden hindern zu hören; Stecken und Stab wird das Wissen ihm sein, wenn Ungemach ihn bedrängt.

415 Der Rechtschaffenen Worte sind wie ein Stecken, der Strauchelnde stützt auf morastigem Grund.

416 Guten Worten lausche voll Inbrunst, und seien 's nicht viel; auch wenige gute Worte verleihen dir Würde*.

417 Wer zuhört und sich dadurch Wissen erwirbt und darüber sinnt, was er an weisen Worten gehört, redet nicht Unsinn, auch wenn er irrt.

418 Das Ohr, kann es hören, ist dennoch mit Taubheit geschlagen, wenn es sich an treffender Rede der Weisen nicht schult.

419 Wer sich den Worten der Weisen verschließt, wird schwerlich feinsinnig reden.

420 Ob sie gleich lebten oder auch stürben, was kümmert 's, schmeckt es dem Munde, dem Ohr aber nicht!

- 421 அறிவற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்.
- 422 சென்று இடத்தால் செலவிடா ழீதொரி
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.
- 423 எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டிலும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
- 424 எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.
- 425 உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்ல தறிவு.
- 426 எவ்வ துறாவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறாவது அறிவு.
- 427 அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்.
- 428 அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.
- 429 எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய்.
- 430 அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இவர்.

43 Weisheit*

421 Weisheit ist eine Rüstung, die vor dem Untergang schützt; sie ist eine innere Festung, die selbst der Feind nicht zu stürmen vermag.

422 Weisheit läßt die Sinne nicht schweifen, wie 's ihnen beliebt, auf daß sie vom Bösen lassen und dem sich ergeben, was gut.

423 Weisheit ist, das Wahre vom Falschen zu scheiden, wer immer es sagt.

424 Der Weise spricht, daß ihn alle verstehen; immer versteht er der anderen Wort.

425 Den Weisen liebt alle Welt, besitzt er ein ausgeglichenes Wesen und übertreibt nicht zur einen und anderen Seit'.

426 Sich dem Laufe der Welt zu ergeben ist wahrhaftig weise.

427 Die Weisen wissen, was Künftiges kommt; der Tor aber schaut nicht voraus.

428 Töricht ist es, Gefahr nicht zu fürchten; was aber zu fürchten ist, fürchten die Weisen.

429 Die Weisen wissen, was Künftiges kommt und wappnen sich bald; selbst furchtbarstes Unglück erschreckt sie nicht.

430 Alles besitzen die Weisen; die Toren, was immer sie auch erwarben, besitzen doch nichts.

- 431 செருக்குத் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருகித் தீர்த்து.
- 432 இவறலும் மாண்பிறந்த மாணமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.
- 433 தினைத்துணையாங் குற்றம் வரிலும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.
- 434 குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை.
- 435 வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்துறு பேரலக் கெடும்.
- 436 தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்பிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு.
- 437 செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.
- 438 பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளம்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று.
- 439 வியவற்க் எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க்
நன்றி பயவா வினை.
- 440 காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்.

44 Fehler vermeiden

431 Die Größe derer ist über alles erhaben, die frei sind von Niedertracht, Hochmut und Zorn.*

432 Eines Herrschers Fehler sind Hochmut, gemeines Vergnügen und Geiz.

433 Ein Fehler mag sein wie ein Hirsekorn klein; so groß wie ein Baum* ist er dem, der fürchtet die Schuld.

434 Hüte dich davor, Falsches zu tun; Fehler sind übermächtige Feinde und stürzen dich ins Verderben.

435 Vor künftigem Unheil schütze dich bald; du wirst sonst gewißlich zerstört wie Stroh, das im Feuer zu Asche verbrennt.

436 Erkenne die eigenen Fehler und lege sie ab; der anderen Schwächen richte erst dann. Welch Übel vermag dich dann noch zu treffen?

437 Der Geizhals, der auf dem Gelde hockt und nicht gibt, verliert es gewiß.

438 Des Geizhalses Habgier ist unter allen Lastern das schlimmste.

439 Erhebe dich niemals über die andern; laß fahren dahin, was nichts Gutes erbringt.

440 Vergeblich sind alle schmähhlichen Ränke des Feinds, folgst du deinen Zielen besonnen und planest geheim.

- 441 அறன்றிந்து ழுத்த அறிவுடையார் தேண்மை
திறன்றிந்து தேர்ந்து கொளல்.
- 442 உற்றநோய் நீக்கி உலாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணித் கொளல்.
- 443 அரியவற்று எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.
- 444 தம்முற் பெரியார் தமரை ஒழுகுதல்
வன்மையு எல்லாந் தலை.
- 445 சூழ்வார்கண் னாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.
- 446 தக்கா நினத்தனாய்த் தாணொழுக வல்லானைச்
செல்லார் செயக்கிடந்த தில்.
- 447 இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தனகமை யவர்.
- 448 இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரை மன்னன்
கெடுப்பா ரிலாஜங் கெடும்.
- 449 முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதனையாங்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை.
- 450 பல்லார் பணகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

45 Die Gunst der wahrhaft Großen erlangen

441 Achte sie hoch, die weise geworden und rechtschaffen sind, und trachte danach, ihrer Freundschaft würdig zu sein.

442 Pflege Freundschaft mit denen, die es vermögen, vor künftigem Unheil dich zu bewahren und auch von allen Übeln befreien.

443 Der Würdigen Zuneigung zu erlangen ist seltenste Segnung seltenen Guts.

444 Sind jene, die würdiger sind als du, deine Freunde geworden, gewinnest du Kraft, gegen die alle andere Stärke verblaßt.

445 Sei klug und wähle Minister sorgfältig aus; sie sind deine Augen.

446 Wer würdige Freunde hat, braucht nicht zu fürchten den grausamen Feind.

447 Wo ist der Feind, der Herrscher vernichtet, wenn Freunde er hat, die tadeln, so Falsches er tut?

448 Der Unbesonnene stürzt ins Verderben, wird er nicht von guten Freunden ermahnt; vernichtet zu werden, braucht er keine Feind'.

449 Wer ohne Vermögen, macht keinen Gewinn; starke Herrschaft ohne der Weisen helfende Hand hat keinen Bestand.

450 Töricht, wer viele Feinde sich schafft; zehnmal verwerflicher ist es, die Freundschaft der Guten* von sich zu weisen.

- 451 சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.
- 452 நிலத்தியல்பால் நீர்திறந் தற்புகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்பு தாகும் அறிவு.
- 453 மனத்தானாம் மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.
- 454 மனத்து ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துள தாகும் அறிவு.
- 455 மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.
- 456 மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன் னாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் னாகா வினை.
- 457 மனநலம் மன்தூயர்க் காக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும்.
- 458 மனநலம் நன்குடைய ராயிலும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து.
- 459 மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற் றுஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து.
- 460 நல்வினத்தி லுளங்குந் துணையிலலை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதுஉம் இல்.

46 Schlechter Umgang

451 Die Würdigen fürchten gemeine Gesellschaft; das Pack sucht den Pöbel, als ob 's seine eigen Familie wär'.

452 Das Wasser ist gut oder schlecht wie der Acker, den es durchfließt; der Mensch ist wie die Gesellschaft, mit der er verkehrt.

453 Was der Mensch wahrnimmt, hängt ab vom Verstand*, aber sein Ruf von der Gesellschaft, mit der er verkehrt.

454 Weisheit scheint im Verstande zu liegen; in Wahrheit ist ihr Zuhause die Gesellschaft, mit der man verkehrt.

455 Reinheit des Herzens und Reinheit der Tat sind immer so lauter wie die Gesellschaft, mit der man verkehrt.

456 Wer reinen Herzens, erfreuet sich rechtschaffener Kinder; alles wird unter den Händen derer gedeihen, die sich guten Umgang erwählen.

457 Ein lauterer Herz ist den Lebenden kostbares Gut; gute Gesellschaft bringt ihnen Ruhm.

458 Die Weisen haben ein lauterer Herz; gute Gesellschaft der Weisen machet sie stark.

459 Lautere Herzen wählten das künftige Glück*; gute Gesellschaft machet sie stark.

460 Es gibt keinen größeren Beistand als gute Gesellschaft; nichts aber schaffet größeres Leid als Umgang mit Pack.

- 461 அழுவது உம் ஆவது உம் ஆகி வழியக்கும்
உதையழும் கழிந்து செயல்.
- 462 தெரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல்.
- 463 ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வினை
உக்கார் அறிவுடை யார்.
- 464 தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவென்றும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர்.
- 465 வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.
- 466 செய்தக்க அல்ல செய்க்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யாலும் கெடும்.
- 467 எண்ணித் துணிக் கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழக்கு.
- 468 ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றிலும் பொத்துப் படும்.
- 469 நன்னூற் றுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.
- 470 எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.

47 Überlegen, bevor man handelt

461 Denke sorgfältig nach und wäge Einsatz, Verlust und Gewinn; erst dann sollst du handeln.

462 Wer zuverlässige Freunde befragt, überlegt und handelt danach, kann alles erreichen.

463 Die Weisen verlocket nicht zweifelhafter Gewinn; sie gehen ein Wagnis nicht ein, wenn 's ihnen Verlust des Vermögens beschert.

464 Wer Schmach und Schande fürchtet, gehet ein Wagnis nicht ein, hat er es nicht vorher gründlich bedacht.

465 Es ist, als ob der Feind wie die Saat auf vorbereitetem Acker gedeiht, wird vorher nicht gründlich alles* bedacht.

466 Wer tut, was nicht getan werden darf, fällt der Vernichtung anheim; wer es nicht wagt, was getan werden muß, geht gleichsam zugrund.

467 Denke erst nach, dann wage den Schritt; es erst zu wagen und dann zu sagen: "Wir werden es später bedenken!" birgt große Gefahr.

468 Wer sich nicht müht, sein Werk recht zu tun,* wird alles verlieren, auch wenn er große Hilfe erfährt.

469 Wer nicht das Wesen derer bedenkt, denen er Gutes erweist, handelt falsch.

470 Was immer du tust, gib niemandem Anlaß für Spott oder Tadel; die Welt duldet nicht, was* unwürdig ist.

- 471 வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.
- 472 ஒவ்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.
- 473 உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் ஓர்ந்தார் பலர்.
- 474 அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.
- 475 மீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.
- 476 நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.
- 477 ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி.
- 478 ஆகாறு அளவிட்டி தாயிலுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை.
- 479 அளவறிந்து வாழாதான் வீழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.
- 480 உளவரை தூக்காத ஒப்புர வான்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

48 Die Stärke beurteilen

471 Bedenke die Schwierigkeit des, was du willst, wäge die eigene Kraft, der Gegner und Bundesgenossen; dann handle.

472 Wer seine Fähigkeiten erkennt und was zu wissen ist, weiß, wer seine Stärke und Grenzen kennt, kann alles erreichen.

473 Viele vollendeten nicht, was sie einst begannen; in Abenteuer stürzten sie sich aus Selbstüberschätzung, und was sie auch taten, brach doch inmitten entzwei.

474 Wer Frieden nicht will und die Grenzen der Macht nicht erkennt, nimmt schnelles und schmähhches End'.

475 Die Achse des überladenen Wagens zerbricht, kommt auch nur eine Pfauenfeder hinzu.

476 Wer in die Spitze des Baumes steigt, muß elend verderben, will er noch höher hinaus.

477 Halte das rechte Maß, wenn du gibst; das ist der Weg, den Wohlstand zu wahren.

478 Ist der Zufluß auch eng, so ist es doch ohne Belang, solange der Abfluß nicht breiter ist als der Zufluß.*

479 Scheinen das Leben auch reich und der Wohlstand gar groß: Kennet der Mensch nicht rechtes Maß, so schwindet doch alles dahin.

480 Schnell muß der Wohlstand unter den Händen zerrinnen, wird er für nutzlose Dinge verpraßt.

- 481 பகல்வெல்லும் கூகையக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.
- 482 பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமம் ஆர்க்கும் கயிறு.
- 483 அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்.
- 484 ஞாலம் கருதிலுங் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்.
- 485 காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்.
- 486 ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.
- 487 பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.
- 488 செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை
- 489 எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.
- 490 கெடக்கெடக்க கூம்பும் பருவத்து மறதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.

49 Den rechten Augenblick erkennen

481 Die Krähe besiegt die Eule am Tage; den rechten Zeitpunkt nutzt der Herrscher, zu schlagen den Feind.

482 Zur rechten Zeit zu handeln ist eine Schnur; sie bindet den Herrscher fest an das Glück*.

483 Was vermag dem entgegenzustehen, der mit angemessenen Mitteln zur rechten Zeit handelt?

484 Wer handelt am richtigen Ort und zur günstigsten Stund', vermag sogar zu erobern die Welt.

485 Wer die Welt erobern will, harre geduldig auf günstigste Stund'.

486 Der gelassene Starke gleicht dem kämpfenden Widder; er macht einen Schritt erst zurück, und dann setzt er an zum vernichtenden Sprung.

487 Die Weisen zeigen nicht gleich ihren Zorn; sie nähren ihn heimlich und warten auf günstigste Stund'.

488 Beuge dich geduldig der Last eines übermächtigen Feinds; neigt seine Macht sich dem Ende, greife ihn an, und leichte Beute wird er dir sein.

489 Wenn wider Erwarten sich gute Gelegenheit naht, zaudere nicht und mache Unmögliches wahr.

490 Ist die Zeit gegen dich, täusche Friedfertigkeit vor; wie ein Reiher warte geduldig auf Beute, und schlage dann zu wie sein Schnabel so schnell.*

- 491 தொடங்குத எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது
- 492 முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவந் தகம்.
- 493 ஆற்றும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றர்கண் போற்றிச் செயின்.
- 494 எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.
- 495 நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற.
- 496 கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடாநிலத்து.
- 497 அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தாற் செயின்.
- 498 சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
உனக்கம் அழிந்து விடும்.
- 499 சிறைநலனும் சீரும் இலரெனிலும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது.
- 500 காலாழ் களரில் நரியடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு.

50 Den rechten Ort wählen

491 Bevor du streitest, finde dafür den richtigen Ort; doch denke vom Feind nicht gering.

492 Die starke Festung ist größter Vorteil selbst dem mächtigen Starken.

493 Am richtigen Ort haben selbst die Schwachen Erfolg, wenn sie sich nicht überschätzen.

494 Die Pläne des Gegners werden durchkreuzt, erwartest du ihn am richtigen Ort.

495 Das Krokodil ist mächtig im tiefen Gewässer; an Land ist es nur ein Spielball des Feinds.

496 Das Schiff segelt nur auf dem Meer, an Land kommt es nicht von der Stell'; der Wagen* kann trotz seiner großen Räder auf Wasser nicht fahren.

497 Vorausschauend Denken und Wagemut verhelfen am richtigen Ort dem tapferen Manne zum Sieg.

498 Ist die Streitmacht auch schwach, am richtigen Ort kann sie den starken Gegner besiegen.

499 Ein Gegner mag schwach sein und ohne der Festung mächtigen Schutz: Ihn anzugreifen auf seinem eigenen Boden ist schwer.

500 Vor Lanzenträgern weicht kein mutiger Elefant; mit Zähnen wie Lanzen tötet' er sie, doch kann er nichts richten gegen den Fuchs auf morastigem Grund.

51 தெரிந்து தெளிதல்

- 501 அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.
- 502 குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நானுடையான் கட்டே தெளிவு.
- 503 அரியகற்று ஆசற்புர கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்னம் அரிதே வெளிநு.
- 504 குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.
- 505 பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.
- 506 அற்றாரத் தேறுதல் ஒம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் படி.
- 507 காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாம் தரும்.
- 508 தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.
- 509 தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.
- 510 தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.

51 Auswahl von Getreuen

501 Vier Prüfungen soll der Getreue bestehen: Finde heraus, ob er tugendhaft ist, Vermögen besitzt und Freude am Leben und ob er Furcht vor dem Tode verspürt.

502 Erwähle den Mann aus guter Familie als deinen Getreuen, ist frei er von Tadel und fürchtet er Schande und Schmach.

503 Selbst unter den Weisen mit seltenem Wissen und ohn' einen Makel ist schwerlich einer zu finden, der alles schon weiß.

504 Wäge Verdienste und Schwächen des Mannes; was überwiegt, nimm als seine Natur.*

505 Maßstab für großes und niedriges Wesen des Menschen sind seine Taten allein.

506 Vertraue nicht denen, die ohne Verwandte; sie sind ohne Halt und fürchten nicht Schande und Schmach.

507 Wer Vorlieben zeigt und Toren vertraut und sie als Berater erwählt, wird diesen Fehler schwer büßen.

508 Wer einem Fremden vertraut, hat er ihn nicht vorher geprüft, beschwöret Sorgen, die nimmermehr enden, aufs Haupt gar der Nachkommenschaft.

509 Niemandem traue, hast du ihn nicht vorher geprüft; wie er dir diene, entscheide erst dann.

510 Wer jemandem, ohne ihn vorher geprüft zu haben, vertraut und jenen mißtraut, die er vorher für würdig befand, ist Urheber endlosen Leids.

- 511 நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்.
- 512 வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை.
- 513 அன்பறிவு தேற்றம் அவாலின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.
- 514 எனைவகையான் தேறியத் கண்ணும் வினைவகையான்
வேலாகும் மாந்தர் பலர்.
- 515 அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தாளென்று எவற்பாற் றன்று.
- 516 செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.
- 517 இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.
- 518 வினைக்குரிமை நாடிய பின்னை அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல்.
- 519 வினைக்கண் வினையுடையான் தேண்மவே றுக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு.
- 520 நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

52 Übertragung von Aufgaben

511 Wer zwischen Gut und Böse kann scheiden und Gutes erwählt, der trete in deinen Dienst.

512 Wer Quellen des Reichtums erschließt, des Landes Wohlstand mehret und Unheil abwehrt, der trete in deinen Dienst.

513 Wer ohne Habgier, voll redlicher Lieb', wer klaren Verstand und Weitblick besitzt, wer also diese vier Tugenden hat, der trete in deinen Dienst.

514 Viele werden für gut befunden, doch ändern sie sich im Laufe der Zeit und kommen dann ihren Pflichten nicht nach.

515 In deine Dienste stelle Getreue, die klug sind und fähig und gut, doch laß die persönliche Neigung beiseit.

516 Hast du den fähigen Mann erwählt, laß ihn das Werk beginnen zur richtigen Zeit.

517 Finde heraus, wer fähig ist, die Arbeit zu tun; in seiner Verantwortung werd' sie ihm dann übertragen.

518 Hast du den fähigen Mann erwählt, versetze ihn auch in die Lage, eigenverantwortlich die Arbeit zu tun.

519 Wer dem Manne mißtraut, der sein Bestes gibt, den wird das Glück* schnell verlassen.

520 Der Herrscher wache alle Zeit über sie, die ihm sind ergeben; sind sie getreu, gedeihet das Land.

- 521 பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.
- 522 விருப்பஞ்ச் சுற்றம் இனையின் அருப்பஞ்
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.
- 523 அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.
- 524 சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.
- 525 கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.
- 526 பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல்.
- 527 காக்கை கரவா கரைந்துன்னும் ஆக்கழம்
அன்னநீ ரார்த்தே உள.
- 528 பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.
- 529 தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும்.
- 530 உழைப்பிநிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல்.

53 Für die Verwandten sorgen

521 In schweren Zeiten zeigen nur die Verwandten beständige Treu'.

522 Wer mit getreuen Verwandten gesegnet, des Wohlstand wächst und gedeiht.

523 Das Leben des Reichen ohne getreue und liebend' Verwandte gleicht einem Wasser* ohne begrenzende Ufer, das allen Wohlstand fortschwemmt.

524 Geborgenheit im Kreise der Lieben gibt einem Leben in Wohlstand erst Sinn.

525 Verwandte zuhauf suchen den, der freigiebig ist und sie freundlich empfängt.

526 Wer freigiebig ist und dem Zorn nicht erliegt, kann seine getreuen Verwandten auf Erden nicht zählen.

527 Die Krähe versteckt nicht selbstsüchtig die Beute, doch teilet sie gern; Wohlstand mag nur bei denen verweilen*, die wie die Krähen gern teilen.

528 Wer jeden seiner Verwandten nach dessen Verdiensten behandelt, tut recht; denn viele wollen Vorteil genießen, und teilen mögen sie nicht.

529 Wer einst dich verließ, der kehret zurück und bleibt bei dir, behebst du den Grund für den Streit.

530 Wer einst dich verließ und kehret zurück mit hinterhältigem Plan, den nimm wieder auf; doch sei vor ihm auf der Hut.

- 531 இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.
- 532 பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றுங்கு.
- 533 பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நு லோர்க்கும் துணிவு.
- 534 அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.
- 536 இழக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல்.
- 537 அறியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின்.
- 538 புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.
- 539 இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்தனும் போழ்து.
- 540 உள்ளியது எய்தல் எளிதும்ன் மற்றந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின்.

54 Wachsamkeit gegenüber Sorglosigkeit

531 Schlimmer als rasender Zorn ist Sorglosigkeit, erwachsen aus übertriebener, selbstgefälliger Art.

532 Wer sich in falscher Sicherheit wieget, tötet den Ruhm; gleichsam zerstört andauernde Armut auch den Verstand*.

533 Die Sorglosen können nicht Ehren erwerben; das lehren alle Schulen der Welt.

534 Dem Feigen nützen Festungen nichts, dem Sorglosen nicht, was er hat*.

535 Wer sich beizeiten aus Sorglosigkeit nicht wappnet gegen Gefahr, wird es noch bitter beklagen.

536 Zu allen Zeiten sei wachsam und gegen jedermann auf der Hut; nichts kommt der Wachsamkeit nah.

537 Walte in Vorsicht und sei auf der Hut, was immer du tust; so kannst du alles erreichen.

538 Tu das allein, was die Weisen geraten; in keiner der sieben Wiedergeburten* wird sonst das Unheil weichen von dir.

539 Wenn Stolz dich versuchen und selbstgefällige Art, denke an sie, die ins Unglück stürzten aus Sorglosigkeit.

540 Richte dein Augenmerk nur auf das Ziel; so wird es dir leicht sein, es zu erreichen.

- 541 ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.
- 542 வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி.
- 543 அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.
- 544 குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.
- 545 இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பயலும் வீளையுளும் தொக்கு.
- 546 வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதுஉம் கோடா தெனின்.
- 547 இறைதாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைதாக்கும் முட்டாச் செயின்.
- 548 என்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும்.
- 549 குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்.
- 550 கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

55 Gerechte Herrschaft

541 Wäge dein Urteil wohlweislich ab, sei unparteiisch und frage die Weisen um Rat, daß jedermann Gerechtigkeit widerfahre.

542 Die Welt schaut zur Regenwolke empor, denn sie bringet Leben; das Volk schaut zum Zepter* des Herrschers empor, denn es ist sein' Wohlfahrt und Schutz.

543 Das Zepter des Herrschers ist sicherster Hort für jegliche Tugend und Weisheit der Weisen.

544 Die Welt ist zu Füßen des edlen Herrschers geborgen, trägt er sein Zepter aus Liebe zum Volk; die Herrschaft dieses Gerechten wird nimmer vergehen.

545 Das Land hat reiche Ernten und Regen in Fülle, wird es von einem gerechten Herrscher regiert.

546 Hindert ihn nichts in dem Flug auf sein Ziel, siegt doch nicht der Speer; den Sieg bringt das Zepter, neigt es sich nicht nach der einen und anderen Seit'.

547 Der Herrscher, der sich nicht neigt nach der einen und anderen Seit', beschirmt alle Welt; ist er gerecht, schützt das Zepter auch ihn.

548 Wer dem Volk nicht Gehör schenkt und ungerecht ist, der stürzt vom Thron; elend muß er verderben auch ohne den Feind.

549 Der Herrscher, welcher das Volk bewahrt vor inn'rem und äußerem Feind, dem ist es nicht Makel, doch fürstliche Pflicht, die Übeltäter zu strafen.

550 Der Richter* verurteilt gemeine Mörder zum Tode, als jätete Unkraut er im blühenden Feld.

- 551 கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.
- 552 வேலொடு நின்னான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்னான் இரவு.
- 553 நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும்.
- 554 கூழம் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
கூழாது செய்யும் அரக.
- 555 அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் னீரன்றோ
செவ்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.
- 556 மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றோல்
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி.
- 557 துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு.
- 558 இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின.
- 559 முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாத வானம் பெயல்.
- 560 ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்.

56 Gewaltherrschaft

551 Wer das Volk unterdrückt und schmählich mißbraucht, ist grausamer gar als ein Mörder.

552 Wer von dem Volke erdrückende Lasten und Steuern erzwingt, gleicht bewaffnetem Strauchdieb am Weg.

553 Des Herrschaft schwindet mit jedem Tage dahin, der Unrecht hinnimmt und es nicht täglich bekämpft.

554 Wer willkürlich herrscht und ungerecht ist, verliert sein Königreich und das Volk.

555 Die Tränen des unter dem Joch des Tyrannen leidenden Volkes wischen gewißlich hinweg, was der Herrscher besitzt.

556 Gerechtigkeit schafft dem Herrscher dauernden Ruhm; Ungerechtigkeit verdunkelt das Licht seiner Ehren.

557 Ohne den Regen verdorret das Land; es leidet gleichsam unter der Knute des grausamen Herrschers das Volk.

558 Unter dem Joch des ungerechten Tyrannen ist Wohlstand bitt'rer als bittere Not.

559 Selbst zur Monsunzeit halten die Wolken den Regen zurück, mißachtet der Herrscher Recht und Gesetz.

560 Das Euter der Kuh trocknet aus,* und Brahmanen vergessen, was sie einst gelehrt, wachet der Herrscher nicht über Recht und Gesetz.

- 561 தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.
- 562 கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர்.
- 563 வெருவந்த செய்தாழகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.
- 564 இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்.
- 565 அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செவ்வம்
பேய்கண் டன்னது உடைத்து.
- 566 கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின் நெடுஞ்செவ்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும்.
- 567 கடுமொழியும் கையிகந்த தாண்டமும் வேந்தன்
அடுமூரண் தேய்க்கும் அரம்.
- 568 இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சிறின் சிறுகும் திசு.
- 569 செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.
- 570 கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை.

57 Gewaltherrliches Handeln

561 Der Herrscher führe gerechte Verhandlung und finde das rechte Maß, wenn er straft; das wird den Schuldigen hindern, fortan Böses zu tun.

562 Wer seine Macht bewahren will, erhebe gewaltig die Faust, doch schlage nur sanft.

563 Wer mit eiserner Faust regiert und Furcht und Schrecken verbreitet, steht schließlich allein; schnell und gewißlich geht er zugrund.

564 Ein Herrscher, welchen das Volk der Grausamkeit zeihet, verlieret schnell und gewißlich sein Leben und Reich.

565 Wohlstand des Herrschers, der dem Volk kein Gehör schenkt und Gnade nicht übt, ist wie der Schatz, den ein böser Dämon bewacht.

566 Spricht grausames Urteil der Herrscher und kann nicht verzeihen,* verlieret er all sein Vermögen, so groß es auch sei.

567 Des unbeugsamen Herrschers grausamer Spruch und seine furchtbaren Strafen feilen langsam, doch stetig an seiner eisernen Macht.

568 Wer denen nicht folgt, die ihm raten, doch gegen sie wütet in rasendem Zorn, verliert seinen Wohlstand gewiß.

569 Wer nicht für Verteidigung sorget beizeiten, wird vor dem Feinde im Kriege erzittern und elend vergehen.

570 Unter keiner anderen Bürde stöhnet die Erde so sehr als unter der Last eines grausamen Herrn, der sich auf den Rat von Toren und Marktschreiern stützt.

- 571 கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு.
- 572 கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை.
- 573 பண்ணன்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்ணன்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
- 574 உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
- 575 கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும்.
- 576 மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.
- 577 கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.
- 578 கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.
- 579 ஒறுத்தாற்றும் பணிநார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
- 580 பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

571 Jener bezaubernden Schönheit, Güte* genannt,
verdanket die Welt, daß sie besteht.

572 Die Welt lebt allein aus Güte der Herzen; wer Güte
nicht übt, ist der Erde nur Last.

573 Was nützt ein Lied, wenn niemand es singt? Was
nützt das Aug', ist Güte ihm fremd?*

574 Dienen die Augen, den Kopf zu verzieren oder um
gütig zu blicken, wenn es geboten?

575 Der Augen Zier ist ein gütiger Blick; ohne ihn sind
sie Geschwüre am Kopf.

576 Wes Augen gnadenlos blicken, ist wie ein Baum, der
unbeweglich im Erdreich verharret.

577 Blind ist wahrlich, wer gütig nicht schaut; wahrhaft
kann sehen, des Aug' voller Huld.

578 Die Welt zu beherrschen ist ihnen bestimmt, die ihre
Pflichten erfüllen voll Huld.

579 Ein edles Wesen zu haben heißt, zu vergeben und
gegen jene gütig zu sein, die dich gekränkt.

580 Wer gütigen Wesens sein will, das seinesgleichen
nicht hat, wird gar den Becher leeren voll Gift, das vor
seinen Augen hineingetan ward.

- 581 ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.
- 582 எல்லார்க்கும் எல்லாம் நீகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.
- 583 ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல்.
- 584 வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்ருங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று.
- 585 கூடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று.
- 586 துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து
என்செயிலும் சோர்விலது ஒற்று.
- 587 மறைந்தவை கேட்கவற் றுகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று.
- 588 ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.
- 589 ஒற்றொற் றுணராமை ஆள்க உடனீழவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும்.
- 590 சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தா னாகும் மறை.

581 Die wahren Augen des Herrschers sind Kundschafter und politischer Weitblick allein.

582 Des Herrschers Pflicht ist, beizeiten zu wissen, was seinem Volke geschieht.

583 Der Herrscher, der nicht beizeiten durch Kundschafter weiß, was in seinem Lande geschieht, wird nimmer siegen.

584 Gute Kundschafter überwachen Beamte, Verwandte und Feinde des Lands.

585 Gute Kundschafter fallen nicht auf; sie fürchten sich nicht und geben niemals Geheimnisse preis.

586 Kundschafter tarnen sich als heilige Männer, so jeden geheimen Plan zu erfahren; selbst unter schwerer Bedrohung verraten sie nichts.

587 Ein Kundschafter kann jedes Geheimnis entlocken; er weiß, was er weiß, wenn er dem Herrscher es sagt.

588 Jeder Bericht eines Kundschafters werde von einem zweiten Spion überprüft.

589 Kundschafter sollen nichts wissen vom andern Spion, der mit der gleichen Arbeit betraut; wenn drei verschied'ne Berichte sich gleichen, schenk' ihnen Glauben.

590 Belohne Kundschafter nur im geheimen; du gibst sonst dein eigen Geheimnis nur preis.

- 591 உடைய ரெனப்படுவது உளக்கம்அஃதில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று.
- 592 உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.
- 593 ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் உளக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார்.
- 594 ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
உளக்க முடையா லுடை.
- 595 வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு.
- 596 உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளிலும் தள்ளாமை நீர்த்து.
- 597 சிதைவிடத்து ஒல்தார் உரவோர் புறையம்பிற்
பட்டுப்பா ணேறும் களிறு.
- 598 உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு.
- 599 பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயிலும் யாணை
வெருஉம் புலிதாக் குறின்.
- 600 உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கைஅஃதில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு.

591 Wer geistesstark ist, nennt wirklich etwas sein eigen.
Wer diese Stärke nicht hat, was denn besitzt er außer nichts?

592 Stärke des Geistes ist wahrer Besitz; andere Güter haben keinen Bestand.

593 Wer geistesstark ist, wird nimmer bejammern des Wohlstands Verlust.

594 Wohlstand findet allein seinen Weg in des Haus, der geistesstark ist.

595 Mit steigendem Wasser strebet der Stengel des Lotos empor; so ist auch die Stärke des Geistes das Maß für Besitz.

596 Erfolg* vergeht nicht, ist jeder Gedanke großen Zielen geweiht, auch wenn sie fehlschlagen.

597 Der Elefant strauchelt nicht, doch steht umso fester, trifft ihn der Pfeil; gleichsam wanken nicht die Starken im Geiste, wenn Niederlage sie trifft.

598 Kleinmütige können niemals Ehren gewinnen und sagen: "Siehe, wie edel* ich bin."

599 Der Elefant ist groß, und mächtige Zähne sind sein; er zittert aber vor Furcht, duckt sich der Tiger zum Sprung.

600 Wahre Stärke ist Stärke des Geistes; wer nichts davon hat, ist nur Holzklotz in menschlicher Form.

- 601 குடியென்றும் குன்ற விலக்கம் மடியென்றும்
மாகூர மாய்ந்து கெடும்.
- 602 மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.
- 603 மடிமடிக் கெண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னிலும் முந்து.
- 604 குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு.
- 605 நெடுநீர் மலி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.
- 606 படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது.
- 607 இடிபுரிந்து எள்ளஞ்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்.
- 608 மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி லிடும்.
- 609 குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.
- 610 மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியாளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு.

61 Trägheit

601 Des Herrscherhauses strahlendes Licht wird für immer gelöscht, sucht der Gestank von Trägheit es heim.

602 Wer das Wohl der Familie zu mehren begehret, daß sie sei stark, verjage die Trägheit als unheilvoll schlecht.*

603 Die Familie des Toren, den Trägheit beherrscht, wird ausgelöscht werden für immer, bevor noch sein Tag sich geneigt.

604 Wer der Trägheit verfallen und Hände nicht regt, um Großes zu leisten, des Haus wird vielen Lastern verfallen und elend vergehen.

605 Zaudern und Zagen, Vergeßlichkeit, Trägheit und schlaftrunken Handeln sind vier Vergnügungsschiffe derer, denen der Untergang ist gewiß.

606 Besäßen sie alle Königreiche der Welt, mißlinget den Trägen doch alles.

607 Wer träge sein Leben vertut und Hände nicht regt, um Großes zu leisten, wird viel verächtlichen Tadel erleiden.

608 Die edle Familie, von Trägheit geschlagen, wird in die Knechtschaft der Feinde geraten.

609 Heimsuchung, welch die Familie bedrängt, muß eilends entfliehen, ist erst das Joch der Trägheit gebrochen.

610 Ein Herrscher, der Trägheit nicht kennt, wird alles erlangen, was Trivikrama* mit seinen Schritten durchmaß.

- 611 அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.
- 612 வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு.
- 613 தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு.
- 614 தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடினை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.
- 615 இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண்.
- 616 முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புதுத்தி விடும்.
- 617 மடியுளால் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரை யி னாள்.
- 618 பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.
- 619 தெய்வத்தான் ஆகாது எனிலும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.
- 620 ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்.

62 Anstrengung

611 Sag nicht, es sei unmöglich, etwas zu tun; alles kannst du erreichen, wenn du dich mühest.

612 Laß keine Arbeit ungetan liegen; die Welt lehnt sie ab, die einmal Begonnenes doch nicht verrichten.

613 Den Stolz und die Freude darüber, anderen Gutes zu tun, kann nur erfahren, wer sich vor keiner Anstrengung scheut.

614 Unnütz wie das Schwert in den Händen eines Eunuchen ist Freigiebigkeit des, der sich nicht bemüht.

615 Wer statt des Vergnügens die Arbeit erwählt, ist seiner Familie Stütze und wischt deren Sorgenstränen hinweg.

616 Fleiß schafft Wohlstand; Faulheit ist Mutter der Armut.

617 Die Göttin des Unglücks regieret im Hause des Trägen; im Hause des Emsigen herrscht die lotosgeborene Göttin des Glücks*.

618 Es ist keine Schmach, verläßt dich das Glück; über den Faulen kommet die Schand'.

619 Stehen auch Götter im Wege, bringt heißes Bemühen doch Lohn; anstelle des Schicksals* bezahlt dich der Fleiß.

620 Wer unermüdlich und standhaft die Arbeit verrichtet, weist selbst das Schicksal in seine Schranken zurück.

- 621 இடுக்கண் வருங்கால் நகுத அதனை
அடுத்தார்வது அஃதொப்பது இல்.
- 622 வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.
- 623 இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர்.
- 624 மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்
டுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து.
- 625 அடுக்கி வரீதும் அழிலிலான் உற்
டுக்கண் இடுக்கட் படும்.
- 626 அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்ற தவர்.
- 627 இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்ததைக்
கையாலுக் கொள்ளாதாம் மேல்.
- 628 இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
- 629 இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்.
- 630 இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

63 Standhaftigkeit im Unglück

621 Verlauche das Unheil, wenn es dich befällt; anders vermagst du es nicht zu besiegen.

622 Weichen wird ein Meer voller Sorgen, tauchet im Weisen Erinnerung auf und stellt er sich ihnen entschlossen entgegen.*

623 Dem Unheil bereiten sie Unheil und schicken es fort, die sich um das Unheil nicht sorgen.

624 Der Wasserbüffel ziehet geduldig den Pflug durch morastigen Grund; vor solcher Mühsal weichen die Sorgen und schwinden enttäuscht.

625 Vor dem weicht das Unheil besorgt zurück, der auch einem Heer voller Unheil unbeugsam trotzt.

626 Wer nicht frohlockte ob seines Vermögens und nicht darauf baut', wird auch nicht wehklagen, ist es dahin.

627 Die Weisen wissen, der Leib ist für Unheil ein Ziel; sie sorgen sich nicht, wenn Ungemach sie befällt.

628 Wer Vergnügen nicht sucht und weiß, daß auch Unheil zum Leben gehöret, sorget sich nicht.

629 Wer dem Vergnügen nicht nachrennt, geht es ihm gut, wird sich nicht sorgen, geht es ihm schlecht.

630 Wer Anstrengung sieht als ein wahres Vergnügen, erfüllet die Herzen der ärgsten Feinde mit Lust, auch solches Vergnügen zu haben.

640 Wer entschlossen, may noch so vollkommen planen, er kommt doch niemals ans Ziel.

- 631 கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சர்.
- 632 வன்தண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
கிந்துடன் மாண்டது அமைச்சர்.
- 633 பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சர்.
- 634 தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சர்.
- 635 அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எங் ஞானுந்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.
- 636 மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை.
- 637 செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல்.
- 638 அறிகொன்று அறியான் எனிலும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்.
- 639 பழதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்.
- 640 முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅ தவர்.

64 Minister

631 Ein guter Minister ist fähig; er wäget Mittel*, Wege und Zeit, um Großes zu leisten.

632 Fünf Tugenden sind mit eben Gesagtem einem guten Minister zu eigen: Er ist gebildet, tüchtig, entschlossen und auf das Wohlergehen des Volkes bedacht.

633 Ein guter Minister sät Zwietracht unter den Feinden, versöhnt sich mit denen, die ihn einst verließen, und ist der Verbündeten Freund.

634 Ein guter Minister zeigt klares Urteilsvermögen, und was zu tun ist, weiß er zu vollbringen und tritt dafür ein mit sicherem Wort.

635 Wer das Gesetz und Befehle befolgt, zum richtigen Zeitpunkt das Richtige sagt und jede Gelegenheit meistert, sei dein Minister.

636 Wer neben dem Wissen aus Büchern natürliche Klugheit besitzt, kann alles erreichen.

637 Wer Wissen aus Büchern erworben, sammle auch Lebenserfahrung hinzu und handle danach.

638 Die Pflicht des Ministers ist, immer die Wahrheit zu sagen, mag auch der Herrscher aus Dummheit nichts wissen davon.

639 Gefährlicher noch als siebenhundertmillionen offene Feinde ist ein Minister, der seines Gebieters Untergang plant.

640 Wer unentschlossen, mag noch so vollkommen planen, er kommet doch niemals ans Ziel.

- 641 நானலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யானலத்து உள்ளதுஉம் அன்று.
- 642 ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.
- 643 கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாகும்
வேட்ப மொழிவதாங் சொல்.
- 644 திறன்றிந்து சொல்லுக சொல்லை அறலும்
பொருளும் அதனினுஉங்கு இல்.
- 645 சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து.
- 646 வேட்பத்தாங் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றர் கோள்.
- 647 சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
- 648 வினரந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
- 649 பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற்
சிலசொல்லல் தேற்ற தவர்.
- 650 இணரழ்த்தும் நாலு மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார்.

65 Redegewandtheit

641 Man mag sich mancher Gaben erfreuen:
Redegewandtheit ist mehr als alles andere Gut.

642 Wohlstand und Untergang hängen vom Wort ab; hüte
deshalb die lockere Zung'.

643 Gute Rede schweißt treue Freunde enger zusammen;
der Feind gar möchte nach guter Rede dir Freund sein.

644 Der eigenen Grenzen stets eingedenk, wäge die
Fähigkeiten der andern, dann aber sprich; solche Rede ist
mehr als andere Tugend und aller Gewinn.

645 Halte die Rede so, daß niemand sie kann übertreffen.

646 Einer vollkommenen Rede lauschen die Hörer
gebannt; vollkommene Weise entnehmen, was wichtig ist,
anderer Red'.

647 Der Redegewandte kennt weder Zaudern noch
Zagen; niemand kann ihn übertreffen in seiner Red'.

648 Wer seine Worte wohlweislich wäget und weiß, wie
er überzeugt, dem lauschet gebannt alle Welt.

649 Wer nicht mit wenigen Worten viel sagt, der macht
auch mit vielen Worten nichts weiter als lautes Getös'.

650 Wer das, was er weiß, nicht vortragen kann, der
gleicht verwelktem Blütenstrauß ohne Duft.

- 651 துணைநலம் ஆக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும்.
- 652 என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழுடாடு
நன்றி பயவா வினை.
- 653 ஒருதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்று மவர்.
- 654 இடுக்கட் படிலும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற் காட்சி யவர்.
- 655 எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
- 656 னன்னுள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
- 657 பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.
- 658 கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் மீழை தரும்.
- 659 அழுக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பிலும்
பிப்பயக்கும் நற்பா லவை.
- 660 சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துள்ளீர் பெய்திர்இ யற்று.

66 Reinheit des Handelns

651 Bündnisse bringen großen Erfolg; doch alle Wünsche werden erfüllt, ist ohne Tadel das Tun.

652 Was weder Gutes hervorbringt noch Ehre und Ruhm, laß fahren dahin.

653 Wer Ruhm auf Erden erlangen will, lasse von dem, was das Licht des Ruhmes könnte verdunkeln.

654 In schweren Zeiten gar enthalten sie sich niederträchtigen Tuns, die nicht in ihren Zielen wanken und wissen, was recht.

655 Was du beklagen könntest, laß sein; wer Fehler begangen, wiederhole sie nicht.

656 Könntest du deine Mutter vor sicherem Hungertode erretten, tue doch nichts, was die Weisen verdammen.

657 Weit besser ist bittere Armut der Weisen als unredlich erworbenes Gut.

658 Wer Tadel verachtet und wagt, das zu tun, was die Weisen verdammen, muß Kummer und Sorgen erleiden, ist ihm auch beschieden Erfolg.

659 Aller Gewinn, auf Tränen* begründet, muß unter Tränen wieder vergehen; geht auch verloren, was redlich erworben, entsteht doch Segen daraus.

660 Sich am Reichtum zu laben, durch Tücke erworben, ist wie das Aufbewahren von Wasser in ungebranntem Krüge aus Ton.

- 661 வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற.
- 662 ஊரெரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.
- 663 கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
ஏற்ற விழுமந் தரும்.
- 664 சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
- 665 வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.
- 666 எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.
- 667 உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.
- 668 கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.
- 669 துன்பம் உறவரிதும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை.
- 670 எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு.

67 Entschlossenes Handeln

661 Die Stärke des Willens bestimmt die Leistung; alles andre ist dem unterstellt.

662 Es heißet, zwei Dinge seien die Richtschnur der Weisen: nichts zu tun, was Mißerfolg schafft, und Mut zu bewahren, ist Scheitern bestimmt.

663 Der Entschlossene enthüllt erst sein Ziel, ist es erreicht; wer 's vorher verkündet, ruft unüberwindliche Hindernisse herbei.

664 Guten Ratschlag kann jedermann geben; doch danach zu handeln ist schwer.

665 Der Erfolgreiche handelt entschlossen; Anerkennung von Herrscher und Volk wird ihm zuteil.

666 Was sie wollen, erreichen sie auch, wenn sie es wollen mit all ihrer Kraft.

667 Niemand werde verachtet ob seines äußeren Scheins; unter ihnen sind Menschen wie Achsenbolzen des großen, rollenden Wagens*.

668 Wer nach reiflicher Überlegung entschieden zu handeln, zaudere nicht, doch verfolge mit Nachdruck sein Ziel.

669 Wer grausame Demütigungen erleidet, fasse doch Mut und tue, was Glück und Freude schaffet am End'.

670 Haben sie auch viel Großes vollbracht, die Welt achtet nicht, die zaudern und zagen.

- 671 கழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.
- 672 தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.
- 673 ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
- 674 வினைபுகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினைபுங்கால்
தீயெச்சம் பேரலத் தெறும்.
- 675 பொருள்கருவி காலம் வினையிடனாடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.
- 676 முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.
- 677 செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.
- 678 வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.
- 679 நடட்டார்க்கு நல்ல செயலின் வினைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.
- 680 உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

68 Handlungsweise

671 Am Ende der Überlegung steht die Entscheidung; sie zu verzögern ist falsch.

672 Verschiebe geduldig, was Vorsicht gebietet; doch schlafe nicht, wenn rasches Handeln tut not.

673 Steu're entschlossen das Ziel an, erlauben die Umstände es; den Weg des geringsten Widerstands gehe, wenn alles gegen dich ist.

674 Wie schwelendes Feuer sind unverrichtetes Tun und mächtiger Feind; wird die Glut nicht gelöscht, bleibt nach dem Feuer nur kläglicher Rest.

675 Bevor du handelst, bedenke fünf Dinge: Geld, Ausrüstung, Zeit, Ort und das Wie deiner Tat.

676 Bedenke das Ziel, die Hindernisse am Weg und den zu erwartenden Nutzen; dann handle entschlossen.

677 Bevor du handelst, suche erfahrenen Rat, sonst ist, was du tust, zum Scheitern bestimmt.

678 Ein zahmer Elefant wird benutzt, den wilden zu ködern; nutze gleichsam den Rat als Köder für den Erfolg.

679 Feinde zu Freunden zu machen ist wichtiger noch, als Freunden Gutes zu tun.

680 Die Schwachen sollen, um ihre Völker vor Krieg zu bewahren, sich vor den Mächtigen beugen und sich mit ihnen verbünden.*

- 681 அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.
- 682 அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத முன்று.
- 683 நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி லிணையுரைப்பான் பண்பு.
- 684 அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் முன்றன்
செறிவுடையான் செல்க லிணைக்கு.
- 685 தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது.
- 686 கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது.
- 687 கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை.
- 688 தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்முன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
- 689 விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க னவன்.
- 690 இறுதி பயப்பிலும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது.

69 Botschafter*

- 681 Güte, vornehme Herkunft und ein Verhalten, das den Herrscher erfreut, sind Eigenschaften eines guten Gesandten.
- 682 Der Gesandte muß Treue gegenüber dem Herrscher besitzen; er soll rasch verstehen und redegewandt sein.
- 683 Der Gesandte muß großes politisches Wissen besitzen; dann kann er erfolgreich mit starken Ländern verhandeln.
- 684 Gesunder Menschenverstand, eindrucksvolles Auftreten und großes Wissen zeichnen den guten Botschafter aus.
- 685 Der vollkommene Gesandte nützt seinem Land* durch treffende Darstellung von Sachverhalten und freundliche, aufrechte Red', die ohne Zorn oder Grobheiten ist.
- 686 Ein guter Gesandter hat Wissen erworben, spricht furchtlos, kann überzeugen und jede Gelegenheit treffsicher schätzen.
- 687 Der wahrhaft gute Gesandte kennt seine Pflicht; er hat untrüglichen Blick für den richtigen Ort, die passende Zeit und wählet das richtige Wort.
- 688 Der gute Gesandte braucht diese drei Dinge: Standhaftigkeit, ein aufrechtes Herz und anderer Hilf.
- 689 Der gute Gesandte ist mutig, und kein falsches Wort entweicht seinem Mund; er künde die Botschaft des eigenen Herrn am ausländischen Hof.
- 690 Der gute Gesandte kennt seine Pflicht; selbst unter Todesgefahr setzt er zum Wohle seines Gebieters sich ein.

- 691 அகலாது அனுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.
- 692 மன்னர் விழுப விழுபாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கந் தரும்.
- 693 போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றதல் யார்க்கும் அரிது.
- 694 செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து.
- 695 எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை.
- 696 குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல.
- 697 வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பிலும் சொல்லா விடல்.
- 698 இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும்.
- 699 தொளப்பட்டேம் என்றண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற் காட்சி யவார்.
- 700 பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

691 Als ob man sich wärmte in sicherem Abstand am flackernden Feuer, gehe mit seinem Gebieter man um.

692 Sei nicht lüstern nach dem, was der Herrscher begehrt; das ist der Schlüssel für wachsenden Wohlstand seiner Getreuen und seine dauernde Gunst.

693 Sei auf der Hut und meide schwere Verfehlung; wenn erst der Argwohn geweckt, ist er nur schwer zu entkräften.

694 Laß geheimes Getuschel hinter vorgehaltener Hand; laß auch anmaßendes Lächeln in Gegenwart derer, denen die Macht ist gegeben.

695 Lausche nicht an der Wand, um doch zu erfahren, was dir zu hören nicht gilt; höre erst zu, wenn du das Geheimnis aus freien Stücken erfährst.

696 Bedenke die Launen des Herrschers und wähle die richtige Zeit; sage nur das, was er mag. Was ihm mißfällt, sage so, daß gerne er 's hört.

697 Sage dem Herrscher nur das, was ihm schmeichelt; fordert er 's auch, sage nicht, was ihn kränkt.

698 Treibe nicht unpassendes Spiel mit dem Herrscher, weil er noch jung und verwandt ist mit dir; nähere dich in gebührender Achtung seinem huldvollen Glanz.

699 Wer klarsieht und weiß, was er will, begehet nicht schändliche Tat; er nutzt nicht die Gunst seines Herrschers zum eigenen Vorteil.

700 Wer sich auf vertrauten Umgang mit seinem Herrscher beruft, doch dessen Vertrauen mißbraucht, geht elend zugrund.

- 701 கூலுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்சுளானும்
மாலுநீர் வையக்கு அணி.
- 702 ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.
- 703 குறிப்பிற் குறிப்புணர் வானை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.
- 704 குறித்தது கூலுமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரணையரால் வேறு.
- 705 குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்.
- 706 அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.
- 707 முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பிலும்
காயிலும் தாழ்ந் துறும்.
- 708 முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற் றுணர்வார்ப் பெறின்.
- 709 பகைமையும் தேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.
- 710 நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற.

71 Entdecken von Absichten

701 Wer das versteht, was ohne Worte gesagt, ist der vom Meere umgebenen Welt eine Zier.

702 Wer sicher weiß, was der andere denkt, wird als ein Gott unter Menschen gepriesen.

703 Um jeden Preis soll er die Staatsgeschäfte mitlenken, der von den Augen ablesen kann, was der andere denkt.

704 Menschen unterscheiden sich nicht voneinander; wer aber Gedanken kann lesen, ist ein besonderer Mensch.

705 Wozu hat der Mensch Augen neben den anderen Sinnesorganen, wenn er Gedanken nicht lesen kann aus anderer Blick?

706 Wie der Spiegel des Abbild annimmt, der ihm ist nah, spiegelt das Antlitz alles Gefühl, welches das Herze bewegt.

707 Feinsinniger als das menschliche Antlitz ist nichts; es spiegelt sogleich, was Gutes und Schlechtes das Herze bewegt.

708 Wer ohne Worte des Herzens Tiefe ergründet, der weiß auch, was vorgeht im andern, wenn er ins Antlitz ihm schaut.

709 Augen verraten den Weisen, ob Haß oder Freundschaft die Herzen bewegt; Blicke verraten die wechselnden Launen und Listen.

710 Es offenbaren die Augen jedwedes Geheimnis; sie sind feinsinniger Menschen einziges Maß.

- 711 அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
- 712 இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்னடையவர்.
- 713 அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல்.
- 714 ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வாங்குகை வண்ணம் கொளல்.
- 715 நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.
- 716 ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு.
- 717 கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடரச்
சொல்தெரிதல் வல்லா ரகத்து.
- 718 உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று.
- 719 புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார்.
- 720 அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றல் தங்கணத்தர்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்.

72 Beurteilen der Zuhörer

711 Wer die Macht des Wortes kennt und das Wort auch beherrscht, richtet mit Umsicht die Rede danach, wer seine Zuhörer sind.

712 Der Weise richtet sich nach der Stimmung der Hörer und redet dann wohlüberlegt.

713 Wer redet, ohne zu wissen, vor wem er da steht, kann weder die Hörschaft überzeugen, noch ist er zu sonst etwas gut.

714 Rede von Weisheit in der Versammlung der Weisen; vor Dummköpfen kleide dich wie die Einfalt unschuldig weiß.*

715 Sei bescheiden und dränge dich nicht, vor Weisen zu sprechen; Zurückhaltung strahlt über jeder anderen Tugend.

716 Vor Weisen nur dummes Geschwätz zu reden ist wie ein Sturz aus der Tugend schwindelnder Höhe hinab.

717 Des Wissenden Wissen erstrahlet in all seinem Glanz nur in der Wissenden Kreis.

718 Vor klugen Hörern zu reden ist, als gäbe man Wasser der jungen Saat auf dem Feld.

719 Wer richtige Worte vor klugen Zuhörern sagt, hüte sich, selbst aus Versehen vor Toren zu sprechen.

720 Sprich nicht zu denen, die feindlich gesinnt; gleichsam wird köstlicher Nektar verschüttet auf schmutzigen Grund.

- 721 வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
- 722 கற்றாள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றாழன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.
- 723 பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர்.
- 724 கற்றாழன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காள் மிக்க கொளல்.
- 725 ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தப் பொருட்டு.
- 726 வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பலர்க்கு.
- 727 பகையகத்துப் பேடிதை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.
- 728 பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.
- 729 கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார்.
- 730 உளரெனிலும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

73 Selbstvertrauen vor Zuhörern

721 Wer die Macht des Wortes kennt und das Wort auch beherrscht, kennen auch Launen und Wesen der Zuhörerschaft.

722 Er ist ein Gelehrter unter Gelehrten, des weisen Worten Gelehrte gern lauschen.

723 Viele sehen dem Feind in die Augen und sterben im Kampf; wenige treten den Weisen entgegen mit mutigem Wort.

724 Ziehe mit all deinem Wissen die Hörer in deinen Bann; lerne auch von der Weisheit derer, die dich überflügeln.

725 Lerne die Kunst, mit Worten zu überzeugen; so kannst du furchtlos begegnen jedem anderen Wort.

726 Was nützt dem Feigen ein Schwert in der Hand? Was nützt dem Zaghafte ein Buch*, erzittert er vor den Weisen?

727 Trägt der Eunuch auch glänzendes Schwert, erzittert er doch vor dem Feind; gleichsam erzittert der Feige vor Angst, im Rate der Weisen zu sprechen.

728 Haben sie auch viel Wissen erworben, Nichtsnutze sind, die schlechte Reden halten im Rate der Weisen.

729 Obwohl sie viel wissen, werden sie Dümme unter den Dummen geheißen, wenn sie sich fürchten, im Rate der Weisen zu sprechen.

730 Obwohl sie noch atmen, sind sie doch tot, die unfähig sind, ihr Wissen im Rate der Weisen zu zeigen.

- 731 தள்ளா வினையுளும் தக்காகும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு.
- 732 பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற வினைவது நாடு.
- 733 பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவந்து
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு.
- 734 உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.
- 735 பல்சூழவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு.
- 736 கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாட்டின் தலை.
- 737 இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரனும் நாட்டிக்கு உறுப்பு.
- 738 பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.
- 739 நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.
- 740 ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

731 Ein wahrhaft gesegnetes Land bringt große Ernten hervor; dort wohnen die Weisen und würdigen Reichen.

732 Ein Land voller Wohlstand, das blüht und gedeiht und frei ist von Plagen jeglicher Art, ist wahrhaft geliebtes, gesegnetes Land.

733 Es ist ein wahrhaft gesegnetes Land, des Volk erdrückende Lasten geduldig erträgt und treulich die Steuern bezahlt.

734 Ein Land, nicht von Hungersnöten und Seuchen und nicht von gefährlichem Feind heimgesucht, ist wahrhaft gesegnetes Land.

735 Ein wahrhaft großes, gesegnetes Land kennt weder Uneinigkeit, Aufruhr, Verrat noch Mörderbanden, die Umstürze planen.

736 Ein Land wird als Edelstein unter den Ländern gepriesen, wird 's nicht überfallen vom grimmigen Feind; wird es vom Gegner doch heimgesucht, wird dennoch der Wohlstand gemehrt.

737 Das wahrhaft gesegnete Land braucht Brunnen, Regen, Flüsse, Festungen und Berge am richtigen Ort.

738 Fünf Zierden sind dem gesegneten Lande zu eigen: Gesundheit, Wohlstand und reiche Ernten, ein glückliches Volk und standhafte Wehr.

739 Ein wahrhaft gesegnetes Land besitzt, was es braucht; benötigt es aber fremde Hilfe, ruhet kein Segen darauf.

740 Ein Land, mit allen Gaben beschenkt, ist ohne den guten Gebieter nichts wert.

- 741 ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தம்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.
- 742 மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல்
காடும் உடையது அரண்.
- 743 உயர்வகலம் தின்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல்.
- 744 சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண்.
- 745 கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண்.
- 746 எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண்.
- 747 முற்றியும் முற் று தெறிந்தும் அடைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண்.
- 748 முற் றற்றி முற் றி யவரையும் பற் றற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண்.
- 749 முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண்.
- 750 எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண்.

75 Festungen

741 Selbst Mächtigen ist eine Festung von Wert; nicht weniger hilfreich ist sie dem Schwachen, der sich verteidigen will.

742 Die wehrhafte Festung hat sauberes Wasser, Berge, offenes Feld* und schattigen Wald.

743 Vier Dinge verlangt Kriegswissenschaft von der Festung: Unüberwindlichkeit, Höhe, Breite und Stärke.

744 Die wehrhafte Festung ist groß, sie muß jedem Angriff trotzen und leicht zu verteidigen sein.

745 Die wehrhafte Festung ist unüberwindlich und stark; über ausreichend Nahrung muß sie verfügen und leicht zu verteidigen sein.

746 In wehrhafter Festung herrschet nicht Mangel an dem, was sie zur Verteidigung braucht; getreue Soldaten birgt sie in Zeiten großer Gefahr.

747 Die wehrhafte Festung hält jeder Belagerung stand; sie wird nicht genommen durch Angriff oder Verrat.

748 In wehrhafter Festung sind gute Soldaten, die sich gegen starke Feinde behaupten, die sie belagern.

749 In guter Festung kann standhafte Wehr zu Beginn der Belagerung Feinde besiegen und Größe beweisen.

750 Wie wehrhaft die Festung immer auch sei, sie ist zu nichts nütze, beweisen Soldaten nicht Stärke im Kampf.

- 751 பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள்.
- 752 இல்லாரை எல்லாகும் எள்ளவர் செல்வரை
எல்லாகும் செய்வர் சிறப்பு.
- 753 பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.
- 754 அன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.
- 755 அருளொடும் அன்பொடும் வாராய் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.
- 756 உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.
- 757 அருளென்னும் அன்மீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு.
- 758 குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றல் தன்தகைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.
- 759 செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல்.
- 760 ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் இருங்கு.

76 Erwerb von Wohlstand

751 Nur Wohlstand verleiht dem unbedeutenden Manne Bedeutung.

752 Die Armen werden von allen verachtet; die Reichen werden von allen geehrt.

753 Wohlstand ist dem Reichen eine leuchtende Lampe; auf sein Geheiß erhellt auch den dunkelsten Winkel ihr Licht.

754 Wohlstand, auf ehrliche Weise erworben, schafft Vergnügen und rechtschaffen Tun*.

755 Der ehrbare Mann verachtet auf ehrlose Weise erworbenes Geld; er läßt es den Niedriggesinnten.

756 Herrenloses Gut, Schmugglerware, Zollabgaben und Kriegsbeute gehören alleine dem Land*.

757 Barmherzigkeit ist der Liebe Kind; sie lebet durch ihre freigiebige Amme, Wohlstand genannt.

758 Wer Wohlstand erwarb, gleicht einem Mann, der auf dem Gipfel des Berges dem Kampfe der Elefanten zuschaut.*

759 Erwirb großen Wohlstand; kein schärferes Schwert durchhauet den Stolz deiner Feind'.

760 Wer Wohlstand in Fülle auf redliche Weise erwarb, kann leicht die beiden anderen Güter* erlangen.

- 761 உறுப்பமைந்து உறுஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை.
- 762 உலைவிடத்து உறுஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது.
- 763 ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்.
- 764 அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.
- 765 கூற்றுடன்று மேல்வரிலும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை.
- 766 மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு.
- 767 தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து.
- 768 அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனிலும் தானை
படைத்தகையால் பாடு பெறும்.
- 769 சிறுமையும் செல்லாத் துளியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை.
- 770 நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனிலும் தானை
தலைமக்கள் இவ்வழி இல்.

77 Eigenschaften der Armee

761 Größter Reichtum des Landes* ist eine Armee, die, gut ausgerüstet, jeder Gefahr mutig trotzt.

762 Kämpferprobte Soldaten fürchten keine Gefahr; geben auch viele im Kriege ihr Leben, sie weichen nicht vor dem Angriff des Feinds.

763 Warum nur brüllet der Feind vor Wut wie das tobende Meer? Es tötet der Hauch einer einzigen Kobra die ganze Rattenarmee.

764 Eine Armee, die Niederlagen nicht kennt, nicht Verrat übt und deren Ruhm weithin erschallt, verdient ihren Namen.

765 Eine Armee, die den Mut hat, dem Gott des Todes* zu trotzen, schwingt er seine Keule in rasendem Zorn auf dem Feld, verdient ihren Namen.

766 Tapferkeit, Ehre, ruhmreiches Gestern und Treue bis in den Tod sind die vier besten Verteidigungswaffen einer Armee.

767 Eine heldenhafte Armee, die abwehrt den Angriff des tobenden Feinds und ihn angreift, verdient ihren Namen.

768 Fehlt es der Armee an Festigkeit oder Schneid, bringt doch die Überlegenheit ihrer Waffen den Sieg.

769 Immer siegreich ist eine Armee, hat sie unter Waffen genügend Soldaten, kennt sie weder Haß noch Eifersucht in eigenen Reihen und winket den Männern lohnender Sold.

770 Eine Armee selbst mit vielen und kämpferprobten Soldaten erringt ohne fähige Führer nicht Sieg.

- 771 என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலர்என்னை
முன்றின்று கல்நின் றவர்.
- 772 கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.
- 773 பேராண்மை என்ப தறுகண்டுன் றுற்றக்கால்
உரராண்மை மற்றதன் எஃகு
- 774 கைவேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.
- 775 விழுத்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழுத்திமைப்பின்
ஒட்டன்ரோ வன்க ணவர்க்கு.
- 776 விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கிலுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து.
- 777 சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
சுழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.
- 778 உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இழைவன்
செறிலும்சூர் குன்றல் இலர்.
- 779 இழைத்தது இகவாமைச் சாவாணை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்.
- 780 புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிப்பின் சாக்காடு
இரந்துகொள் தக்கது உடைத்து.

78 Hingabe der Soldaten

771 "Steht meinem Herren, o Feinde, nicht gegenüber im Kampf!" Viele, die ihn herauszufordern wagten, sind nur noch Denkmal aus totem Gestein.

772 Ruhmreicher ist 's, daß die Lanze den Elefanten verfehlt, als daß der Pfeil einen Hasen im Walde durchbohrt.

773 Es heißet, daß Tapferkeit sei, keine Nachsicht zu üben; doch dem geschlagenen Feinde zu Hilfe zu eilen ist mehr.

774 Gegen den Elefanten schleudert' der Held seinen Speer; lachend zog er, selber getroffen, den Speer aus der Wunde in eigenem Leib.*

775 Ist es nicht elende Schande für den Soldaten, erstarrt vor der feindlichen Lanze ängstlich sein Blick?

776 Dem Helden sind es verschwendete Tage, wenn er nicht täglich klaffende Wunden erhält.

777 Wer weithin erschallenden Ruhm sich ersehnt, denkt nicht an sein Leben; der Ring* am Fuße des Helden ist leuchtender Schmuck.

778 Tapfere Helden fürchten Verlust ihrer Ehren mehr als den Tod; sie stürzen sich in den Kampf, auch wenn ihre Führer sie warnen.

779 Wer hat das Recht, die Männer zu tadeln, die ihr Leben geben im Kampf und Treueschwüre nicht brechen?

780 Um solch eine Gnade, den Heldentod sterben zu dürfen, sollte man betteln, da der Gebieter die Toten beweint.

- 781 செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.
- 782 நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.
- 783 நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.
- 784 நகுதல் பொருட்டன்று நட்பல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தல் பொருட்டு.
- 785 புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும்.
- 786 முகநக நட்பது நடப்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு.
- 787 அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழிப்பதாம் நட்பு.
- 788 உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.
- 789 நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் உளன்றும் நிலை.
- 790 இணையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையிலும் புல்லென்றும் நட்பு.

79 Freundschaft

781 Was in der Welt ist schwerer, als Freundschaft zu schließen; welch andere Rüstung kommet ihr gleich als Waffe gegen den Feind?

782 Wie zunehmend Mond ist Freundschaft mit würdigen Männern; Gemeinschaft mit Toren ist wie der abnehmend Mond.

783 Freundschaft mit Würdigen gleicht dem Lesen bedeutender Bücher; je mehr man sich in sie vertieft, desto mehr erliegt man ihrem bestrickenden Bann.

784 Fröhlich zu machen ist nicht das Ziel einer Freundschaft; sie hält im Zaume und tadelt ihn streng, der abkommt vom Wege der Rechtschaffenheit.

785 Freundschaft braucht weder ständiges Treffen noch ein gemeinsames Haus; nur Eintracht der Herzen machet sie stark.

786 Freundschaft ist mehr als ein Lächeln im Antlitz; Freundschaft erstrahlet als Freude tief in der Seele.

787 Freundschaft beschützt vor Gefahr und Verderben; auf rechten Weg geleitet sie und teilt alles Leid.

788 Freundschaft bedeutet, eilends im Unglück zu Hilfe zu eilen; sie gleicht einer Hand, die rasch das Gewand greift, bevor es die Blöße entdeckt.

789 Freundschaft hat dort ihren Thron, wo sie dem anderen hilft und Herzen im Gleichklange schlagen.

790 Freundschaft ist dumpfe Gemeinheit, wenn sie nur spricht: "So sehr lieb' ich dich, wie sehr du mich liebst."

- 791 நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
- 792 ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் தேண்மை கடைமுறை
தாள்சாந் துயரம் தரும்.
- 793 குணமும் குடிமையும் குற்றமும் குன்ற
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.
- 794 குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாணைக்
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.
- 795 அடிச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.
- 796 கேட்டிலும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.
- 797 ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
தேண்மை ஒர்இ விடல்.
- 798 உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.
- 799 கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் தேண்மை அடுங்காலை
உள்ளிலும் உள்ளம் குடும்.
- 800 மருவுக மாசற்றார் தேண்மைஒன் நீத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

80 Auswahl von Freunden

791 Nichts ist verwerflicher, als allzuschnell Freundschaft zu schließen; denn sie ist schwerlich zu lösen.

792 Wer leichtfertig allzuschnell Freundschaften schließt, beschwöret Unheil herauf, das erst mit dem Tode ihn läßt.

793 Ergründe das Wesen, die Herkunft und Laster, seine Verwandten und andern Umgang; ist er es wert, so nimm ihn zum Freund.

794 Um jeden Preis suche den als Freund zu gewinnen, der gutem Hause entstammt und fürchtet die Schmach.

795 Wahre Freunde weisen auf deine Laster, auf daß du sie bitter beweinst, wann immer du abkommst vom Wege der Rechtschaffenheit.

796 Das Unglück, schlägt es mit der Gerte, ist dennoch ein Segen; mit ihr ist zu messen, wie tief oder seicht Freundschaft ist.

797 Freundschaft mit Toren zu lösen bringt großen Gewinn.

798 Was später bedauern könntest, laß sein; erwähle nicht Freunde, die dich verlassen in Stunden der Not.

799 Im Angesichte des Todes gar sitzt der Stachel tief bei dem Gedanken an Freunde, die Treue gebrochen in Stunden der Not.

800 Pflege die Freundschaft mit denen, die frei sind von Tadel; wenn es so sein muß, kaufe dich frei vom Umgang mit elendem Pack.

- 801 பழையமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்டி.
- 802 நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.
- 803 பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை.
- 804 வினாழகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையார்
கேளாது நட்டார் செயின்.
- 805 பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.
- 806 எல்லலக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லலக்கண் நின்றார் தொடர்பு.
- 807 அழிவந்த செய்யிலும் அன்புநர் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.
- 808 கேளிழக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழக்கம் நட்டார் செயின்.
- 809 கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் வினாழும் உலகு.
- 810 வினாழார் வினாழயப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.

81 Vertraulicher Umgang

801 Liebenden Umgang mit'nander zu pflegen ist innige Freundschaft; willig räumt sie dem Freunde notwendige Freiheiten* ein.

802 Dem Freunde willig Freiheit zu lassen ist Wesen der Freundschaft; die Würdigen selber verübeln es nicht.

803 Was nützt langwährende Freundschaft, räumt sie dem Freunde nicht Freiheiten ein?

804 Was immer der Freund ohn' dein Wissen getan, nimm es, als habest du 's selber gewollt.

805 Hat der Freund dich im Herzen verletzt, so laste es ihm doch nicht an; führe den Schmerz auf sein Unwissen zurück oder die Liebe zu dir.

806 Ein Freund gibt den Freund seines Herzens nicht preis, ist auch durch dessen Verschulden das Ende bestimmt.

807 Wer lange aus tiefstem Herzen geliebt, läßt nicht von der Liebe zum Freund, naht auch durch dessen Verschulden das End'.

808 Ein Freund hört nicht zu, reden Klatschmäuler schlecht von dem Freund; tut er dir weh, ist nicht der Freund schlecht, sondern der Tag.*

809 Alle Welt möchte allein mit ihm teilen, der von der Liebe zum Freunde nicht läßt.

810 Selbst Feinde werden ihm freundlich begegnen, der von langwährender Liebe zum Freunde nicht läßt.

- 811 பருகுவார் போலிலும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது.
- 812 உறிந்நட்டு அறின்கூறும் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறிலும் இழப்பிலும் என்.
- 813 உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.
- 814 அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை.
- 815 செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்தேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று.
- 816 பேணை பெருங்கெழுநீர் நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும்.
- 817 நகைவனைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும்.
- 818 ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.
- 819 கனவிலும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.
- 820 எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல் மனைக்கெழுநீர்
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு.

82 Verwerfliche Freundschaft

811 Schlechte Menschen reden von Liebe, doch lieben sie nicht; es wäre besser, es stürb' solche Liebe sogleich.

812 Was nützt es, gewinnest du Freundschaft von Schuftten, was nützt es, verlierest du sie? Sie kriechen und schmeicheln, solange sie dich brauchen und geben dich hinterher auf.

813 Die Falschen berechnen Gewinn einer Freundschaft in Geld; vom gleichen Schlage sind Diebesgesindel und elende Huren.

814 Ein unzuverlässiges Pferd wirft den Reiter ab in der Schlacht; weit besser ist es, einsam zu sein, als solche Freunde zu haben.

815 Verzichte getrost auf die Freundschaft des Niedriggesinnten, der dein Vertrauen mißbraucht in Zeiten der Not.

816 Zehnmillionenmal besser ist Haß aller Weisen als der vertrauliche Umgang mit Toren.

817 Einhundertmillionenmal besser ist offener Feind als lustige Zechgenossen und Schmeichler.

818 Wer Hindernisse auf deinem Wege auftürmt, ist der Freundschaft nicht wert; sage kein Wort, doch gib solche Freunde Schritt für Schritt auf.

819 Wenn Taten des Freundes die Worte Lügen strafen, ruft selbst im Traum seine Freundschaft Unheil herbei.

820 Meide den Schwindler, der in der Kammer dir süße Worte ins Ohr sagt und draußen dich schmäht.

- 821 துரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.
- 822 இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல் வேறு படும்.
- 823 பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது.
- 824 முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும்.
- 825 மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறப்பாற்று அன்று.
- 826 நட்பார்போல் நல்லவை சொல்லிலும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.
- 827 சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான்.
- 828 தொழுததை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து.
- 829 மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று.
- 830 பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஓரிஇ விடல்.

83 Geheuchelte Freundschaft

821 Geheuchelte Freundschaft des Feindes ist nur der Amboß, auf dem er dich schlägt, sobald sich Gelegenheit bietet.

822 Ohne Liebe im Herzen heuchelt Freundschaft der Feind; seine Zuneigung schwankt wie die Launen der Frau.

823 Haben sie auch großes Wissen erworben, Feinde geben den Haß im Herzen nie auf.

824 Vor scheinheiligen Heuchlern schrecke zurück; sie lächeln dir zu, doch nähren sie heimlichen Haß.

825 Falsche Freunde können nicht lieben; ihren Worten schenke nicht Glauben, auch wenn sie dir schmeicheln.

826 Mögen sie sprechen wie liebste Freunde so zart, Worte von Feinden werden gar bald offenbar.

827 Die Krümmung des Bogens verheißet Unheil; glaub nicht den Worten von Feinden, auch wenn sie sich krümmen und schmeicheln.

828 Zum Friedensgrüße gefaltete Hände eines Verräters halten die tödliche Waffe versteckt; glaub nicht den Tränen der Feinde, ihr Schluchzen birgt große Gefahr.

829 Lächle und täusche Freundschaft in liebevoller Umarmung nur vor; zermalme Verräter, die dich im geheimen verachten, doch öffentlich rühmen.

830 Geben die Feinde vor, sich als Freunde zu nahen, trage ein freundliches Lächeln zur Schau; in Wahrheit aber banne sie aus dem Herzen.

- 831 பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
உனதியம் போக விடல்.
- 832 பேதைமையு எல்லாம் பேதைமை காதன்மை
ஈகயல்ல தன்கட் செயல்.
- 833 நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.
- 834 ஒதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தாண்டங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல்.
- 835 ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழந்தும் அளறு.
- 836 பொய்ப்படும் ஒன்றோ புணையுளும் ஈகயறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.
- 837 ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை.
- 838 மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
ஈகையொன்று உடைமை பெறின்.
- 839 பெரிதினிது பேதையார் தேண்மை பிரிவின்தண்
பீழை தருவதொன்று இல்.
- 840 கழாஅக்கால் பள்ளியுள் ஈவத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

84 Torheit

831 Sag, was ist Torheit? Sie ist das Verharren an dem, was nur schadet, und wegzuwerfen, was bringet Gewinn.

832 Der Torheiten größte ist, daran zu hangen, was unwürdig ist und gemein.

833 Ein Tor ist schamlos und roh in seinem Verhalten, gleichgültig ist er, gefühllos und achtet nichts hoch.

834 Es gibt keinen größeren Toren als den, der lernt, versteht und andere lehrt, was er weiß, doch Sklave der Leidenschaft bleibt.

835 In seinem kurzen Leben auf Erden begeht der Tor viel Gemeines; im voraus erkauft er sich einen Platz im siebenfachen Abgrund der Hölle*.

836 Ein elender Tor kommt doch nicht ans Ziel, was er auch beginnt; in der Gefangenschaft Fesseln ist er verstrickt.

837 Kommt ein Tor zu Vermögen, laben sich falsche Freunde daran, während die Seinen verhungern.

838 Kommen Toren zu Wohlstand, benehmen sie sich wie betrunkene Narren.

839 Freundschaft mit Toren ist wahrhaftig süß: Du fühlst keinen Schmerz, verlassen sie dich.

840 Sind Toren zugegen in einer Versammlung der Weisen, ist es, als ging' man mit schmutzigen Füßen zu Bett.

- 841 அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா னவயாது உலகு.
- 842 அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம்.
- 843 அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.
- 844 வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு.
- 845 கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதுஉம் ஐயம் தரும்.
- 846 அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி.
- 847 அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.
- 848 ஏவவும் செய்கலான் தான்தேனான் அவ்வுயிர்
போகும் அளவுமோர் நோய்.
- 849 காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாய்.
- 850 உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் னவயத்து
அவறையா னவக்கப் படும்.

85 Dummheit

841 Wahrhaftige Armut ist geistige Armut; andere Armut gibt 's nicht für die Welt.

842 Das Geschenk eines Toren ist für den Beschenkten nichts weiter als das, was er sich durch seine Taten verdient'.

843 Die Pein, die ein Dummkopf aus eigen Verschulden erleidet, übersteigt bei weitem den Schmerz durch den Feind.

844 Sag, was ist Dummheit? Dummheit ist Wahn, sich selber zu sagen, wie weise man sei.

845 Wer vorgibt zu wissen und dennoch nichts weiß, weckt Zweifel an dem, was er weiß.

846 Dummköpfe können nur ihre Blöße bedecken, doch eigene Fehler verbergen sie nicht.

847 Der Tor, der heilige Weisung* der Weisen verlacht, bringt großes Unheil über sein Haupt.

848 Bis an seines Lebens Ende ist er allen andern der Heimsuchung schlimmste, der guten Rat nicht befolgt und selber nicht weiß, was ist recht.

849 Wer versucht, einen Toren das Sehen zu lehren, ist selber ein Narr; der Tor sieht nur das, was er vorher auch sah.*

850 Wer verneint, was alle Welt bejaht*, ist wie ein verrufener Geist, der auf der Erde sein Unwesen treibt.

- 851 இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்றும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய்.
- 852 பகல்கருதிப் பற்றி செயிலும் இகல்கருதி
இன்னாசெய் யாமை தலை.
- 853 இகலென்றும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாலில் விளக்கம் தரும்.
- 854 இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்றும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
- 855 இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாணர யாரே
மிகலுக்கும் தன்மை யவர்.
- 856 இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து.
- 857 மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல்
இன்னா அறிவி னவர்.
- 858 இகலிற் கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலுக்கின் ஊக்குமாம் கேடு.
- 859 இகல்தாணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்தானும் கேடு தரற்கு.
- 860 இகலாணாம் இன்னாத எல்லாம் நகலாணாம்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு.

86 Feindschaft

851 Feindschaft ist eine Seuche, die in den Menschen
Zwietracht erzeugt.

852 Suchen auch andere Zwietracht und Streit, so wolle
nicht Gleiches mit Gleichem vergelten und nicht über Rache
nachsinnen.

853 Feindschaft ist ein verwerfliches Übel; wer sie
vertreibt, erlangt immerwährenden Ruhm.*

854 Feindschaft ist übelstes unter verwerflichen Übeln;
mit Stumpf und Stiel reiß sie aus dem Herzen, so wird dir
die Freude der Freuden zuteil.

855 Wer vermag, den friedlichen Mann zu besiegen, der
Feindschaft in seinem Herzen nicht nährt?

856 Es dauert nicht lang, bevor er strauchelt und fällt*,
der Freude empfindet, Feindschaft zu säen.

857 Dem bleibt die höchste Wahrheit verschlossen, der
sich gehässig dem Hader ergibt und andere mit seiner
Feindschaft verletzt.

858 Ersticke die Feindschaft im Keime, so geht es dir
wohl; wer sie aber nährt, läuft dem Untergang in die Arme.

859 Wem 's gut geht, dem ist es auch leicht, die
Zwietracht zu meiden; wem 's schlecht geht, der läuft dem
Haß hinterher.

860 Dem Haß entspringt alles bittere Böse;
friedliebendem Wesen entsteigt die Pracht von Eintracht
und Frieden.

- 861 வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பனக.
- 862 அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு.
- 863 அஞ்சம் அறியான் அனமலிலன் ஈகலான்
தஞ்சம் எளியன் பனகக்கு.
- 864 நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்சுளன்றும்
யாங்கனும் யார்க்கும் எளிது.
- 865 வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது.
- 866 காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.
- 867 கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பனக.
- 868 குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இணனிலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து.
- 869 செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சம் பனகவர்ப் பெறின்.
- 870 கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்சுளன்றும்
ஒல்லாணை ஒல்லாது ஒளி.

87 Das Wesen der Feinde

861 Kämpfe nicht mit überlegenem Feind; gegen die schwachen Gegner erhebe gewaltig die Faust, wagen sie es, dich zu reizen.

862 Wie kann er erfolgreich den Feinden begegnen, der grausam knechtet die Seinen, der keine Verbündeten hat und zu schwach ist, dem Gegner zu trotzen?

863 Wer feige, geizig, dumm und kriegslüstern ist, der ist leichte Beute dem Feind.

864 Wer launisch ist und seine Zung' nicht beherrscht, ist immer und überall leichte Beute dem Feind.

865 Wer gegen das Recht verstößt und niedrigen Wesens, wer Tadel verachtet und nicht der Kunst der Staatsführung folgt, bereitet nur Freude dem Feind.

866 Wer blind ist vor Zorn und Sklave der Lust, bereitet dem Gegner nur Freud'.

867 Des Feindschaft, der alles verdirbt, was erfolgreich begann, sollte man suchen und dafür zahlen auch jeden erdenklichen Preis.

868 Die Feinde frohlocken über den Herrscher mit vielen Fehlern und Lastern; Verbündete nennt er nicht sein.

869 Die Gegner frohlocken; sie haben den Sieg schon errungen über den feigen und törichten Feind.

870 Wer sich den törichten Feind als leichte Beute nicht nimmt, wirft Ruhm und Ehren für immer leichtfertig fort.

- 871 பனுகளன்தும் பண்டி லதனை ஒருவன்
நனுகையையும் வேண்டற்பாற்று அன்று.
- 872 வில்லே குழவர் பனுகுகொளிலும் கொள்ளந்த
சொல்லே குழவர் பனுகு.
- 873 ஏழற் றவரிலும் ஏழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பனுகுகொள் பவன்.
- 874 பனுகுநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தனுகைமக்கண் தங்கிற்று உலகு.
- 875 தன்துனை இன்னால் பனுகுகூண்டால் தான்ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று.
- 876 தேறிலும் தேறு விடிலும் அழவின்கண்
தேறன் பகாஅன் விடல்.
- 877 நோவந்த நொந்தது அறியார்க்கு மேவந்த
மென்மை பனுகுவ ரகத்து.
- 878 வனுகயறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பனுகவர்கண் பட்ட செருக்கு.
- 879 இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
னுகுகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.
- 880 உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சினதக்கலா தார்.

88 Erkennen von Feindschaft

871 Verwünschte Gesinnung, Feindschaft genannt, darf niemals beschworen werden auch nur im Scherz.

872 Forderst du auch die Bogenschützen heraus, hüte dich vor der Feindschaft der Männer des Worts*; Feder und Tinte sind stärkere Waffe noch als das Schwert.

873 Wer keine Verbündeten hat, doch den Haß vieler Gegner erweckt, richtet Schlimmeres an als Geisteskranke in ihrem Wahn.

874 Die Macht des Herrschers wird nimmer vergehen, der Feinde in Freunde zu wandeln vermag.

875 Wer ohne Verbündete gegen zwei Feinde gleichzeitig kämpft, versuche, einen von ihnen als Freund zu gewinnen.

876 In Zeiten der Not schenke niemandem Glauben, ob du ihm trauen kannst oder auch nicht; suche nicht Freund oder Feind dir zu machen in großer Gefahr.*

877 Sprich niemals von Sorgen, die sie nicht erraten; Feinden gib deine Schwächen nicht preis.

878 Wer die Lage durchschaut hat und weiß, was zu tun, wer Vorsorge für die Verteidigung trifft, schlägt bald schon den Hochmut der Feinde zu Staub.

879 Reiße die Dornensträucher heraus, solange sie jung; sind sie erst groß, wird die Hand, die sie ausreißt, blutiggestochen*.

880 Sie werden durch einen Hauch schon vom Tode geschlagen, die elenden Hochmut derer nicht brechen, die ihnen trotzen.

- 881 நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின்.
- 882 வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
தேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.
- 883 உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலலவிடத்த
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.
- 884 மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா
ஏதம் பலவுந் தரும்.
- 885 உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும்.
- 886 ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்புடின் எஞ்சான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.
- 887 செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடிலும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.
- 888 அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி.
- 889 எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயிலும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு.
- 890 உடம்பாடு இலாதவர் வாழக்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடலுறைந் தற்று.

89 Verräter in eigenen Reihen

881 Selbst Haine und schmutzige Brunnen sind nicht erquickend, brütet in ihnen gefährlicher Keim; so bringen verräterische Verwandte nur großes Verderben.

882 Gleicht auch der offene Feind blankem Schwert, so fürchte ihn nicht; hüte dich aber vor denen, die Freundschaft dir heucheln.*

883 Sei wachsam vor dem, der Haß dir verbirgt; in Zeiten großer Gefahr zerschneidet er dich wie des Töpfers Messer den Ton.

884 Wer sich ausgibt als Freund, doch feindlich gesinnt, ruft Unheil herbei; seinen tückischen Einflüsterungen erliegen sogar die Getreuen.

885 Ein Verräter, von heimlicher Feindschaft getrieben, ruft großes Unheil herbei; er trachtet dir nach dem Leben.

886 Wenn deine Getreuen die Untreue leitet, kannst du dem Tode schwerlich entgehen.

887 Topf* und Deckel scheinen ein Ding, und doch sind sie zwei; so ist auch ein Haus mit Verrätern, von heimlichem Haß heimgesucht, wenn sie auch einig scheinen mit dir.

888 Das Haus mit Verrätern, von heimlichem Haß heimgesucht, verliert seine Stärke, als ob eine emsige Feile das Eisen feilet zu Staub.

889 Mag er auch erst so klein wie ein Sesamkorn sein, es lauert den Untergang im Haus mit Verrätern.

890 Mit jenen zusammenzuleben, die Liebe dir heucheln, doch bitterlich hassen, ist wie vertraulicher Umgang mit einer gefährlichen Schlange im Haus.

- 891 ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாம் தலை.
- 892 பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும்.
- 893 கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழக்கு.
- 894 கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றதார் இன்னா செயல்.
- 896 எரியால் சுடப்பட்டதும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.
- 897 வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
- 898 குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.
- 899 ஏந்திய கௌகையார் சிறின் இடைமுரிந்து
வேந்தலும் வேந்து கெடும்.
- 900 இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயிலும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சிரார் செறின்.

90 Beleidigungen gegen die Großen*

891 Laß Vorsicht walten und setze die eigene Sicherheit nicht aufs Spiel; mißachte nicht den Willen derer, die alles vollbringen.

892 Wer die Großen geringschätzt, erweckt ihren Zorn; und immerwährendes Unheil beschwört er herauf.

893 Willst du dich selber zerstören, so stelle dich taub gutem Rat; beleidige jene, die dich, wenn sie wollen, blindlings vernichten.

894 Wenn Schwache die Mächtigen kränken, laden sie gleichsam den Tod zu üppigem Mahl.

895 Wohin er auch geht, der Tod holt ihn ein; sterben muß, wer den Zorn der Mächtigen weckt.

896 In Feuersbrunst mag man dem Tode entkommen; wer Mächtige kränkt, hat sein Leben verwirkt.

897 Wo bleiben der Reichtum des Landes, militärische Macht und alle Schätze der Welt, ergrimmen die Weisen im Zorn?

898 Wenn sie, die so groß sind wie hohes Gebirge, es wollen, werden die Herrscher und ihre Getreuen zerstört, mögen die Fürsten auch glauben, die Herrschaft hab' ewig Bestand.

899 Selbst Indra*, der König der himmlischen Mächte, stürzt vom Thron, wenn strenge Asketen ihm zürnen.

900 Erführen sie alle Hilfe der Welt, werden selbst Könige nimmer errettet von Untergang und sicherem Tod, wenn strenge Asketen im Zorn gegen sie sind ergrimmt.

- 901 மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது.
- 902 பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நானுத் தரும்.
- 903 இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நானுத் தரும்.
- 904 மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையான்மை வீறெய்தல் இன்று.
- 905 இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.
- 906 இமையாரின் வாழிலும் பாடியலரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர்.
- 907 பெண்ணைவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நானுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து
- 908 நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற் றார் நன்றுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.
- 909 அறிவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல்.
- 910 எண்ணேந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்ணேந்தாம் பேதைமை இல்.

91 Unterwerfung vor der Herrschaft der Frauen

901 Wer sich dem Willen der Frauen beugt, erlanget niemals Gewinn; wer sein Leben höheren Zielen* geweiht hat, verabscheut die Herrschaft der Frauen.

902 Wer einer Frau hörig, bringt sich und den andern nur Schmach; trotz seines Wohlstands muß er sein Antlitz verhüllen vor Scham.

903 Der Schwächling, der sich dem Willen der Frau unterwirft, demütigt sich tief; er darf es nicht wagen, den Blick zu erheben im Kreise der Edlen.

904 Die Seele des Schwächlings, der vor der Frau zittert, wird nicht erlöst; was er auch Großes vollbracht haben mag, er verliert seine Ehren und läuft dem Ruhm hinterher.

905 Wer vor der Frau zittert in elender Furcht, hat auch nicht den Mut, den Würdigen Gutes zu tun.

906 Erleben sie auch wie die Götter in zärtlichen Armen der Frauen himmlische Wonnen, es muß sie doch jeder verachten, die vor den Frauen erzittern vor Furcht.

907 Die Frau, die scheu ihre Blicke senkt, hat größere Würde als er, der sich der Herrschaft der Röcke hingibt.

908 Wer sich dem Willen der Frau unterwirft, kann seinen Freunden nimmermehr helfen, und niemals kann er Gutes mehr tun*.

909 Wer sich der Herrschaft der Röcke beugt, sperrt Gutes und wachsenden Wohlstand nur aus; nichts kann es in seinem Leben noch geben, an dem er sich freut*.

910 Männer, vom Glücke geliebt und mit Großem im Sinn, liefern sich niemals der Torheit aus, sich dem Willen der Frauen zu beugen.

- 911 அன்பின் வினையார் பொருள்வினையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.
- 912 பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல்.
- 913 பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழ்இ யற்று.
- 914 பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர்.
- 915 பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர்.
- 916 தந்நலம் பாடிப்பார் தோயார் தனகசெருக்கிப்
புன்னலம் பாடிப்பார் தோள்
- 917 நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.
- 918 ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.
- 919 வரைவிலா மாணியையார் மென்மேள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழம் அளறு.
- 920 இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் தவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

911 Huren, mit kostbarem Schmucke behängt, können nicht lieben, doch sie begehren die Männer für Geld; die süßen Worte der käuflichen Frauen richten zugrund.

912 Huren heucheln die Liebe und denken dabei nur an Geld; wäge den Wert solcher Frauen und such sie nicht auf.

913 Huren heucheln die Liebe; sie lieben, als ob sie in finsterem Raum eines Fremden Leichnam umarmen.

914 Wer reinen Herzens, besudelt sich nicht; er meidet die Huren, für die nur Geld zählt.

915 Wer Weisheit hat und Verstand, sucht niemals gemeines Vergnügen im Bett der von jedem käuflichen Frau.

916 Die Weisen wissen, was gut für sie ist; sie meiden die Huren, berühren sie nicht, die ihre zur Schau gestellten Reize verkaufen.

917 Leichtsinnige suchen Vergnügen bei Huren; Huren geben den Körper zwar hin, aber ihr Herz weilt woanders.

918 Die Arme der Huren verhexen nur Toren; Huren treiben den törichtten Mann ins Verderben, der ihren Reizen verfällt.

919 Kostbare Steine schmücken die Arme der käuflichen Frau; Huren sind finsterster Abgrund der Hölle, und Toren stürzen sich selber hinab.

920 Huren, Glücksspiel und Alkohol sind die Vergnügen der Männer, welche das Glück* mit Verachtung bestraft.*

- 921 உட்கப்படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.
- 922 உண்ணற்க கள்ளு உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.
- 923 ஈனலாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.
- 924 நான்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.
- 925 கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.
- 926 துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.
- 927 உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கன்சாய் பவர்.
- 928 களித்தறியென் என்பது கைவிடுக நஞ்சுத்து
ஒளித்ததுஉம் ஆங்கே மிகும்.
- 929 களித்தாணைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தாணைத் தீத்துரி யற்று.
- 930 கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தாணைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு.

921 Wer der Trunksucht verfallen, den fürchtet kein Feind; der Ruhm eines Trunkenbolds schwindet dahin.

922 Enthalte dich des berauschenden Tranks; wer nichts darauf gibt, ob die Weisen ihn achten, mag sich betrinken.

923 Beim Anblick des trunkenen Sohnes fühlt eine Mutter nur Schmerz. Was werden beim Anblick des Trunkenboldes die Weisen empfinden?

924 Alkohol trinken ist Laster fürwahr; Schamgefühl selber, die liebliche Schöne, wendet verächtlich vom Trinker sich ab.

925 Geld auszugeben, um sich zu besaufen bis zur Bewußtlosigkeit, ist elender Schwachsinn.*

926 Wer Alkohol trinkt, ist wie jemand, der Gift zu sich nimmt; schlafende Trinker gleichen den Toten.

927 Mit sinnlosem Lallen und triefenden Augen verbringen die heimlichen Säufer betäubt ihren Tag; von ihren Freunden werden sie bald schon verlacht.

928 Ein Trunkenbold gebe nicht vor, er wisse nicht, was Trunkenheit sei; ist er betrunken, verrät er sich schnell.

929 Wer einen Säufer Vernunft lehren will, kann gleichsam mit einer Lampe im Wasser einen Ertrunkenen* suchen.

930 Ein Trinker, der nüchtern und hört, wie ein anderer Trunkenbold lallt, sieht gleichsam in einen Spiegel und klagt: "So also siehest du aus."*

- 931 வேண்டந்த வென்றிடினும் சூதினை வென்றது உம்
தூண்டிப்பொன் மீன்விழங்கி யந்து.
- 932 ஒன்றெய்தி நூழிக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.
- 933 உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போலும் புறமே படும்.
- 934 சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல்.
- 935 கவறும் கழகமும் னதயும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார்.
- 936 அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்கு தென்றும்
முகடியால் மூடப்பட்ட டார்.
- 937 பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.
- 938 பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது.
- 939 உடைசெல்வம் உண்ணுளி கல்விஎன்று கந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின்.
- 940 இழத்தொறு உம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறு உம் காதற்று உயிர்.

931 Suche nicht Zuflucht im Spiel, auch wenn du gewinnst. Was denn vermag ein Fisch zu gewinnen, wenn er den Köder samt Haken verschluckt?

932 Bevor der Spieler nur einmal gewinnt, muß hundertfach er verlieren. Was kann ein Spieler im Leben gewinnen als hundertfachen Verlust?

933 Der Spieler verliert sein Vermögen an Fremde, wenn er dem Würfelspiel frönt.

934 Glücksspiel ruft alles Elend herbei und zerstört den Ruf; nichts treibt einen Spieler schneller in Arme der Armut als sein verwerfliches Spiel.

935 Viele, die stolz auf ihr Würfelspiel waren und in Spielhöllen zu Haus, wurden vom Untergang eingeholt; nicht einer entkam seinem Griff.

936 Das Glücksspiel kommt als Unglück verheißender Geist* in Gestalt einer Sucht; wer ihr erst verfallen, hat Hunger und alles andere Unheil bestellt.

937 Wer seine Zeit in Glücksspielhäusern verbringt, verschleudert sein Erbe, beschmutzt seinen Ruf.

938 Spieler verlieren Vermögen und Ruf; das Glücksspiel verhärtet die Herzen und stürzt sie ins Elend hinab.

939 Ruhm, Wohlstand und Wissen gehen dem Spieler abhanden; betteln wird er um Nahrung und Kleidung.

940 Spieleleidenschaft wird zur Sucht mit jedem Verlust; sie gleicht dem heftiger werdenden Flehen der Seele nach Leben, je tiefer das Leid.

- 941 மிகிலும் குறையிலும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய ழுன்று.
- 942 மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின்
- 943 அற்றல் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றன் நெடிதுய்க்கு மாறு.
- 944 அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.
- 945 மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
உறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.
- 946 இழவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய்.
- 947 தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்.
- 948 நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்
- 949 உற்றன் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றன் கருதிச் செயல்.
- 950 உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉடைச் செலவானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து.

941 Heilkundige Schriften der Weisen zählen drei Leiden*, deren das erste das windige ist; wer übertreibt in die eine und andere Richtung*, wird krank.

942 Ist alles verdaut, erst dann sollst du essen; so brauchst du keine Arznei.

943 Ist alles verdaut, erst dann sollst du essen, doch iß nicht zuviel; so währet dein Leben auf Erden noch lang.

944 Nur das sollst du essen, was dir auch bekommt,* doch iß nicht zuviel; warte, bis das, was du vorher gegessen, verdaut ist und Hunger aufkommt.

945 Ißt du nur das, was dir auch bekommt,* so wirst du nicht krank.

946 Wer maßvoll ißt, wenn der Darm ist geleert, der bleibt gesund; wer maßlos das Essen verschlinget, wird krank.

947 Wer ohne Rücksicht auf seine innere Hitze* das Essen verschlingt, wird schwer krank.

948 Erst werden die Krankheit und Ursach' und heilende Mittel erkannt; dann werde die Krankheit bekämpft.

949 Der Arzt soll die Größe des Kranken bedenken, die Schwere der Krankheit erkennen und ernsthaftig sinnem über die Zeit;* dann soll er den Kranken behandeln.

950 Viere sind nötig für eine erfolgreiche Heilung des Kranken: Es sind dies der Kranke, der Arzt, die heilenden Mittel und richtige Pfleg'; und diese sind wiederum jeweils vierfacher Art.*

- 951 இறப்பிறந்தார் கண்டல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நானும் ஒருங்கு.
- 952 ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானும்இம் ழுன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
- 953 நகைஎனக இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு.
- 954 அடுக்கிய கோடி பெறிலும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்.
- 955 வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று.
- 956 சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
சுலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார்.
- 957 குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் சூற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து
- 958 நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
சுலத்தின்கண் ஐயப் படும்.
- 959 நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
சுலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.
- 960 நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் சுலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்த்கும் பணிவு.

96 Edle Herkunft

951 Aufrichtigkeit und Furcht vor der Schande sind von Natur die Eigenschaften derer aus vornehmem Haus.

952 Drei Tugenden, von denen der wirkliche Adel nicht läßt, sind gutes Verhalten, Liebe zur Wahrheit und Furcht vor Schande und Schmach.

953 Vier Merkmale zeichnen den wirklichen Adel: Ein feines Lächeln trägt er im Antlitz, freigiebig ist er, spricht niemals ehrlose Worte und weiß, was Anstand bedeutet.

954 Wer von edler Geburt ist, beschmutzet nicht der Familie Ruf, und böte man ihm auch Millionen dafür.

955 Wer altem und vornehmem Hause entstammt, gibt nie seine Freigiebigkeit preis, ward auch das Vermögen gering im Laufe der Zeit.

956 Wer die Familienehre bewahrt, nimmt niemals Zuflucht zu Lug und Betrug; in seinem Herzen wohnt nicht heimliche Tücke.

957 Wie dunkle Flecken im Antlitz des Mondes werden die Fehler und Laster derer aus vornehmem Haus offenbar.

958 Edle Herkunft wird bald schon bezweifelt, hat sie des Pöbels sprachliche Art.

959 Die Güte des Ackers mißt man an wachsender Saat; vornehmes Wesen wird an der Sprache gemessen.

960 Wer tugendhaft sein will, begehre die Scham; es üb' sich in Demut, wer edel* sein will.

- 961 இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயிலும்
குன்ற வருப விடல்.
- 962 சீரிலும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.
- 963 பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.
- 964 தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.
- 965 குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.
- 966 புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதல் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை.
- 967 ஒட்டார்பின் சென்னொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.
- 968 மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து.
- 969 மயிர்தீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்தீப்பர் மானம் வரின்.
- 970 இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு.

961 Vermeide alles, was dich erniedrigt, auch um deines Lebens kostbaren Preis.

962 Wer einen ehrbaren Namen will tragen, enthalte sich allen unrechten Tuns, erwürbe er dadurch auch Ruhm.

963 In Tagen des Wohlstands bleibe bescheiden; bewahre Würde in Zeiten der Not.

964 Wer seinen Namen beschmutzt, der gleicht dem abgeschnittenem Haar, das in die Gosse geworfen.

965 Wer auch gewaltig ist wie ein Berg und Unrecht begeht, mag es auch sein wie ein Sesamkorn klein, ist dennoch ein Winzling.

966 Warum denn denen schmeicheln, die dich doch verachten? Es bringt weder Ehren, noch öffnet es himmlisches Tor.

967 Besser ist 's, auf der Stelle in Ehren zu sterben, als denen zu dienen, die dich nur verachten und schmähen.

968 Ist denn der Leib unsterblicher Art, daß man ihn retten will auch um den Preis seiner Ehr'?

969 Es stirbt das Reh*, verliert es das Fell; so setzen die Edlen dem Leben selber ein Ende, ist ihnen die Ehre genommen.*

970 Der Edle kann den Verlust seiner Ehre nicht länger ertragen; andächtig faltet die Welt ihre Hände und preiset ihn an des Ruhmes Altar.

- 971 ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல்.
- 972 மறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.
- 973 மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.
- 974 ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு.
- 975 பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்.
- 976 சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்றும் நோக்கு.
- 977 இரப்பே புரிந்த தொழிற்தும் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படிந்.
- 978 பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.
- 979 பெருமை பெருமிதம் இன்னம் சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.
- 980 அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

971 Das Streben nach höheren Zielen bedeutet wahrhaftige Größe. Wer sagt: "Ich kann auch ohne sie leben!" ist ohne Bedeutung.

972 Die Menschen werden auf gleiche Weise geboren; ihr Ansehen, das sie genießen, ist dennoch verschieden, weil jeder sein Leben anders verbringt.*

973 Unwürdige sind doch niederen Ranges, sind sie auch hoch von Geburt; der Edelgesinnte hat seinen Platz hoch über den andern trotz niederer Herkunft.

974 Wie eine Frau ihre Reinheit bewahrt, kann wahre Größe er nur erlangen, der sich vor Niedrigkeit schützt.

975 Wer groß ist im Herzen, wird Großes vollbringen; die andern vermögen es nicht.

976 Wer ohne Bedeutung, verachtet die Großen, und niemals wird deren Gunst ihm zuteil.

977 Die Dreistigkeit derer mit unbedeutendem Wesen kennt keine Grenzen, lacht ihnen das Glück*.

978 Die wahrhaft Großen sind immer bescheiden; wer aber gering und bedeutungslos ist, posaunet seine vermeintliche Größe hinaus in die Welt.

979 Wahrhaftige Größe ist immer bescheiden; wer aber gering und bedeutungslos ist, rühmet und preiset sich selbst.

980 Die wahrhaftig Großen decken die Fehler der anderen zu; wer aber gering und bedeutungslos ist, geht mit den Schwächen der andern hausieren.

- 981 கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன் அறிந்து
சான் ஞண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
- 982 குணநலம் சான்தோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளது உம் அன்று.
- 983 அன்புநான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஈந்துசால்பு ஊன்றிய தூண்.
- 984 கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.
- 985 ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்தோர்
மாற்றரை மாற்றும் படை.
- 986 சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.
- 987 இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு.
- 988 இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்றும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்.
- 989 ஊழி பெயரிலும் தாம்பெயரார் சான் ஞண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.
- 990 சான்றவர் சான் ஞண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.

99 Vollkommenheit

- 981 Wer nach Vollkommenheit strebt, dem ist das Streben nach Gutem natürliche Pflicht.
- 982 Ein gutes Wesen ist dem Vollkommenen einziges Gut; anderes Gut ist nur dem Namen nach gut.
- 983 Ein Herz voller Liebe und Liebe zur Wahrheit, freundliche Nachsicht für anderer Schwächen, Schamgefühl und Freigiebigkeit sind eines edlen Wesens fünf tragende Säulen.
- 984 Der Bußübung Kern ist, niemals zu töten*; Vollkommenheit heißt, nicht schlecht von den andern zu reden.
- 985 Demut ist die wahrhaftige Stärke des Starken; sie ist des Vollkommenen wehrhafte Rüstung gegen den Feind.
- 986 Maßstab* für die Vollkommenheit ist, auch Überlegenheit derer zu tragen, die ohne Bedeutung.
- 987 Was nützt die Vollkommenheit, wenn man nicht denen Gutes erweist, die einem Böses getan?
- 988 Armut ist dem keine Schmach, der ein vollkommenes Wesen und damit den wahren Reichtum besitzt.
- 989 Mag auch die Zeit Erschütterung bringen und heute nicht gelten, was gestern noch galt: Wer standhaft den Weg der Rechtschaffenheit geht, ist der Vollkommenheit Hort*.
- 990 Verließen die Weisen den Pfad aller Weisen,* ertrüge die Erde die Menschen nicht mehr.

- 991 எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
- 992 அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.
- 993 உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்னல் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.
- 994 நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.
- 995 நகையுள்ளும் இன்னாது இதழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.
- 996 பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.
- 997 அரம்போலும் கூர்மைய ரேலும் மரம்போலவர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.
- 998 நண்பாற்ற ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்ற ராதல் கடை.
- 999 நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பதலும்பாற் பட்டன்று இருள்.
- 1000 பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நண்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.

991 Gutes Wesen, so heißt es, kann leicht erwerben, der jeden mit offenen Armen umfängt.*

992 Tugenden, welche ein gutes Wesen bezeugen, sind Freundlichkeit gegen jedermann und ein edles Geblüt.

993 Nicht Ähnlichkeiten von Äußerlichkeiten sind, was die Menschen vereint, doch gutes Verhalten.

994 Die Welt rühmet dessen Verhalten, der hilfsbereit, gerecht und rechtschaffen ist.

995 Schmerzlich verletzen spöttische Worte, werden sie auch im Scherz nur gesagt; der Wohlgeartete aber ist guten Verhaltens auch gegen den Feind.

996 Wegen der Menschen mit gutem Wesen besteht diese Welt; gäbe es nicht solche Menschen, zerfiele die Erde zu Staub.

997 Mögen die Menschen mit niedrigem Wesen auch wachen Verstand so scharf wie die Feile besitzen, sie sind doch nicht besser als Klötze aus Holz.

998 Es bringet den Menschen zu Fall, ist er schlechter Art selbst gegen den, der Haß in sich trägt und Unrechtes tut.

999 Allüberall auf der weiten Erden herrschte doch Dunkel am hellichten Tag, gäbe es nicht das Licht eines freundlichen Lächelns.

1000 Wohlstand in Händen des ungehobelten Klotzes ist nutzlos wie die verdorbene Milch im schmutzigen Krug.

- 1001 வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல்.
- 1002 பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.
- 1003 ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறு.
- 1004 எச்சமென்று என்னென்னுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன்.
- 1005 கொடுப்பதுஉம் தும்ப்பதுஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல்.
- 1006 ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்கொன்று
ஈதல் இயல்பிலா தான்.
- 1007 அற்றார்க்கொன்று ஆற்றதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமியன்முத் தற்று.
- 1008 நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவுருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று.
- 1009 அன்பொரிஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர்.
- 1010 சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாறி
வறங்கூர்ந் தணையது உடைத்து.

1001 Wer Wohlstand anhäuft und ihn nicht genießt und nutzt*, gleicht einem Toten.

1002 Ein Geizhals, der glaubt, sein Reichtum sei alles auf Erden, und nichts davon gibt, wird wiedergeboren als ein verrufener Geist.*

1003 Er ist der Welt eine schreckliche Last, der Reichtum scheffelt und nicht daran denkt, unsterblichen Ruhm zu erwerben.*

1004 Was nennt ein Geizhals, den niemand mag, denn nach dem Tode sein eigen?

1005 Wer weder anderen hilft noch seinen Reichtum genießt, besitzt trotz vieler Millionen in Wirklichkeit nichts.

1006 Wer nicht seinen Reichtum genießt und denen nicht gibt, die es doch verdienen, des Wohlstand ist nichts als schreckliche Last.

1007 Des elenden Geizhalses großes Vermögen, welcher den Armen nicht hilft, ist wie ein ehrbares Mädchen, das einsam die Jugend verspielt.

1008 Der Reichtum des, den jedermann haßt, ist wie ein Baum mit giftiger Frucht im Herzen des Dorfes.

1009 Der Geizhals, der Schätze anhäuft und lieblos und ungerecht ist, hortet den Reichtum letztlich nur für die Fremden.

1010 Der Kummer des Reichen, der alles verloren, weil er die Not der Armen nicht litt, dauert nicht lang; er ist wie die Wolke, die Regen verschenkte und bald wieder gibt.

- 1011 கருமத்தால் நானுதல் நானுத் திருநுதல்
நல்லவர் நானுப் பிற.
- 1012 உன்னுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நானுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
- 1013 உன்னக் குறித்த உயிரெல்லாம் நான்என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு.
- 1014 அணிஅன்றே நானுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதின்னேல்
பிணிஅன்றே ஸீடு நடை.
- 1015 பிறப்படியும் தம்படியும் நானுவார் நானுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு.
- 1016 நான்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்கூலம்
பேணவர் மேலா யவர்.
- 1017 நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவர் நாண்துள் பவர்.
- 1018 பிறநாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறநாணத் தக்கது உடைத்து.
- 1019 குலஞ்சுடும் கொள்ளை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை.
- 1020 நாண்துத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாலை
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று.

1011 Die Würdigen erröten vor Scham über schändliches Tun; ein schönes Mädchen errötet aus anderem Grund.

1012 Nahrung und Kleidung und anderes* haben die Menschen gemein; das Schamgefühl unterscheidet sie voneinand'.

1013 Alles, was lebt, hat im Leib sein Zuhause; vollkommene Tugend ist in der Scham.

1014 Ist nicht das Schamgefühl Zierde der Weisen? Ist nicht des Schamlosen Prahlen leibhaftige Schand'?

1015 Wer vor Scham über Schande der andern errötet, als wäre fremde Schande die eigene Schmach, ist aller Welt der Sittsamkeit Hort.

1016 Selbst alle Schätze der Welt, erworben, daß man errötet vor Scham, lehnen die Würdigen ab.

1017 Wer Schamgefühl hat, gäbe lieber sein Leben, die Scham zu bewahren, als sie zu verlieren, das eigene Leben zu retten.

1018 Wer nicht über Dinge errötet, derer sich andere schämen, über den errötet die Tugend selber vor Scham.

1019 Wer gegen Brauch und Sitte verstößt, der schändet seiner Familie Ruf und wird sie verlieren; wer ohne Schamgefühl ist, wird alles verlieren, was gut.

1020 Wer sich nicht schämen kann, der lebet doch nicht; er gleicht hölzernen Marionetten, die Leben an dünnen Fäden vorgaukeln.

- 1021 கரும் செயலுருவன் கைதுவேன் என்றும்
பெருமையின் பீடையது இல்.
- 1022 ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி.
- 1023 குடிசெய்வல் என்றும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தாண்டித் துறும்.
- 1024 சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உஞ்று பவர்க்கு.
- 1025 குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.
- 1026 நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல்.
- 1027 அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.
- 1028 குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதிக் கெடும்.
- 1029 இடும்பக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.
- 1030 இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும்
நல்லாள் இலாத குடி.

103 Der Familie dienen

- 1021 Niemand ist größer und dient der Familie besser als er, des Hände nicht ruhen aus Sorge um der Familie Wohl.
- 1022 Durch Klugheit und anstrengend Mühen wird das Wohl der Familie gemehrt.
- 1023 Dem gehet die Göttin geschürzten Kleides* selber voran, der aufbricht, das Wohl der Familie zu mehren.
- 1024 Wer Mühen nicht scheut, das Wohl der Familie zu mehren, ohne zu denken ans Ob oder Wie, dem wird, was er tut, auch gelingen.
- 1025 Ein jeder will ihm als treuer Verwandter in Liebe anhängen, der sich auf redliche Weise sorget um der Familie Wohl.
- 1026 Er ist der höchsten Mannestugend ergeben, der nimmer nachläßt im Mühen um seiner Familie Wohl.
- 1027 Die Mutigen tragen die Hauptlast im Kampfesgetümmel; auf Schultern der Starken liegt gleichsam die Last um der Familie Wohl.
- 1028 Es gibt keine Zeit für 's Verharren im Sorgen um der Familie Wohl; Faulheit und Hochmut sind der Familie schändliches End'.
- 1029 Ist nicht der Leib eines Mannes, der seine Familie vor Unheil bewahrt, ein großer Krug für Mühe und Plag'?
- 1030 Hat die Familie niemanden, der für sie sorgt, wird sie vom Unheil geschlagen und elend vergehen.

- 1031 சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.
- 1032 உழவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃதாற்றது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.
- 1033 உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.
- 1034 பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்.
- 1035 இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர்.
- 1036 உழவினார் கைமடங்கின் இல்லை விழுவது உம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை.
- 1037 தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.
- 1038 ஏரிலும் நன்னூல் எருஇடுதல் கட்டின்
நீரிலும் நன்றதன் காப்பு.
- 1039 செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி லிடும்.
- 1040 இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்.

104 Landwirtschaft

1031 Gehen sie auch hinaus und durchstreifen die Welt, stehen sie schließlich doch wieder hinter dem Pflug, um sich zu ernähren; unter aller Mühsal auf Erden ist es die vornehmste Tat, den Acker zu pflügen.

1032 Bauern sind der Achsennagel* der Welt; Bauern ernähren sie, die nicht pflügen.

1033 Wer den Acker bestellt, lebet wahrhaftig; die anderen müssen die Bauern umschmeicheln und essen das Brot der Abhängigkeit.

1034 Mächtige Herrscher neigen sich vor dem Land*, des Bauern die Felder aus Liebe zu ihrem Herrscher bestellen und reiche Ernten einbringen.

1035 Wer Brot verzehrt, des Korn durch eigener Hände Arbeit eingebracht ward, braucht niemals zu betteln; bitten die Armen, wird er ihnen geben.

1036 Unheilig werden selbst Heilige leiden,* reget der Bauern nicht seine Hände, den Acker zu pflügen.

1037 Bestellte der Bauer so lang nicht das Feld, bis daß der Boden wög' nur noch ein Viertel, braucht' er nicht einmal die Handvoll Dünger, um reiche Ernten zu haben.*

1038 Wichtiger noch als Pflügen ist Düngen; ist der Acker gejätet, braucht mehr noch als Wasser er tägliche Pfleg'.*

1039 Gehet der Bauer nicht selber aufs Feld, wird es ihn ärgern wie zänkisches Weib*.

1040 Die gute* Frau Erde lacht über die Faulen, die jammern und klagen: "Wir haben kein Brot."

- 1041 இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது.
- 1042 இன்மை என்னுரு பாலி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்.
- 1043 தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நகை.
- 1044 இப்பிறந்தார் கண்ணையும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.
- 1045 நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பங்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.
- 1046 நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லிலும் நல்குர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
- 1047 அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யாலும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.
- 1048 இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருதலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.
- 1049 நெருப்பிலுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பிலுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது.
- 1050 துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.

1041 Was ist gallenbitterer als die Armut? Armut allein ist so gallenbitter wie sie.

1042 Armut ist Feind aller Freuden in dieser und anderer Welt.*

1043 Armut ist eine unerträgliche Last; Armut tötet die angeborene Würde und Feinheit der Sprache.

1044 Armut treibt selbst die Edlen in Schande und Schmach; Armut verleitet, die Worte der Gosse zu sagen.

1045 Unglück heißt Armut; und Armut vermehret vieltausendfach anderes Leid.

1046 Der Armen Worte zählen nicht auf der Welt, auch wenn sie vollkommen und voll tiefer Weisheit die Wahrheit verkünden.

1047 Wer, von der Armut geschlagen, von Tugend gar läßt, wird von der eigenen Mutter verstoßen.

1048 Wird mich die Armut auch heut wieder schlagen? Sie schlug doch erbarmungslos gestern erst zu, daß ich dem Tode war nah.

1049 Inmitten von Flammen magst du sanft schlafen; nur einen Augenblick lang inmitten der Armut zu ruhen ist Armen verwehrt.

1050 Den Armen ist nur die Entsagung bis in den Tod der einzige Weg, dem Betteln doch zu entfliehen; es bleibt ihnen sonst nur der Tod durch salziges Wasser, das ihm der Nachbar gereicht.*

- 1051 இரக்க இரத்தக்காரக் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று.
- 1052 இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உருஅ வரின்.
- 1053 கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்றின்று
இரப்புமோ ரேளர் உடைத்து.
- 1054 இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றதார் மாட்டு.
- 1055 கரப்பிலார் வைகத்து உண்மையால் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது.
- 1056 கரப்பிடும்பை இல்லாணரக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.
- 1057 இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாணரக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.
- 1058 இரப்பாணர இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தீற்று.
- 1059 ஈவர்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்து தோள்
மேவார் இலாஅக் கடை.
- 1060 இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.

106 Betteln*

1051 Bitte die Reichen, daß sie dir geben; nicht du, sondern sie machen sich schuldig, entziehen sie sich ihrer Pflicht.

1052 Es ist eine Freude, um Hilfe zu bitten, wenn sie nur gerne gewährt und Bittende nicht gedemütigt werden.

1053 Es ist eine Freude, den Geber um Hilfe zu bitten, wenn dieser nicht heuchelt, er könne nicht geben, doch seine Pflichten erfüllt.

1054 Um Hilfe zu bitten ist ehrenvoll, wie sie zu gewähren, verweigert der Geber die Hilfe nicht einmal im Traum.

1055 Es gibt wahrlich Menschen, die sich einer Bitte um Hilfe niemals entziehen; so gibt es Menschen, die betteln, um leben zu können, und doch nicht vergehen vor Scham.

1056 Beim Anblick von Menschen, welche nicht wissen, was Geiz, senken die Plagen der Armut beschämt ihren Blick und schwinden enttäuscht.

1057 Beim Anblick von Menschen, die geben, ohne den Bettler zu schmähen, jubelt des Bettelnden Herz voller Freud'.

1058 Käme niemand, um Hilfe zu bitten, wäre die Welt nur ein tanzendes Marionettentheater.

1059 Was wäre des Ruhm, der freigiebig ist, wenn niemand käme, um Hilfe zu bitten?

1060 Wenn jemand nicht gibt, so grolle der Bettler ihm nicht; die bittere Armut ist Zeuge wider den Geiz.*

- 1061 கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாணம் கோடி யும்.
- 1062 இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடே உலகியற்றி யான்.
- 1063 இன்னம் இடும்ப இரந்துதீர் வாமென்றும்
வன்னமயின் வன்பாட்டது இல்.
- 1064 இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சாம்பு.
- 1065 தெண்ணீர் அடுபுந்கை யாலிலும் தளர்த்தத்தது
உண்ணலி ஊங்கினியது இல்.
- 1066 ஆலிற்ரு நீரென்று இரப்பிலும் நாலிற்ரு
இரலின் இளவந்தது இல்.
- 1067 இரப்பன் இரப்பாணர எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மன் என்று.
- 1068 இரவென்றும் ஏமாப்பில் தேணி கரவென்றும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.
- 1069 இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதுஉம் இன்றிக் கெடும்.
- 1070 கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்ருங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போதும் உயிர்.

107 Scheu vor dem Betteln*

- 1061 Nicht zu betteln ist zehnmillionenmal würdiger, als es zu tun, wird auch aus freudigem Herzen gegeben.
- 1062 Ruhelos möge der Schöpfer* der Welt die Erde durchstreifen, mög' er für immer vergehen, lag es in seinem göttlichen Plan, daß Menschen gedemütigt werden und betteln, um leben zu können.
- 1063 Nichts ist verwerflicher, als herzlos zu sagen: "Mög' ich durch Betteln der Armut entgehen!"
- 1064 Die Erde und alle andere Welt sind zu klein, des Größe zu tragen, der auch in äußerster Armut nicht bettelt.
- 1065 Nichts ist köstlicher als das durch eigener Hände Arbeit erworbene Mahl, mag es auch dünne Wassersuppe nur sein.
- 1066 Nichts entwürdigt die menschliche Zunge so sehr, als zu betteln, und wäre es gar um das Wasser für eine dürstende Kuh*.
- 1067 Aus tiefstem Herzen bitte ich alle, die nicht anders können, als betteln zu gehen, nie einen Geizhals um Hilfe zu bitten.
- 1068 Kracht das hilflose Schiff Betteln auf Felsen des Geizes, muß es zerbersten.
- 1069 Das Herz wird schmelzen bei dem Gedanken ans Los eines Bettlers; doch denkt es daran, daß Bettlern die Hilfe verwehrt, muß es zerbrechen.
- 1070 Der Bettler muß sterben vor Scham, wird ihm die Hilfe verwehrt. In welchem finsternen Loch kann sich des Geizhalses Leben dann noch verbergen?

- 1071 மக்தளே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல்.
- 1072 நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.
- 1073 தேவர் அணையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.
- 1074 அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.
- 1075 அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.
- 1076 அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்.
- 1077 ஈர்ங்குத விதிரார் கயவர் தொடிநுடைக்கும்
கூன்தய ரல்லர தவர்க்கு.
- 1078 சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
தொல்லப் பயன்படும் கீழ்.
- 1079 உடுப்பதுஉம் உண்பதுஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகும் கீழ்.
- 1080 எற்றிற் குரியர் கயவரென்று உற்றக்கால்
விற்பற்கு உரியர் விவரந்து.

108 Niedrige Gesinnung

1071 Niedriggesinnte gleichen einer dem andern; nie habe ich etwas gesehen, was dieser Gleichheit noch gleicht.

1072 Niedriggesinnte sind unzufriedener gar als die Weisen; von geistigen Qualen aber bleiben die Niedriggesinnten verschont.

1073 Niedriggesinnte sind wie die Götter auf Erden*; nur das, was sie wollen, ist ihnen Gesetz.

1074 Begegnen Niedriggesinnte Menschen gemeinerer Art, übertreffen sie jene noch an Gemeinheit, und ihre Brust schwillt vor Stolz.

1075 Niedriggesinnte befolgen Gesetze aus Furcht und manchmal aus Gier, was ihnen ein wenig Vorteil einbringt.

1076 Niedriggesinnte gleichen einer geschlagenen Trommel; sie ruhen nicht eher, als bis sie ein ihnen anvertrautes Geheimnis verraten.

1077 Niedriggesinnte mißgönnen den andern sogar die Reste des Essens an ihrer Hand; sie geben sie höchstens denen, die ihnen mit wütender Faust die Backenknochen zerbrechen.

1078 Die Guten folgen nach einem einzigen Wort; wie Zuckerrohr beugen sich andere nur der Gewalt.

1079 Es reicht schon, daß jemand Kleidung und Nahrung besitzt: Immer werden die Niedriggesinnten anderer Fehler und Schwächen ans Tageslicht zerren.*

1080 Was wird die Niedriggesinnten retten, wenn sie das Unglück befällt? Sie können sich nur noch so schnell wie möglich als Sklaven verkaufen.

1071 Niedriggestimmte klagen einander an, aber ich habe
ich etwas gesehen, was dieser Gerechtigkeit noch gleich ist.

1072 Niedriggestimmte klagen einander an, aber ich habe
Weisheit von Gerechtigkeit gesehen, aber ich habe die

திருக்குறள்

1073 Niedriggestimmte klagen einander an, aber ich habe
das, was sie wollen, ist ihnen Gesetz.

புறநாடு பகுதி

1074 Niedriggestimmte klagen einander an, aber ich habe
Art, überleben sie nicht noch an Gerechtigkeit, und ihre Brust

இன்பத்துப் பாள்

1075 Niedriggestimmte klagen einander an, aber ich habe
manchmal aus Gier, was ihnen ein wenig Vorteil einbringt.

1076 Niedriggestimmte klagen einander an, aber ich habe
Trommel; sie ruhen nicht eher, als bis sie ein ihnen

1077 Niedriggestimmte klagen einander an, aber ich habe
Reue, dass sie nicht eher, als bis sie ein ihnen

1078 Die Gier folgt nach einem anderen Wort, wie
Zuckerkorn beugen sich andere nur der Gewalt.

1079 Es reicht schon, dass jemand Kleinigkeit und Kleinigkeit
besitzt; immer werden die Niedriggestimmten anderer Fehler

und Schwächen aus Tageslicht setzen.

1080 Was wird die Niedriggestimmten helfen, wenn sie das
Unglück befallt? Sie können sich nur nach so schnell wie

möglich als Sklaven verkaufen.

1081 Ist die Fingerringe helllichte, die sich mir neigt, dem
Himmel entgegen, ist sie ein herrlicher Stern? Ist sie eine
bezaubernde Frau? Ach, ich bin zu verwirrt, es zu sagen.

1082 Wie mag es Mühsal ergehen, bezauberte die
Himmelsche* sie mit einem Meer voller Wunder in ihrem
Gefolg? Gleichsam ergeht es mir, erwidert die Schöne den
Blick.

Tirukkural

1083 Früher wußte ich gar nichts vom Tod, doch heute
weiß ich, was der Tod ist, seitdem ich die Schöne in
den Augen.

Teil III

1084 Schöne, wenn du mich mit deinen Augen
forderst, das Leben, das ich mir wünsche, verliere ich.

Liebe*

1085 Ist der Tod? Ist es der Schmerz? Ist es der schmerz-
liche Blick einer Frau? Ach, alle diese Dinge sind nichts, wie
nicht die Schöne ansieht.

1086 Wären die Frauen nicht, dann sind die Schmerzen
müßte ich nicht vor Wonne erliegen und wüßte nichts von
plötzlichem Schmerz.

1087 Das Leibchen, das unter dem Mantel verborgen ist,
wie das Tuch vor der Augen des brünstigen Elefanten.

1088 Vor meiner Stärke erlitten die Krieger einen Kampf;
sie wurde verschmerzt beim Anblick der Stirn der
Schönen.

1089 Sie braucht keinen Schmuck, um allen zu zeigen,
daß keine Schönheit vor ihrer besteht; sie ist ach so schön
und blickt ohne Falsch wie ein Reh.

1090 Wein* macht den trunken, der trinkt; Liebe macht
trunken, schenkt sie einen einzigen Blick.

- 1081 அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு.
- 1082 நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தாணக்கொண் டன்னது உடைத்து.
- 1083 பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டனையால் பேரமர்க் கட்டு.
- 1084 கண்டார் உயிருன்னும் தோற்றத்தால் பெண்டைகப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண்.
- 1085 கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து.
- 1086 கொடும்புகுவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்குநர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.
- 1087 கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்.
- 1088 ஒண்ணுதற் கோகு உடைந்ததே ஞாட்பிலுள்
நண்ணாரும் உட்கும்என் வீடு.
- 1089 பிணையோர் மடநோக்கும் நானும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து.
- 1090 உண்டார்கண் அல்லது அநெருக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று.

109 Verwirrung, die ihre Schönheit hervorruft

1081 Ist die Juwelengeschmückte, die sich mir naht, dem Himmel entstiegen? Ist sie ein herrlicher Pfau? Ist sie eine bezaubernde Frau? Ach, ich bin zu verwirrt, es zu sagen.

1082 Wie mag es Männern ergehen, bestürmte die Himmlische* sie mit einem Heer voller Wonnen in ihrem Gefolg'? Gleichsam ergethet es mir, erwidert die Schöne den Blick.

1083 Früher wußte ich gar nichts vom Tod, doch heute weiß ich 's zu gut; er naht in Gestalt einer Frau mit Kampf* in den Augen.

1084 Schlicht, voller Anmut ist sie; doch ihre Augen fordern das Leben des Mannes, der in ihren Blicken versinkt.

1085 Ist es der Tod? Sind es die Augen? Ist es der scheue Blick eines Rehs? Ach, alle drei sind darin enthalten, wie mich die Schöne anschaut.

1086 Wären die Brauen nicht zart und geschwungen, müßte ich nicht vor Wonne erzittern und wüßte nichts von plötzlichem Schmerz.

1087 Das Leibchen, das ihren zarten Busen verhüllt, ist wie das Tuch vor den Augen des brünstigen Elefanten.

1088 Vor meiner Stärke erzittern die Männer im Kampf; sie wurde zerschmettert beim Anblick der Stirne der Schönen.

1089 Sie braucht keinen Schmuck, um allen zu zeigen, daß keine Schönheit vor ihrer besteht; sie ist ach so sittsam und blickt ohne Falsch wie ein Reh.

1090 Wein* macht den trunken, der trinkt; Liebe macht trunken, schenkt sie einen einzigen Blick.

- 1091 இருநோக்கு இவளுக்கண் உள்ளது இருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.
- 1092 கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது.
- 1093 நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பிலுள் அட்டிய நீர்.
- 1094 யான்றோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்றோக்கி மெல்ல நகும்.
- 1095 குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் இருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.
- 1096 உரூஅ தவர்போல் சொலிலும் சொரூஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.
- 1097 சொரூஅச் சிறுசொல்லும் சொரூர்போல் நோக்கும்
உரூஅர்போன்று உரூர் குறிப்பு.
- 1098 அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.
- 1099 ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.
- 1100 கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல.

1091 Ihre geschminkten Augen geben zwei Zeichen; das eine ruft im Herzen das Weh, das andere heilt diese Pein.

1092 Der verstohlene Blick auf ihn, der gerade nicht schaut, ist nicht nur halber Teil der Liebe, sondern viel mehr.

1093 Sie schaute mich an und senkte sogleich ihren Blick; es war, als hätte sie unserer jungen Liebe köstliches Wasser gereicht.

1094 Schau' ich sie an, senkt sie sogleich ihren Blick; blicke ich fort, so schaut sie mich an und lächelt mir zu.

1095 Sie tut so, als säh' sie mich nicht; sie schaut doch verstohlen und lächelt voll Freude mir zu.

1096 Liebende tun, als wäre einer dem anderen fremd; doch sie verstehen sich schon beim ersten, unverfänglichen Wort.

1097 Abweisendes Wort und gekränkter Blick sind eine List als der Liebe verborgene Zeichen.

1098 Das Herz des schlanken und lächelnden Mädchens schmilzet vor meinem flehenden Blick; und das verleiht ihr einen besondern Reiz.

1099 Blicke können so tun, als wäre eine Seele der anderen fremd, auch wenn sich zwei Menschen einander herzlich verstehen.

1100 Was braucht man noch Worte, wenn Blicke der Liebenden künden, daß sie einander herzlich verstehen?

- 1101 கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் கம்புலகும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள.
- 1102 பிணிக்கு மருந்து பிழை அணியிடை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.
- 1103 தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு.
- 1104 நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்றும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்.
- 1105 வேட்ட பொழிதின் அனலயனவ போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்.
- 1106 உறுதோறு உயிர்தளிப்பத் தீண்டலால் பேசுதக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள்.
- 1107 தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றல்
அம்மா அரினவ முயக்கு.
- 1108 வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழ்ப் படாஅ முயக்கு.
- 1109 உடல் உணர்தல் புணர்தல் இனவகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்.
- 1110 அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றல் காமம்
செறிதோறும் சேயிடை மாட்டு.

111 Freude über die Vereinigung

1101 Die Freuden des Sehens, Hörens, Berührens, Schmeckens und Riechens sind so vollkommen nur bei der Schönen zu finden mit leuchtendem Reif*.

1102 Gute Arznei ist immer verschieden von dem, was das Leiden bewirkt; den Schmerz, den die Liebste mir zufügt, kann sie allein heilen.

1103 Ist denn die Welt des lotosäugigen Gottes* wirklich so schön, wie von den zärtlichen Armen der Liebsten umfungen zu sein?

1104 Wer gab ihr das Feuer, heißes Verlangen zu schüren, ist sie mir fern? Wer machte, daß sie erfrischende Kühle mir schenket, ist sie mir nah?

1105 Blumen schmücken die köstlichsten Schätze, die meine Schöne besitzt; in heißer Umarmung stillt sie das Verlangen und all mein Begehrt.

1106 Die Arme der Liebsten sind wie der Nektar*, den Götter nur trinken; meine ermatteten Glieder werden zu neuem Leben erweckt, umarmet sie mich.

1107 Der Liebsten Umarmung ist ebenso köstlich wie Haushalters Freude, sein Essen mit einem Gaste zu teilen.

1108 Der Liebenden liebevolle Umarmung ist überaus köstlich, wenn zwischen den aneinandergeschmiegt Leibern nicht Hauch eines einzigen Atems hat Raum.*

1109 Eiferndes Zanken, tiefe Versöhnung und die erneute Umarmung danach sind die drei köstlichsten Freuden herzinniger Lieb'.

1110 Wer seine Dummheit endlich erkennt, wird umso weiser; je öfter ich bei der juwelengeschmückten Liebsten verweile, desto heißer wird mein Verlangen nach ihr.

- 1111 நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னிலும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.
- 1112 மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்கானும் பூவொக்கும் என்று.
- 1113 முறிமேனீ முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.
- 1114 காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்னோக்கும்
மானிழை கண்ணொவ்வேம் என்று.
- 1115 அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.
- 1116 மதியும் மடந்நை முகமும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.
- 1117 அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.
- 1118 மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி.
- 1119 மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி.
- 1120 அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

112 Lobpreis ihrer Schönheit

1111 Blume so zart, Anicham, lebe wohl; zarter als Du ist doch meine Schöne, für die mein Herz ist entbrannt.

1112 Beim Anblick, o Herz, einer Blume bist Du verwirrt. Wie kannst Du nur ihre Augen mit Blumen vergleichen, die doch für alle sind da?

1113 Die Arme der Liebsten sind schön wie der Bambus, wie zartes Blatt ist ihr Leib, ihr Lächeln gleicht dem Glanz edler Perlen, ihr Atem ist köstlichster Duft; ihre ach strahlenden Augen durchbohren wie Lanzen mein Herz.

1114 Sähe der Lotos*, so blau wie der Himmel, tief in die Augen der einzigen Schönen, neigte sogleich die Blüte ihr Haupt vor so viel unvergleichlicher Pracht.

1115 Sie hat sich geschmückt mit Anichamblumen, die Stengel nicht von den Blüten geknickt; die zarte Taille wird unter der Last der Blumen zerbrechen, und traurige Trommeln* verkünden es dann.

1116 Die Sterne am Himmel verlassen verwirrt ihre Bahn; sie können nicht sagen, ob es der Mond ist, der leuchtet, oder das Antlitz der Schönen.

1117 Das Antlitz der Schönen ist makellos rein und nicht wie der zu- oder abnehmend Mond, der heute die dunklen Flecken von gestern uns zeigt.

1118 O Mond, lebe wohl! Könntest Du leuchten, als leuchtet das Antlitz der Schönen, entbrennte mein Herz in Liebe zu Dir.

1119 Willst Du, o Mond, dem Angesicht gleichen mit Augen wie Blumen, so gieße Dein Licht allein über mich.

1120 Selbst Anichamblume und das Gefieder des Schwans sind für die zarten Füße der Schönen wie brennende Nesseln.*

- 1121 பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர்.
- 1122 உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.
- 1123 கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
தீருநுதற்கு இல்லை இடம்.
- 1124 வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிடை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து.
- 1125 உள்ளவன் மனயான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.
- 1126 கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர்.
- 1127 கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து.
- 1128 நெஞ்சத்தார் காத லவராக வயத்துண்டல்
அஞ்சதும் வேபாகு அறிந்து.
- 1129 இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.
- 1130 உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர்.

113 Wahre Liebe

1121 Wie Milch und Honig so köstlich schmecket der Tau auf den Lippen* der Schönen; Worte, die ihrem Munde entströmen, sind zärtlich und sanft.

1122 So tief wie die Lieb' zwischen Seele und Leib ist meine Liebe zu ihr.

1123 O Bild, im tiefsten Grund meiner Augen bewahrt, verlasse sie doch! Mach Raum für meine einzige Liebe, es gibt keinen schöneren Ort!

1124 Ist die juwelengeschmückte Schöne bei mir, bedeutet es Leben; geht sie dann fort, so ist 's wie der Tod.

1125 Ich könnt' mich an all ihren Zauber erinnern, den sie mit strahlenden, kämpfenden* Augen mir schenkt; dazu müßte zuerst ich vergessen, und das kann ich nicht.

1126 Mein Liebster hat Wohnung genommen in meinen Augen; selbst wenn ich blinzle, schadet 's ihm nicht, so herrlich ist er.

1127 Mein Liebster hat Wohnung genommen in meinen Augen; ich mag sie nicht schminken aus Furcht, ich könnte ihn einen Augenblick lang nicht sehen.

1128 Mein Liebster hat Wohnung genommen in meinem Herzen; ich wage es nicht, heiße Speisen zu essen aus Furcht, er könnt' sich verbrennen.

1129 Ich wage es nicht, mit den Augen zu blinzeln aus Furcht, ich könnte ihn einen Augenblick lang nicht sehen; die Leute im Dorfe sagen deswegen, wie grausam er sei.*

1130 Mein Liebster hat Wohnung genommen in meinem Herzen auf ewig, fürwahr; die Leute im Dorfe, sie sagen, er habe mich schmähhch verlassen, und grausam sei er.

- 1131 காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி.
- 1132 நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.
- 1133 நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்
காழ்ந்தார் ஏறும் மடல்.
- 1134 காமக் கடுப்புனல் உய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை என்னும் புனை.
- 1135 தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர்.
- 1136 மடலுர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படலுல்லா பேதைக்கென் கண்.
- 1137 கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்.
- 1138 நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்ற படும்.
- 1139 அறிகிலார் எல்லாகும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு
- 1140 யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

114 Aufgabe des Schamgefühls

1131 Wer Freuden der Liebe erfahren und nun den Schmerz der Trennung erfährt, hat keine andere Wahl, als auf dem Palmyrapferde zu reiten.*

1132 Körper und Seele ertragen nicht länger die Pein; Scham, die sie noch zurückhielt, geben sie auf mit dem schmerzvollen Ritt.

1133 Auf meine Standhaftigkeit und die Scham war ich früher so stolz; es bleibt dem Liebeskranken keine andere Wahl, als auf dem Palmyrapferde zu reiten.

1134 All meinen Glauben setzt' ich auf das Floß von Scham und Standhaftigkeit; der reißende Strom meines großen Verlangens schleuderte es aus der Bahn.

1135 Die Schöne, die schmale Armreifen trägt, gab mir zur Abendstunde das Leid und das Pferd*.

1136 Ruhelos denke ich an das unschuldig Wesen und finde nicht Schlaf; ich denke zur Mitte der Nacht nur daran, auf dem Palmyrapferde zu reiten.

1137 Niemand ist höher zu preisen als eine sittsame Frau, die das Palmyrapferd verachtet, wäre ihr Liebesleid auch so tief wie das Meer.

1138 Das Leid verrät mein Geheimnis; es kümmert sich nicht mehr um Sitte und Scham, die mir ach so lieb, und zeigt sich auf offener Straß'.

1139 Mein Leid, ach es glaubt, niemand wisse davon; nun eilt es verwirrt die Straß' auf und ab und tut es aller Welt kund.

1140 Narren im Dorfe lachen mich aus; sie wissen doch nichts von nagendem Schmerz tief im Herzen.

- 1141 அலரெழு ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.
- 1142 மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் ளுர்.
- 1143 உலுஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்
பெலுஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.
- 1144 கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுஇன்றேல்
தவ்வென்றும் தன்மை இழந்து.
- 1145 களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.
- 1146 கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.
- 1147 ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய்.
- 1148 நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.
- 1149 அலர்நாண ஒவ்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.
- 1150 தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை எடுக்கும்இவ் ளுர்.

1141 In meine ermatteten Glieder kehrt Leben zurück;
das hab' ich dem Klatsch im Dorfe zu verdanken. Es ist
fürwahr ein großes Glück, daß viele nichts wissen davon.

1142 Die Klatschmäuler haben mir wahrhaft geholfen
mit ihrem Gered'; die Schöne mit seltener Art* und Augen
wie Blumen gehöret nun mir.

1143 Ist das Gerede im Dorfe nicht kostbares Gut?
Obwohl noch nicht mein, so ist es mir doch, als wäre sie es.

1144 Das Gerede im Dorfe entflammt meine Liebe für
sie umso mehr; ohne den Klatsch wär' unsere Liebe ein
Zwischenspiel nur gewesen.

1145 Jedes Glas voller Wein* macht den Trunkenen
durstig nach mehr; gleichsam dürstet der Liebe Verlangen
nach mehr, wird ihr Geheimnis von andern entdeckt.

1146 Einen Tag nur trafen wir uns und sahen einand';
Gerede, das sich erhob, war so schnell, als wenn die
Schlange verschlinget den Mond*.

1147 Gerüchte im Dorfe sind wie ein Dung, der, mit dem
Wasser der scheltenden Worte der Mutter vermengt, mein
Weh noch vermehrt.

1148 Sie glauben, mit ihrem Gerede die Liebe töten zu
können; doch müßten sie gleichsam loderndes Feuer mit
flüssiger Butter zu löschen versuchen.

1149 Muß ich der Gerüchte wegen erröten vor Scham?
Mein Liebster sprach zu mir: "So fürchte Dich nicht!" und
lieferte doch dem Gerede mich aus, dessen sich viele nun
schämen.*

1150 Ich heiße den Klatsch im Dorfe herzlich
willkommen; der Liebste wird nun erfüllen all mein Begehrt.

- 1151 செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை.
- 1152 இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு.
- 1153 அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துணைமை யான்.
- 1154 அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு.
- 1155 ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.
- 1156 பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.
- 1157 துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வனை.
- 1158 இன்னாது இன்னஇல்உள் வாழ்தல் அதனிலும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு.
- 1159 தொடிச்சுடி அல்லது காமநோய் போல
விடிச்சுடல் ஆற்றுமோ தீ.
- 1160 அரிதாற்றி அல்லநோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.

116 Trennungsschmerz

1151 Willst Du mir sagen, daß Du sie nimmer verläßt,
so sage es jetzt; sag' s denen, die es überleben, wenn Du
aber gehst.*

1152 Es war mir einst Freude, ihn zu betrachten; doch
selbst die Umarmung macht mich nun traurig, er könnte
schon bald wieder gehen.

1153 Niemandem mag ich noch trauen, da ihn, der in
meines Herzens Tiefen geschaut hat, Gedanke an Trennung
bewegt.

1154 Verließe er mich, der mir sagte, ich solle nicht
fürchten, verdiente ich Tadel, weil ich seinen Schwüren habe
geglaubt?

1155 Willst Du mich retten, so halte den Herrn meines
Lebens zurück; wenn er aber geht, ertrage ich 's nicht.

1156 Sollte er grausam genug sein und sagen: "Ich muß
Dich verlassen!" so schwindet die Hoffnung, daß er
zurückkehrt, mein Leben zu retten.

1157 Wird nun der Armreif, der sich vom Handgelenk
löst,* es allen verkünden, daß mich der Herr meines Lebens
so schmäzlich verließ?

1158 Ein Leben ohne getreue Verwandte ist bitter genug;
weit bitterer ist es, fern von dem Liebsten zu sein.

1159 Hat denn das Feuer, das jeden verbrennt, der es
berührt, die Kraft, wie die Liebe zu brennen, hält man sich
fern?

1160 Viele überleben den Schmerz eines Abschieds und
Qualen der Trennung bis zu der Rückkehr des Liebsten.*

- 1161 மறைப்பேன்மன் யானி.தோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
உற்றுநீர் போல மிகும்.
- 1162 கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நானுந் தரும்.
- 1163 காமமும் நானும் உயிர்காவாத் துங்கும்என்
நோனா உடம்பி னகத்து.
- 1164 காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல்.
- 1165 துப்பின் எவனாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பிலுள் ஆற்று பவர்.
- 1166 இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அ.தடுங்கால்
துன்பம் அதனீர் பெரிது.
- 1167 காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகானேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்.
- 1168 மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை.
- 1169 கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கடியும் இரா.
- 1170 உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண்.

117 Wehklagen vor Kummer über die Trennung

1161 Den Kummer in meinem Herzen möcht' ich ersticken, doch größer wird nur mein Leid; er ist wie ein Brunnen mit überfließendem Naß.

1162 Ich kann meinen Kummer nicht länger verbergen; ich kann ihn aus Scham nicht dem offenbaren, der schuld daran ist.

1163 Begehren und Scham kann ich nicht länger ertragen; wie Wasserträgers Eimer hängen sie schwer. Mein hilfloser Leib wird unter der Last noch zerbrechen.

1164 Ich treibe im Meere meines Verlangens dahin;* kein Rettungsboot bringt mich an sicheres Land.

1165 Was werden sie tun, die aus Liebe vergehen vor Gram, wenn sie erst hassen?

1166 Die Freuden der Liebe sind tief wie das Meer; doch Liebesschmerz ist tieferes Meer voller Pein.

1167 Ich treibe im Meere meines Verlangens hilflos dahin, kein rettendes Ufer ist nah; um Mitternacht noch liege ich einsam, und niemand ist da, mich zu trösten.

1168 Barmherzige Nacht wieget alles, was lebt, in tiefen, erquickenden Schlaf; doch mir ist sie treue Gefährtin in wacher und einsamer Stund'.

1169 Die Nacht schleppt sich langsam und quälend dahin, als verginge sie nie; grausamer ist sie als er, der mir Grausames tat.

1170 Könnt' ich ihn sehen und zu ihm eilen, so schnell mein Herz es schon tut, ach meine Augen müßten nicht schwimmen im Meer voller Tränen.

- 1171 கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண் டது.
- 1172 தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழிப்பது எவன்.
- 1173 கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழம்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து.
- 1174 பெயலாற்ற நீருலந்த உன்கண் உயலாற்ற
உய்விலநோய் என்கண் நிறுத்து.
- 1175 படலாற்ற பைதல் உழிக்கும் கடலாற்றக்
காமநோய் செய்தஎன் கண்.
- 1176 ஓஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதர்பட் டது.
- 1177 உழிந்துமுந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.
- 1178 பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண்.
- 1179 வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண்.
- 1180 மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து.

1171 Warum weinen und klagen nun meine Augen? Sie waren es doch, die den Liebsten mir zeigten; sie brachten doch unheilbares Leid über mich!

1172 Warum weinen und klagen nun meine Augen? Sie konnten sich nicht sattsehen an ihm, statt an die Folgen der eigenen Dummheit zu denken!

1173 Einstmals erblickten sie meinen Liebsten voller Begehr, doch bitterlich weinen sie heut; sie machen sich wahrlich selber zu großem Gespött.

1174 Unheilbar ist der Schmerz, in den meine Augen mich stürzten; sie weinten und weinten vor Kummer und Gram und haben nun keine Träne mehr zu vergießen.

1175 Meine Augen brachten mir Kummer und Leid, viel tiefer noch als das Meer; vor Gram vergehen sie nun und finden nicht Ruhe im Schlaf.

1176 O, es ist süßeste Rache für mich, daß Augen, die schuld sind an all dieser Pein, nun selber ihr Opfer geworden.

1177 Nicht satt konnten diese Augen sich sehen voller Begehren und lüstern nach ihm und seiner verzehrenden Lieb'. Austrocknen mögen sie in nimmermehr endender Gram!*

1178 Er liebte mich mit kosenden Lippen, doch mit seinem Herzen war er nicht dabei; ruhelos klagen nun meine Augen, weil sie ihn nicht sehen.

1179 Meine Augen finden nicht Ruhe, ist er mir fern oder nah; ist er mir nah oder ist er mir fern, sie müssen gleichsam Qualen erleiden, die nimmer nehmen ein End'.

1180 Wie die geschlagene Trommel erzählen nun Augen geheime Geschichten; wer Augen hat wie ich, macht es anderen leicht zu erraten, welches Geheimnis sich darin verbirgt.

- 1181 நயந்தவர்க்கு நல்காமை தோந்தேன் பசந்தன்
பண்பியர்க்கு உரைக்கோ பிற.
- 1182 அவர்தந்தார் என்மும் தகையால் இவர்தந்தன்
மேனிமேல் உரும் பசப்பு.
- 1183 சாயலும் நாளும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையும் தந்து.
- 1184 உள்ளவன் மனயான் உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவே பசப்பு.
- 1185 உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது.
- 1186 விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.
- 1187 புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.
- 1188 பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவனைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல்.
- 1189 பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின்.
- 1190 பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை துறார் எனின்.

1181 Ich selber willigte ein, daß er mich verließ. Wem soll ich nur klagen, wie bleich ich nun bin?

1182 Mein Liebster hat mir die Blässe geschenkt, und darauf ist sie noch stolz; nun breitet sie sich über und über meinen Leib aus.

1183 Schönheit und Scham hat er mir genommen, doch Herzeleid und Totenblässe dafür geschenkt.

1184 Ich denke aus tiefstem Herzen an ihn, mein Mund kann nicht anders, als ihn zu lobpreisen; doch Totenblässe kriecht, wie im Zauber gefangen, über den Leib.

1185 Mein Liebster ist 'gangen; und über und über bin ich so bleich.

1186 Wie Dunkelheit wartet, daß Licht gelöscht wird, lauert die Blässe darauf, daß mein Liebster mich nimmer umarmt.

1187 Er hielt mich mit seinen Armen umfassen; als ich nur kurze Zeit von ihm ließ, wurde ich über und über so bleich.

1188 Alle beklagen: "Was ist sie so bleich!" Nicht einer, der tadelt: "Er hat sie verlassen!"

1189 Steht er nur makellos da, was macht es, daß ich, die der Trennung doch zustimmt', bin über und über so bleich.*

1190 Es macht mir nichts aus, daß die Leute nun spotten: "Was ist sie so bleich!" Ach sagten sie niemals, wie grausam er sei!

- 1191 தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.
- 1192 வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி.
- 1193 வீழநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழநம் என்னும் செருக்கு.
- 1194 வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின்.
- 1195 நாம்காதல் தொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் தொள்ளாக் கடை.
- 1196 ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யாலும் இனிது.
- 1197 பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்னொழுது வான்.
- 1198 வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறுஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
- 1199 நசையார் நல்கார் எனிலும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செலிக்கு.
- 1200 உலாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செலாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

120 Der Einsamkeit Schmerz

1191 Nur sie können essen der Liebe steinlose, süßeste Frucht, die von ihrem Liebsten werden geliebt.

1192 Was allem Leben der Regen bedeutet, ist Liebe des Liebsten für sie, die inniglich liebt.

1193 Sie können sich preisen ob ihres wahrhaft glücklichen Lebens, wird mit der gleichen Inbrunst erwidert die Lieb'.

1194 Von denen ist alles Glück dieser Erden gewichen, werden sie nicht mit gleicher Inbrunst wiedergeliebt.

1195 Kann ich noch hoffen, daß er mich so liebt wie ich ihn ?

1196 Wie gleichmäßig verteilte Lasten, auf beiden Schultern getragen, ist Liebe nur süß, erleben sie zwei; Liebe ist gallenbittere Fracht, wird sie nicht erwidert.

1197 Der Gott der Liebe* bedrängt nur mich. Ist er denn blind für all meine Pein?

1198 Niemand ist auf der Welt so tapfer wie eine Frau, die weiterlebet, den nur zu lieben, der ihr nicht schenket ein freundliches Wort.

1199 Schenkt auch der Liebste mir kein gutes Wort, wäre doch irgendein Wort über ihn wie Musik für das Ohr.

1200 O Herz, lebe wohl! Du erzählst Deinen Kummer dem, der Dich doch nicht liebt; gleichsam könntest Du alles Wasser des Meeres ausschöpfen.

- 1201 உள்ளிலும் ஓராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
தள்ளிலும் காமம் இனிது.
- 1202 எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல்.
- 1203 நினைப்பவர் போன்று நினையார்தொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.
- 1204 யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எந்நெஞ்சத்து
ஓஓ உளரே அவர்.
- 1205 தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிதொண்டார் நாணார்தொல்
எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்.
- 1206 மற்றியான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடியான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன்.
- 1207 மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளிலும் உள்ளம் சுடும்.
- 1208 எனைத்து நினைப்பிலும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு.
- 1209 விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து.
- 1210 விடாஅது சென்னுரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

121 Klage derer, die vor Sehnsucht vergehen

1201 Selbst im Erinnern ist Liebe so süß wie immerwährendes Glück; Liebe ist köstlicher gar als berauschender Trank.

1202 Schon bei dem Gedanken an meine Liebste schwindet der Kummer dahin; Liebe ist süß, wie immer sie sich auch zeigt.

1203 Es war mir, als müßte ich niesen*, doch konnte ich's nicht; es war mir, als wollte auch er an mich denken, doch tat er es nicht.

1204 Hab' ich einen Platz in seinem Herzen gefunden? Er wohnt wahrhaftig in meinem.

1205 Er hat mich vergessen. Schämt er sich nicht, für immer in meinem Herzen zu sein?

1206 Nie kann ich die Stunden der Liebe vergessen, das ist es allein, was am Leben mich hält. Wie könnte ich ohne Erinn'ung daran den Tag überleben?

1207 Es brennet ein loderndes Feuer in meinem Herzen, denk' ich an ihn. Wie nur erginge es mir, vergäße ich ihn?

1208 Wie oft ich auch meines Liebsten gedenke, er kennt keinen Zorn gegen mich; wieviel ach viel Gutes tut er so an mir!

1209 Er sagte zu mir, der grausame Liebste: "Wir sind eine Seele, ein Leib." Nun ist er gegangen; wenn ich daran denke, möchte ich sterben.

1210 Immer und immer muß ich an ihn denken, er wohnt auf ewig in mir; o Mond, geh nicht unter, bis meine Augen ihn wiedergesehen, der mich ach so schmähsch verließ.

- 1211 காதலர் துதொடு வந்த கனலிலுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.
- 1212 கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.
- 1213 நனலினால் நல்கா தவரைக் கனலினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர்.
- 1214 கனலினான் உண்டாகும் காமம் நனலினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு.
- 1215 நனலினால் கண்டதுஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது.
- 1216 நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனலினால்
காதலர் நீங்கலர் மன்.
- 1217 நனலினால் நல்காக் கொடியார் கனலினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது.
- 1218 துஞ்சுங்கால் தோள்மேல் ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் வினரந்து.
- 1219 நனலினால் நல்காரை நோவர் கனலினால்
காதலர்க் காணா தவர்.
- 1220 நனலினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனலினால்
காணார்கொல் இவ்வு ரவர்.

122 Vom Traume

1211 Wie soll ich den Traum nur ehren und preisen, der mir eine Botschaft vom Liebsten gebracht?

1212 Ach schlossen sich meine Augen* und fielen in tiefen, erquickenden Schlaf! Auf Flügeln des Traumes flög' ich zu ihm und sagte, was es denn macht, daß ich lebe.

1213 Warum ich noch lebe? Ich seh' ihn im Traum. In wachen Stunden aber ist er nicht da.

1214 Im Traume erleb' ich die Freuden der Liebe; der Traum bringt mir meinen Liebsten zurück. Doch ich liege immer noch wach, und er ist nicht da, mich zu trösten.

1215 Solange mein Liebster im Traum bei mir ist, erlebe ich großes, unendliches Glück. Um wieviel größer wären die Wonnen, käme er wirklich zu mir, wenn ich wach!

1216 Erwachte ich niemals aus diesem Traum, verginge er nie; es bliebe für immer mein Liebster bei mir!

1217 Liege ich wach, hat der grausame Liebste gar kein Erbarmen mit mir. Warum denn quält er mich auch im Traum?

1218 Im Traume umarmt er mich innig und voller Begehr; sobald ich die Augen aufschlage, eilt er zurück in mein Herz.

1219 Wer keinen Liebsten hat, der ihn im Traume umpfängt, klatscht böß über den, der mich läßt allein, bin ich wach.

1220 Im Dorfe sagen die Leute, daß er mich so schmähsch verließ. Sagen sie's nur, weil sie ihn im Traume nicht sehen?

- 1221 மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருன்னும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.
- 1222 புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் துணை.
- 1223 பனிஅரும்பிப் பைதல்தொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.
- 1224 காதலர் இவ்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும்.
- 1225 காலைக்குச் செய்தநன்று என்தொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.
- 1226 மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன்.
- 1227 காலை அரும்பிப் பதலைல்லாம் போதாகி
மாலை மலகம்இந் நோய்.
- 1228 அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை.
- 1229 பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தகம் போழ்து.
- 1230 பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர்.

123 Wehklagen am Abend

1221 O Stunde am Abend, gehe doch fort! Wer heißet Dich so? In Wirklichkeit bist Du die Zeit*, die das Leben aller Verheirateten will.

1222 O bleiche und traurige Stunde am Abend! Sag, ist Dein Liebster ebenso grausam zu Dir wie der meine zu mir?

1223 Zur dämmernden Stunde kamst Du einst zitternd und seufzend, war mein Liebster bei mir; nun nahst Du Dich dreist mit Kummer in Deinem Gefolg'.

1224 Ist mein Liebster nicht bei mir, naht sich der Abend als furchtbarer Henker, der mich zum Richtplatz geleitet.

1225 Was hab' ich dem Morgen Gutes, was hab' ich dem grausamen Abend nur Böses getan?*

1226 Ich wußte gar nichts vom Schmerz zur dämmernden Stund', solange mein Liebster nicht ging.

1227 Am Morgen knospet mein Leid, es öffnet die Blütenblätter am Tag, am Abend aber ist all mein Kummer erblüht.

1228 In Wahrheit ist die Flöte des Schäfers die tödliche Waffe; sie kündet den Abend, der mich wie Feuer verbrennt.

1229 Der Abend hat mich von Sinnen gemacht; hält er nicht inne, sich leise zu nähern, werde ich sterben. Es werden die Leute im Dorfe lang trauern und klagen.

1230 Die Abenddämmerung sinket hernieder; ich denke an ihn, der mich des schnöden Geldes wegen verließ. In dieser Stunde werde ich sterben.

- 1231 சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின் கண்.
- 1232 நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்.
- 1233 தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.
- 1234 பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.
- 1235 கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.
- 1236 தொடியொடு தோள்நெகிழ் நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து.
- 1237 பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து.
- 1238 முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேரை நுதல்.
- 1239 முயக்கிடைத் தண்வளி போழிப் பசப்புற்ற
பேரை பெருமலிக் கண்.
- 1240 கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

1231 Kummerschwer weinen die Augen um ihn, der mich
ach so schmäählich verließ und nun ist weit fort;* sie schämen
sich tief vor den duftenden Blumen.

1232 Die Tränen in meinen glanzlosen Augen sind allen
ein Zeugnis, als wollten sie sagen, wie grausam mein
Liebster doch sei.

1233 Es waren die Arme so stark vor Wonne am Tag
unsrer Hochzeit; vor Kummer sind sie so schwach nun
geworden und sagen den Leuten, daß er mich verließ.

1234 Mein Liebster ist fort! Die Arme, dünn und schwach
nun geworden, halten den Armreif nicht mehr.

1235 Die Arme verloren all ihre Schönheit und mit ihr
den Reif*; sie klagen der Welt von dem Leid, das mir der
Grausame tat.

1236 Es schmerzet zu hören, daß grausam er sei, weil
meine Arme, so schwach nun, den Armreif verlieren.

1237 O Herz, willst Du Ruhm Dir erwerben, so eile zum
grausamen Liebsten so schnell wie Du kannst; berichte ihm
davon, was Leute hier sagen, warum meine Arme so schwach
sind und dünn.

1238 Als wir eines Tages uns inniglich liebten und ich die
Umarmung ein wenig nur ließ, wurde die Stirne der Schönen
auf einmal so bleich.

1239 Wir waren vereint in enger Umarmung; ein einziger
Atem fand seinen Weg zwischen uns.* Ach, ihre großen
Augen erschranken und waren mit Tränen so voll wie die
Wolke mit Regen.

1240 Mehr als erschreckt waren die Augen; als sie die
bleiche Stirne erblickten, weinten sie bitteres Leid.

- 1241 நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து.
- 1242 காதல் அவரீல ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.
- 1243 இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
ஈபதல் நோய் செய்தார்கண் இல்.
- 1244 கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னெத்
தின்தும் அவர்க்காண் ஹற்று.
- 1245 செற்ற ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றல் உலாஅ தவர்.
- 1246 கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு.
- 1247 காமம் விடுஞ்ஞே நான்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்கிவ் விரண்டு.
- 1248 பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பரிந்தவர்
பின்பெல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு.
- 1249 உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு.
- 1250 துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழுத்தும் கவின.

125 Zwiegespräch mit dem Herzen

1241 O Herz, denke nach! Weißt Du denn keine Arznei, die mich von meinem unheilbaren Leid könnte heilen?

1242 O Herz, lebe wohl! Was bist für ein Narr, dem nachzurennen, der Dich doch nicht liebt.

1243 Wozu nur magst Du jammern und klagen und denken an ihn, o mein Herz? Er brachte nur Kummer, mag nichts von Dir wissen.

1244 Wenn Du, o Herz, zu ihm gehst, so nimm diese Augen mit Dir; sie verzehren sich vor Sehnsucht nach ihm, und das verzehret* auch mich.

1245 Er weist meine Liebe verächtlich zurück; wie könnte ich ihn, o mein Herz, als Feind denn vergessen, dem ich gehöre, obwohl er nicht mein?

1246 Ich glaube, Dein Zorn ist nur vorgetäuscht, o mein Herz; sähest Du ihn, der die Kunst der Versöhnung vortrefflich versteht, flögest Du gleich in seine ausgebreiteten Arme.

1247 Ach, gib doch auf entweder die Liebe oder die Scham; beides kann ich zur gleichen Zeit nicht ertragen!

1248 Der Liebste ging fort und kehret auch nicht aus Mitleid zurück; Du aber seufzest und weinst um ihn und suchst seine Huld. Ein Narr bist Du, Herz!

1249 Zu wem, o mein Herz, willst Du denn noch eilen, da Du doch weißt, Dein Liebster wohnt in Dir?

1250 Vergesse ich nicht meinen Herzallerliebsten, der mich ach so schmähhch verließ, werfe ich auch noch all meine innere Schönheit* hinweg.

- 1251 காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்தும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.
- 1252 காம மெனஒன்றே கண்ணின்மென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில்.
- 1253 மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.
- 1254 நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.
- 1255 செற்றார்பின் செல்லாப் பெகுந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று.
- 1256 செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னன் உற்ற துயர்.
- 1257 நானென ஒன்றே அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப் செயின்.
- 1258 பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்ணை உடைக்கும் படை.
- 1259 புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு.
- 1260 நினைதீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்துடி நிற்பேம் எனல்.

1251 Die Axt einer übermächtigen Liebe zerschmettert mit Macht jenes Tor, welches verschlossen hatte der Riegel der Scham.

1252 Ohne Erbarmen und grausam ist, was Liebe genannt; um Mitternacht noch macht sie das Herze so schwer.

1253 Gern möcht' ich mein großes Verlangen verbergen; ich kann nichts dafür, es bricht doch hervor aus seinem Versteck wie plötzliches Niesen*.

1254 Ich sprach voller Stolz von meiner Beherrschung*; ich spreche nun offen von meinem Begehre.

1255 Selbstachtung hindert, den aufzusuchen, der fortging von mir; wer krank ist vor Liebe, vergißt allen Anstand und setzt dem Liebsten doch nach.

1256 O elender Kummer, wie sehr liebst Du mich! Du willst gar, daß ich zu ihm gehe, der mich doch so schmähhch verließ.

1257 All meine Scham, ach sie schwindet dahin; die Leidenschaft meines Liebsten erfüllet, wonach mir stehet mein Sinn.

1258 Die lockenden Worte des listigen Liebsten sind voller Falsch; sie überrennen doch meine weibliche Standhaftigkeit.

1259 Ich wollt' von ihm gehen voll Ärger und Zorn; doch flog ich in seine ausgebreiteten Arme, als ich erkannt', daß mein Herz schon eins mit ihm war.

1260 Die Herzen der Liebenden schmelzen dahin wie Butter im Feuer. Können sie jemals ärgerlich abseits von den Umarmungen sein?

- 1261 வாளற்றுப் புந்தென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.
- 1262 இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.
- 1263 உரன்றசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரன்றசைஇ இன்னும் உளேன்.
- 1264 கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு.
- 1265 காண்தமன் கொண்தனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்மேள் பசப்பு.
- 1266 வருதமன் கொண்தன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.
- 1267 புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன் கேளிர் வரின்.
- 1268 வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து.
- 1269 ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்றார்
வருநாளாவதது ஏங்கு பவர்க்கு.
- 1270 பெறினன்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறினன்னாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால்.

127 Sehnsucht der Liebenden nach einander

1261 Meine ermatteten Augen sind glanzlos und stumpf;
zu müde sind meine Finger geworden, die Tage zu zählen,
seit er mich verließ.

1262 Vergäß' ich ihn heut*, was geschähe, o Mädchen,
mit mir? All meine Schönheit hab' ich schon verloren, der
Arm hält die Reifen* nicht mehr.

1263 Er zog in den Krieg, wollte Ehren gewinnen; ich
mag nur noch leben, ihn wiederzusehen.

1264 Er ging von mir fort und ließ mich allein mit all
meinem Schmerz; denk' ich an seine baldige Rückkehr,
möchte vor Freude zerspringen mein Herz.

1265 Ach könnten die Augen den Liebsten doch sehen!
Die Totenblässe meiner ermatteten Glieder würde vergehen.

1266 Ach kehrte doch einst mein Liebster zurück! Den
Trank* der Götter werde ich trinken, und Leib und Seele
gesunden alsbald.

1267 Ich liebe ihn innig wie meine Augen. Soll finster ich
schauen, soll ich ihn umarmen, soll finster ich schauen und
gleichwohl umarmen, wenn er dann kommt?

1268 Der Herr dieses Krieges möge den Kampf doch
beginnen und siegen*! O kehrte ich bald schon zur Liebsten
zurück! Wie einen Gast werd' ich den Abend begrüßen.

1269 Wer voller Sehnsucht die Tage zählt, bis er mit der
Liebsten vereint, für den schleicht ein einziger Tag so
langsam dahin, als wären es sieben.

1270 Ist meiner Liebsten das Herze gebrochen, wozu sollt'
ich zurückkehren noch; wozu sollt' ich mit ihr mich vereinen,
was wär' auch nur eine Umarmung noch gut?

- 1271 கரப்பிலுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன்று உண்டு.
- 1272 கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்போந்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.
- 1273 மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.
- 1274 முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு.
- 1275 செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன்று உடைத்து.
- 1276 பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து.
- 1277 தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மிலும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை.
- 1278 நெருநற்றுச் சென்னூர்எம் காதலர் யாழும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து.
- 1279 தொடிநோக்கி மென்டேனும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவளசெய் தது.
- 1280 பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு.

128 Lesen geheimer Gedanken

1271 Vergeblich versuchst, vor mir zu verbergen, daß Du mich liebst; ein heimliches Sehnen verrät doch Dein Blick.

1272 Anmutig ist sie, voll weiblicher Scham, und ihr allein gilt mein Blick; herrlich wie junger Bambus sind ihre zärtlichen Arme.

1273 Wie man den Faden der Kette aus kostbaren Steinen doch sieht, so zeigt ihre Schönheit, daß ein geheimer Gedanke ihr Herze bewegt.

1274 In ihrem scheuen Lächeln liegt ein Geheimnis verborgen; es gleicht dem Duft einer Knospe, bevor sie erblüht.

1275 Die Klugheit, mit der die armreifgeschmückte Schöne geheimste Gedanken verbirgt, ist die Arznei, die mich könnte heilen von all meinem Schmerz.

1276 So freundlich ist er, er ist ach so lieb! Doch kann er mir kaum noch verbergen, daß wieder an Abschied er denkt.

1277 Viel eher als ich hatt' der Armreif die Kälte im Herzen des Herrn meines Lebens verspürt.

1278 Es war erst gestern, daß er mich verließ; doch sieben Tage ist es schon her, da ward ich so bleich.

1279 Sie schaut' auf den Armreif, sie schaut' auf den Arm und senkte den Blick; mehr sagte* sie nicht.

1280 Vom Schmerze der Trennung durch Blicke zu sprechen, als ob sie mir sagte: "Ach nimm mich doch mit!" zeigt ihre wahrhaftig frauliche Art.

- 1281 உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு.
- 1282 தினைத்துணையும் உடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின்.
- 1283 பேணாது பெட்பவே செய்யிலும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண்.
- 1284 உடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு.
- 1285 எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.
- 1286 காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை.
- 1287 உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து.
- 1288 இளித்தக்க இன்னா செய்யிலும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வரின் மார்பு.
- 1289 மலரிலும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.
- 1290 கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னிலும் தான்விதுப் புற்று.

129 Sehnsucht nach Vereinigung

1281 Die Freude bei dem Gedanken an das Entzücken, einander zu sehen, ist nicht im Weine* zu finden, doch in der Lieb'.

1282 Ist Liebe so überaus groß wie ein Baum*, kann auch der Wunsch, dem Liebsten zu schmollen, nicht einmal so klein wie ein Hirsekorn sein.

1283 Denkt er nur an mich, wenn es ihm gefällt, so finden doch meine Augen nur Ruh', wenn sie ihn erblicken.

1284 In Ärger und Zorn, o Mädchen, wollt' ich von ihm gehen; mein Herz aber hatte vergessen und wollt' nur noch ihn.

1285 Wie meine Augen den Schminkstift nicht sehen, wenn er sie bemalt, sehe ich nicht die Fehler des Liebsten, ist er mir nah.

1286 Ich kann keinen Makel an ihm entdecken, ist er mir nah; doch ist er mir fern, besteht er für mich nur aus Fehlern und Schwächen.

1287 Wer springt schon in einen reißenden Fluß, wenn er weiß, die Strömung trägt ihn doch fort? Wie könnte ich fürder schmollen und grollen, ist mir der Liebste so nah!

1288 Berauscher Trank ist dem Trunkenbold herzlich willkomm', wenngleich er den Blick auch senkt voller Scham; so ist auch Dein Herz geartet,* Du elender Schuft!*

1289 Liebe ist zarter noch als die zarteste Blume; nur wenige Liebende wissen um dieses Entzücken.

1290 Ihr Blick sagte mir, wie sehr sie mir grollte; doch als sie mich sah, da flog sie in meine ausgebreiteten Arme noch schneller als ich in die ihren.

- 1291 அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது.
- 1292 உலாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செலாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.
- 1293 கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவரின் செல்ல.
- 1294 இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.
- 1295 பெலாஅமை அஞ்சம் பெறின்பிரிவு அஞ்சம்
அலாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு.
- 1296 தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தனிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு.
- 1297 நானும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.
- 1298 எள்ளின் இளிவரம்என்று எண்ணி அவர்திரம்
உளளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.
- 1299 துன்பத்திற் றுயரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வலி.
- 1300 தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வலி.

130 Schelte für das eigene Herz

1291 Du siehst, daß sein Herz nur das will, was er will.
Warum denn, mein Herz, stehst Du mir nicht bei und folgest
mir nicht?

1292 Du weißt, o mein Herz, daß er mich nicht liebt; und
dennoch verkehrst Du mit ihm, als wär' er Dein Freund!

1293 Du folgst ihm, mein Herz, doch aus freiesten
Stücken und Dir zum Vergnügen allein. Willst Du mich
lehren, die Ärmsten wie ich, sie hätten gar keinen Freund?

1294 Erst sagtest Du schmollend, o Herz: "Ach ich weise
ihn ab!" Dann zeigtest Du aber, wie sehr Du ihn liebst. Wie
kann ich Dir fortan vertrauen?

1295 Mein Herze erleidet vieltausendmal nur
immerwährende Pein; es grämt sich, es könnte ihn niemals
gewinnen. Hat es erreicht, wonach es sich sehnt, klagt es
erneut, es könnte ihn wieder verlieren.

1296 Bin ich allein, denk' ich nur an ihn; mein Herz, ach
es brennt nur darauf, mich zu quälen.

1297 Warum nur hab' ich Gemeinschaft mit diesem
törichtem Herzen, das keine Selbstachtung kennt? Es kann
ihn ach niemals vergessen, und all meine Scham ist auch
nun dahin.

1298 Mein Herz, das so sehr am Leben doch hängt, denkt
nur über Vorzüg' des Liebsten noch nach;* Partei ergreift es
für ihn, und es glaubt, ihn zu schmähen brächt' Schand'.

1299 Wer tröstet den Mann in seinem Kummer und
Schmerz, wenn es das eigene Herz nicht will?

1300 Wenn das eigene Herz tut, als wär' ich ihm fremd,
was kann ich dann von den Fremden erwarten?

- 1301 புல்லா திராஅப் புலத்தை அவாஉறும்
அல்லலநோய் காண்கம் சிறிது.
- 1302 உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்.
- 1303 அலந்தானை அல்லலநோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தானைப் புல்லா விடல்.
- 1304 ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.
- 1305 நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏஎர் புலத்தகை
புஅன்ன கண்ணா ரகத்து.
- 1306 துனியும் புலவியும் இலாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று.
- 1307 ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று.
- 1308 நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வடி.
- 1309 நீகும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழநர் கண்ணே இனிது.
- 1310 ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா.

131 Schmollen

1301 Umarme ihn nicht und gib vor, ihm zu zürnen; wir wollen uns nur ein wenig weiden an seinem Leid.

1302 Ein finsternes Schmollen ist Salz in der Liebe, das sie erst würzt; ein wenig zuviel davon, schon ist sie versalzen.

1303 Wer seine schmollende, grollende Liebste nicht innig umarmt, wenn er geht, fügt gleichsam einem Verwundeten neue Verletzungen zu.

1304 Wer seine schmollende, grollende Liebste verläßt, ohne sich innig mit ihr zu versöhnen, der schneidet gleichsam einer schmachtenden Pflanze* die Wurzeln.

1305 Das Schmollen der Liebsten mit Augen wie Blumen birgt selbst für Männer, die tugendhaft rein sind,* köstlichen Reiz.

1306 Wie reife Frucht ist Liebe ohne Verdruß; Liebe, bar allen Schmollens, ist wie unreifes Obst.

1307 Schreckliche Ungewißheit liegt in der Liebenden Streit. Ist die Versöhnung schon nah, oder läßt sie noch lang auf sich warten?

1308 Was nützt all mein Kummer, wenn sie, die ich liebe, nicht sieht, wie ich leide?

1309 So köstlich wie Wasser in schattigen Hainen ist der sich inniglich Liebenden Zank.

1310 Wenn auch mein Herz noch immer verlangt nach ihr, die mir grollt, ist 's doch ein närrisches Sehnen.

- 1311 பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணென் பரத்தநின் மார்பு.
- 1312 உடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.
- 1313 கோட்டுப்பூச் சூடிலும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினர் என்று.
- 1314 யாரிலும் காதலம் என்றேனா உடினாள்
யாரிலும் யாரிலும் என்று.
- 1315 இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.
- 1316 உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்னைனைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.
- 1317 வழத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினர் என்று.
- 1318 தும்புச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று.
- 1319 தன்னை உணர்த்திலும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்தீரர் ஆகுதிர் என்று.
- 1320 நினைத்திருந்து நோக்கிலும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினர் என்று.

132 Vorgetäushtes Schmollen

1311 Die Frauen verschlingen Dich gierig mit ihren Blicken, Du falscher Galan! Ich mag Dich nimmer umarmen.

1312 Ich saß in der Ecke und schmolte verdrießlich; dann niest'* er voll Absicht und glaubte, ich spräche: "Gesundheit und langes Leben, mein Schatz!"

1313 Wenn ich mich schmücke mit Blumengirlanden, wendet sie sich voller Groll von mir ab, und sie sagt: "Du willst doch nur anderen Frauen gefallen!"

1314 Ich sagte zu ihr: "Viel mehr noch als alle* anderen liebe ich Dich!" Sie blickte nur finster und fragte sogleich: "Mehr noch als wer, mehr noch als wen?"

1315 Ich sagte zu ihr: "Niemals in meinem Leben auf Erden verlasse ich Dich!" In ihren Augen standen nur Tränen."*

1316 Ich sagte zu ihr: "Als ich fern war von Dir, erinnerte ich mich an Dich." Doch sie, die mich eben wollte umarmen, wandte sich grollend von mir und mußte noch sagen: "Du hattest mich also vergessen!"

1317 Ich nieste. Sie wünschte mir gute Gesundheit, doch nahm sie sogleich ihre Wünsche zurück und fragte mich weinend: "Wer dachte an Dich, daß Du niestest?"

1318 Ich unterdrückte mein Niesen, doch sie schluchzte wieder: "Das tatest Du nur, um mir zu verbergen, daß Du an eine andere denkst!"

1319 Was ich auch tue, daß sie nicht mehr grollt, es wird doch nur größer ihr Zorn; und sie sprach: "So machtest Du 's auch mit den anderen Frauen!"

1320 Betrachte ich sie in stillem Entzücken, kann sie nur schelten und immerfort fragen: "Mit wem vergleichst Du mich nun?"

- 1321 இல்லை தவறவர்க்கு ஆயிலும் உடைதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு.
- 1322 உடலில் தோன்றும் சிறுதுணி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.
- 1323 புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீர்நையந் தன்னா ரகத்து.
- 1324 புல்லி விடாஅப் புலலியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை.
- 1325 தவறில ராயிலும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னாங்கொன்று உடைத்து.
- 1326 உணலிலும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் உடல் இனிது.
- 1327 உடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்றும்
கூடலில் காணப் படும்.
- 1328 உடிப் பெறுகுவங் தொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு.
- 1329 உடைக மன்னோ ஒளியிடை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா.
- 1330 உடைதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

133 Reiz des Schmollens

1321 Ich kann ihn nicht tadeln, er hat keine Fehler, und doch schmolle ich, weil er mich so reizvoll umwirbt.

1322 Der Liebsten Verlangen muß noch ein klein wenig warten; nach kleinster Nadelstiche Schmerz folgt helles Entzücken.

1323 Gibt 's einen höheren Himmel, als wenn sich nach verdrießlichem Schmollen zwei liebende Herzen vereinen wie Wasser und Erd'?

1324 Im Schmollen mit meinem Liebsten liegt eine Kraft*, die all meinen Widerstand bricht.

1325 Ein großer Reiz liegt darin verborgen, ein Weilchen die Liebste nicht umarmen zu dürfen, war man ihr auch treu.

1326 Köstlicher noch, als zu essen, ist die Verdauung danach; das Schmollen aus Liebe ist süßer als süßeste Lieb'.

1327 Wer nachgibt, geht aus der Liebenden Schmollen als Sieger hervor; in der Versöhnung* wird dies offenbar.

1328 Werden wir uns noch leidenschaftlicher lieben, wenn sie nur ab und zu mit mir schmollt?

1329 Ach könnt' ich ein wenig länger den finsternen Blick und ihr Schmollen genießen; die Nacht möge niemals vergehen, auf daß ich ihr zeige, wie sehr ich sie lieb'!*

1330 Schmollen aus Liebe ist überaus köstlich, und wiederum köstlich ist höchstes Entzücken glückseliger Freud', sind liebende Herzen endlich vereint.

* Hinweise und Erläuterungen

- 1 erster Laut, den der Mensch ausstößt; erster Buchstabe im Alphabeth
- 3 Symbol der Sonne und der Schöpfung
Der Schöpfergott Brahma wurde aus dem Lotos geboren. Lakshmi steht als Erdmutter auf dem Lotos. Nach Pope ist möglicherweise die Jaina-Gottheit Arugan gemeint.
- 4 ff. "Ort" der göttlichen Offenbarung; z. B. von Tulsidas im 16. Jahrhundert innig dargestellt in: "Anrufung der Götter" aus: Ramcaritmanas. Der heilige See der Taten Ramas. Stuttgart 1973
- 6 "den Pfad der Rechtschaffenheit gehen"
- 9 Merkmalen; Eigenschaften
nach dem Parimelalahar-Kommentar, zitiert nach Pope: "(1) self-existence; (2) essential purity; (3) intuitive wisdom; (4) intuitive intelligence; (5) essential freedom from all bonds; (6) infinite grace; (7) omnipotence; (8) infinite enjoyment"
Pope: "(1) eternity (at least a parte ante); (2) wisdom; (3) omnipresence; (4) happiness; (5) power (the King); (6) purity; (7) immateriality; (8) love"
- 11 "Amritam"; Unsterblichkeitselixier der Götter, das in der Schale des Mondes aufbewahrt wird.
- 19 "Buße"
- 23 Geburt, Tod, Wiedergeburt und Überwindung der Wiedergeburten
- 25 Indra, bedeutender vedischer Gott, später König der

Götter; göttlicher Krieger, Besieger der Dämonen.

- 30 "Andhanas"; Götter, aber auch der Tugendlehre entsprechend vollkommene Brahmanen, die auch als Götter auf Erden bezeichnet werden.

- 31 "Aram"

Ellis, zitiert nach Pope: "(i.) Virtue in general. (ii.) Right as opposed to the wrong. (iii.) Religious righteousness and merit accruing from religious acts. (iv.) Positive rights, as defined by law and custom, and their maintenance: justice. (v.) Charity in the abstract and charitable acts. (vi.) The goddess or guardian genius of virtue (verse 77)."

- 37 Wer rechtschaffen ist, wird mit Wohlstand gesegnet, der andere nicht.

Aiyar, op. cit., p. 9: "All callings carried on with clean mind are noble and righteous in the theme of this chapter. Therefore between the palanquin bearer and its rider aver not whose act is righteous. Ed."

- 41 Die drei der vier Lebensstadien eines Frommen sind: Bramacari, erstes Lebensstadium als Student in Keuschheit (Bramcarya = Brahmanenschüler); Vanaprastha, drittes Lebensstadium als Einsiedler; Sanyasa, letztes Lebensstadium, in vollkommener Askese ein Leben des Verzichts (Sanyasi = Asket, Wandermönch)

- 42 den "Pitris", Vorfahren, durch religiöse Übungen hilft, dem Kreislauf der Wiedergeburten zu entkommen

- 43 cf. 42

- 44 Nachkommenschaft

Beschius, zitiert nach Pope: "In conjugio quod morem habeat partiendi cum caeteris cibum, cum peccati

timore acquisitum, progeniei defectus numquam erit."

Pope: "Who shares his meal with others, while all guilt he shuns, His virtuous line unbroken through ages runs."

Aiyar: "Behold the man who feareth the reproof of the wise and doth charity before eating his meal: his seed decayeth never."

EVS Publishers: "If a man acquires wealth by fair means and is charitable to whom charity is due, his progeny will never become extinct."

Graul, zitiert nach Pope: "Hütet sich ein Hauswesen vor Unrecht und giebt gern von seiner Nahrung, so wird 's an Nachkommenschaft nie fehlen."

46 als Asket

47 durch Askese

48 Asketen

51 kommt ihren Pflichten nach und unterstützt den Mann bei der Erfüllung seiner Aufgaben

54 die für ihren Mann die Keuschheit bewahrt

57 auch wenn man eine Frau einsperrt

58 Beschiuss, zitiert nach Pope: "Si mulier obtinuerit talem, conjugem qui dici possit, quod eam obtinuerit (quod non fit, nisi illa fidem servet suo conjugi) obtinebit magnam gloriam in mundo ubi Dei regnant."

Ellis, zitiert nach Pope: "Women all happiness from wedded love Derive, and by it blest foretaste on earth The joys of heaven."

Pope: "If wife be wholly true to him who gained her

as a bride, Great glory gains she in the world where gods in bliss abide."

EVS Publishers: "She who gains the affection of her husband by her faithful devotion to him is honoured among the Gods."

- 62 nach Pope: "1. Götter, 2. Menschen, 3. Vierfüßer, 4. Vögel, 5. kriechende Tiere" [Reptilien, Würmer], "6. Fische, 7. was bewegungslos ist" [im Wasser lebt]
- 63 Auch nach dem Tode der Eltern dienen sie ihnen durch religiöse Übungen.
- 64 cf. 11
- 77 auch Todesgott Yama; cf. 326
- 78 in der Familie
- 79 "Glieder"
- 82 cf. 11
- 84 Lakshmi: Göttin des Glücks, des Wohlstands und des Überflusses; auch Indira, Rama, Sri etc. genannt; entsprang dem Weltmeer, als die Götter ihn quirlten; Frau des Vishnu, daher auch als Sita verehrt. Die Göttin steht als Erdenmutter auf dem Lotos; cf. 3
- 92 auch wenn man zu arm ist, um geben zu können
- 97 nach Aiyar: "Freunde", häufig für "Verwandte" gebraucht
- 104 "Palmyrapalme"
- 107 cf. 62
- 115 aufgrund seiner Taten in früheren Leben

- 121 Dunkel, Finsternis
- 126 Die Schildkröte kann Kopf und Glieder unter ihren Panzer zurückziehen und dient hier als Vergleich für die Beherrschung der Sinne.
- cf. 62
- 133 "Niedriggesinnten"; also kastenunabhängig; cf. 134
- 134 Brahmanen, die ihre Standesregeln verletzen und ihren anderen religiösen Pflichten nicht nachkommen; cf. 133
- 136 im niederen Stande wiedergeboren zu werden
- 138 "Wohlstand" und die Freuden, die daraus entstehen
- 144 im übertragenen Sinne auch "Sünde"
- 145 und muß dafür Vergeltung erleiden
- 16 nach Aiyar: "Vergebung"; Pope: "The Possession of Patience: Forbearance"
- 151 z. B. "pflügen"
- 167 cf. 84
- Mutevi, Göttin der Armut
- 179 cf. 84
- 193 und nur nach Anerkennung lechzt
- 21 nach EVS Publishers: "Gewissen"
- 202 Das Feuer zerstört seine Opfer, aber schlechte Taten werden nicht getilgt.
- 22 Gutes tun, den Armen geben als eine der

Hauptpflichten, auch um Verdienste zu erwerben

214 ff. den Bedürftigen helfen

220 Beschius, zitiert nach Pope: "Si ex munificentia inopiam gigni dixeris, ego dicam talem inopiam adeo pretiosam esse, ut quovis pretio emi debeat, etiamsi te ipsum vendere opus sit."

Pope: "Though by 'beneficence' the loss of all should come, 'Twere meet man sold himself, and bought it with the sum."

EVS Publishers: "If loss of wealth results from doing ones duty to others, such loss is worthy of having even at the price of one's own life."

222 "obere Welten"

"höchste Tugend"

223 aus edler Familie

auch wenn er arm ist

25 Mitleid, Barmherzigkeit etc.

241 cf. 133

242 EVS Publishers: "After due consideration of what will stand you in good stead be compassionate. Nothing but compassion can sustain you."

248 Sie werden nicht erlöst vom Kreislauf der Wiedergeburten.

26 cf. 33

252 der gleichsam alles, was wertvoll ist, vergeudet

253 ff. Schweitzer, Albert, op. cit., p. 61: "Gegen Buddha

entscheidet der Kural, daß man Fleisch auch dann nicht essen dürfe, wenn man an der Tötung des Tieres keine Schuld trage."

Auch Brahmanen durften bestimmtes Fleisch der von ihnen geschlachteten Opfertiere essen. [cf. (1)] Die Jainas enthielten sich streng des Tötens und Fleischessens.

254 im übertragenen Sinne auch "Sünde"

256 Beschius, zitiert nach Pope: "Se dices non mactari in mundo viventia ad finem comestionis, jam nullus erit, qui carnes ob pretium det."

Pope: "'We eat the slain,' you say, 'by us no living creature dies'; Who'd kill and sell, I pray, if none came there the flesh to buy?"

257 welche Gewalt angewendet wurde und welcher Schmerz und Todesnot die Opfer erleiden mußten

259 auch "Opfertiere"

27 "Tapas"; auch innere Glut, die in der Askese freigesetzt wird

263 Beschius, zitiert nach Pope: "Sub praetextu subveniendi Religiosis nonne caeteri obliti videntur poenitentiae, quam agere debent?" [mit dem Zusatz] "Sensus est, falsum esse, quod plurimi putant, Poenitentiae virtutem propriam esse status religiosi, non vero conjugalis, et sufficere si conjugatus Religioso succurat, ut in suo statu poenitenti vivat, nam poenitentia est cuilibet statui necessaria."

Pope: "Have other men forgotten 'penitence', who strive To earn for penitents the things by which they live?"

EVS Publishers: "In his anxiety to provide food,

shelter and clothing to those who have renounced the world would appear that the non-ascetics have forgotten asceticism."

Graul, zitiert nach Pope: "Die Andern, den Andern beizuspringen willens, haben wohl der Busse vergessen."

267 Tugend und Weisheit

271 welche die Sinne ausmachen [?]

nach Ballantyne bei Pope: "Erde, Wasser, Licht, Luft, Äther, Zeit, Ort, Seele, Geist"

276 durch Askese, doch andere um ihre milden Gaben betrügt

280 wie Anhänger verschiedener Konfessionen

290 nach Aiyar: "sind nicht Herr ihres eigenen Leibes"

296 Kasteiung

308 weil du Böses tatest

30 auch "Wahrhaftigkeit"

310 den wahren Asketen

32 auch "Schaden"

nach EVS Publishers: "Mord"

33 cf. 26

326 Yama

329 auch "vom Tiere schlachten", u. a. Opfertiere

333 und gebe den Armen

- 334 wörtlicher: "[...] er ist wie ein scharfes Schwert, das Stück für Stück von der Lebenszeit abschlägt."
- 337 "mehr als zehn Millionen"
- 339 "Geburt"; Wiedergeburt
- 340 Zuflucht für Krankheit und Leid
- 346 Moksha
- 359 Beschius, zitiert nach Pope: "Si assequendo veram notionem illius, qui rebus omnibus adhaeret (nempe Dei), ita vivas ut in te omnino pereat mundanis rebus adhaesio, tibi non adhaerebunt mala, qui adhaererent, si illam vivendi rationem infringeres."

Pope: "The true 'support' who knows - rejects 'supports' he sought before - Sorrow that clings and all destroys, shall cling to him no more."

EVS Publishers: "If a man realises the all-pervading being and lives a life of detachment he shall become free from the trammels of his past actions which might frustrate his efforts to realise the truth and also become immune from any future afflictions by them."

- 377 "zehn Millionen"

Teil II auch "Wohlstand"

- 393 "Geschwüre"
- 394 cf. 62
- 412 wird nichts oder Unwichtiges geredet
- 416 angemessene, große, vollkommene
- 43 Beherrschtes Wissen

- 431 Aiyar: "Behold the man who is free from haughtiness and anger and littleness; there is a dignity about him that adorneth his prosperity."
- 433 "Palmyrapalme"
- 450 Minister, Freunde, Ratgeber etc.
- 453 ff. Sinn, Gemüt, Geist, Herz etc.
- 459 im nächsten Leben
- 465 alles, was für einen Sieg nötig ist, z. B. Geld, Ausrüstung, Ort, Zeitpunkt etc.
- 468 z. B. angemessene politische Mittel anwendet oder geeignete Maßnahmen ergreift
- 470 eines Heeres
- 478 Selbst ein geringes Einkommen gibt keinen Anlaß zur Sorge, solange die Ausgaben die Einnahmen nicht übersteigen.
- 482 cf. 84
- 490 Graul, zitiert nach Pope: "Der Reiger [h] nimmt zur Regel zur Wartezeit! Zur rechten Zeit sein Zufahren!"
- 496 Kriegswagen [?]
- 504 Beschius, zitiert nach Pope: "Rex ministerium eligendo, bonas ac malas qualitates considerando, et inter illas praesertim praeponderantem maturè examinando, juxta id quae praeponderat, eum aptum vel ineptum judicet."
- EVS Publishers: "Consider the merits and also the faults; see which weigh more and choose the one with the greater merit."

519 cf. 84

523 künstlich angelegter oder natürlicher Wassertank, der den Monsunregen speichert

Beschius, zitiert nach Pope: "Felicitas regis, qui non habet mensuram commixtionis (supple, cum consanguineis), similis est lacui aquâ repleto sine profunditate et sine aggere: [quia sicuti hujus modi lacus, quamvis aquâ repletur cum illum detinere nequeat, statim exsiccatur; ita rex, qui non metitur consanguineos eâdem mesurâ quâ se metitur, sed eos ut extraneos tractat, quamvis aliquam diu felix sit, a felicitate deseretur; quia à consanguineis, qui regis tutela sunt, derelelinquetur]."

Pope: "His joy or life who mingles not with kinsmen gathered round, Is lake where streams pour in, with no encircling bound."

527 auch "sich mehren"

532 "Weisheit"

534 "Reichtum"

538 cf. 62

542 ff. Gerechtigkeit

550 Herrscher als Richter

560 Die Landwirtschaft verkommt; Hungersnot breitet sich aus.

566 hat er ein "grausames Auge"

571 ff. auch "Nachsicht", "Huld"

573 Graul, zitiert nach Pope: "Das Auge soll gleichsam

das ganze Thun des Menschen harmonisch accompagnieren. Ein huldloses Auge bei dem besten Tun ist wie disharmonische Musik bei dem besten Gesange."

596 auch "Ruhm", "Ansehen"

598 "freigiebig, "mildtätig"

602 Graul, zitiert nach Pope: "Wer will, dass sein Stamm stämmig werde, Der wandle so, dass die Lässigkeit von ihm lasse."

610 Vishnu durchmaß das Universum mit drei großen Schritten.

Er wird mit dem Absoluten identifiziert. Er rettete die Welt in den Inkarnationen als Fisch, Schildkröte, Mann-Löwe, Zwerg, Rama, Krishna und Buddha. Die letzte Inkarnation als Kalki wird noch im Kali-Yuga erwartet.

617 cf. 84

619 ff. Götter

622 Dem Weisen ist alles Leben Illusion; erinnert er sich daran, kann er sich allen Widrigkeiten entgegenstellen.

631 Finanzen und Truppenstärke etc.

659 auf Kosten anderer

667 cf. 496

680 Es ist keine Schande, sich unter den Schutz der Mächtigen zu stellen, um Hilfe zu bekommen.

69 auch "Gesandte"

- 685 "Herrscher"
- 714 Vor Dummköpfen stelle dich dumm.
- 726 tieferes Wissen
- 74 Staatsgebiet
- 742 um den Feind beobachten zu können
- 754 Spenden für wohltätige Zwecke
- 756 dem Herrscher
- Im Buch Manu, op. cit., ist u. a. niedergelegt, daß herrenlose Schätze den Brahmanen gehören, wenn sie von ihnen gefunden werden; findet der König einen Schatz, muß er ihn mit den Brahmanen teilen.
- 758 Er ist in Sicherheit und kann andere für sich kämpfen lassen; er kann andere für sich arbeiten lassen; Geld öffnet ihm jedes Tor.
- 760 Tugend und Freude am Leben
- 761 des Herrschers
- 765 cf. 326
- 774 um weiterkämpfen zu können
- 777 Auszeichnung für Tapferkeit
- 801 ff. das zu tun, was der Freund für richtig hält
- 808 Beschiuss, zitiert nach Pope: "Is qui scire valent amicitiae indolem, quae non audit (seu non curat) amici culpam, fortunatus est dies, in quo amicus culpam admiserit [quia in eo elucescet magis ejus amor, libenter condonando eam culpam]."

Ellis, zitiert nach Pope: "Those confirmed in the knowledge of the true nature of friendship listen not to the faults of their friends, although daily guilty of them."

Pope: "In strength of friendship rare of friend's disgrace who will not hear, The day his friend offends will day of grace to him appear."

Aiyar: "Behold the men who refuse to listen to any imputations against the friend of their bosom: the day that he doth them an injury is a feast day unto them."

EVS Publishers: "Intimate friends who refuse to listen to bad reports of tale-bearers, will regard it a fortunate day."

835 "bis in die siebente Wiedergeburt"; cf. 62

847 "Geheimnis"

849 Wer Augen des Toren zu öffnen versucht, ist selber ein Narr; der Tor kennt nur seinen eigenen Weg, und der ist für ihn niemals falsch.

850 Existenz Gottes und Vergeltung in den Wiedergeburten

853 als Friedliebender

858 stirbt

872 z. B. Rechtsgelehrte

876 neutral bleiben

879 "fällt"

882 und unerwartet zuschlagen

887 "Schachtel"

- 90 und 891 ff. Asketen, die Weisheit erlangten
- 899 cf. 25
- 901 "Tugend"
- 908 nach den Regeln der Tugend leben
- 909 die Lust als erstrebenswertes Ziel neben Tugend und Wohlstand
- 920 cf. 84
- Huren, Glücksspiel und Alkohol sind hier auch Feinde des Staates, deren Einfluß immer wieder in der Literatur hervorgehoben wurde; für das Glücksspiel [94] u. a. in: "Nala und Damajanti." Eine Episode aus dem Mahabharata. Aus dem Sanskrit übertragen und erläutert von Albrecht Wezler. Stuttgart 1973. Oder: "Beschwörung der Würfel" in: Gedichte aus dem Rig-Veda. Aus dem Sanskrit übertragen und erläutert von Paul Thieme. Stuttgart 1977. X 34, pp. 72 - 75
- 93 "Toddy", alkoholisches Getränk, hier aus der Blüte der Palmyrapalme gewonnen
- 925 Verstoß gegen die guten Sitten
- 929 "Untergetauchten"
- 930 "[...] kann er sich denn nicht vorstellen, wie es ist, wenn er selber betrunken ist?"
- 936 "Göttin des Unglücks"
- 95 Die Verse handeln von Krankheiten, die überwiegend durch falsche Ernährung entstanden und nicht von Leiden, die aufgrund anderer Fehlverhalten in früheren Leben hervorgerufen wurden.

- 941 Beschius, zitiert nach Pope: "melancolia et phlegma"
zuviel oder zuwenig Essen und Arbeit
- 944 und nicht Wind, zuviel Schleim oder zuviel
Gallenflüssigkeit erzeugt
- 945 cf. 944
- 947 Verdauung, Galle
- 949 Zu bestimmten Zeiten sind verschiedene
Medikamente zur Bekämpfung derselben Krankheit
notwendig.
- 950 Der Kranke soll genügend Geld haben, um die
Behandlung bezahlen zu können, er soll die
Anweisungen des Arztes befolgen, seine Krankheit
kennen und sich der notwendigen Behandlung
unterwerfen; der Arzt soll vor keiner Krankheit
zurückschrecken, gut ausgebildet sein, Erfahrung in
seinem Beruf haben und tugendhaft sein; die Medizin
soll wirksam sein, gutschmecken, leicht erhältlich sein
und keine Nebenwirkungen hervorrufen; der Kranken-
pfleger soll Liebe zu den Kranken empfinden,
tugendhaft sein, die Anweisungen des Arztes befolgen
und gute Kenntnis in der Krankenpflege haben.
- 960 edler Herkunft
- 969 "Kavarima"
Selbstmord wird hier legitimiert
- 972 aufgrund seiner Taten in früheren Leben
- 977 sind sie erst zu Macht und Wohlstand gekommen
- 984 nach EVS Publishers: "Gewaltlosigkeit"

- 986 "Prüfstein"
- 989 "Schutzwall des Meeres voll Tugend"
- 990 vernachlässigten sie ihre Pflichten
- 100 und 991 ff. Höflichkeit, Liebenswürdigkeit
- 991 der offen für Belange anderer ist
- 101 "Wohlstand, mit dem man nichts Gutes tut"
- 1001 für andere
- 1002 Vergeltung für den Geiz in niederer Wiedergeburt
cf. 62
- 1003 indem er den Armen abgibt
- 1012 z. B. Nahrung und Besitz; nach Aiyar:
"Nachkommenschaft"; Beschius, zitiert nach Pope:
"puta somnus, pulchritudo etc."
- 1023 als Helferin
- 1032 unscheinbar, aber unentbehrlich
- 1034 dem "Schirm" des Herrschers
- 1036 Ohne die Bauern haben sie nichts zu essen und
müssen zugrundegehen.
- 1037 Beschius, zitiert nach Pope: "Si terrae uncam iterum
iterumque arando ita exsiccari facias, ut ad quartam
unciae partem reducatur, nec tantum fimi, quantum
manus capere potest necessarium erit, ut ager
fructificet."
- Aiyar: "If though dry the soil of thy field till an ounce
of mould is reduced to a quarter-ounce of dust, then
not even a handful of manure will be needed, and thy

yield would be abundant."

EVS Publishers: "Should a man let a palam of mud dry into a fourth of its weight, the land would yield richly even without a handful of manure."

1038 auch "Wachsamkeit"

1039 wenn er sich nicht um sie kümmert

1040 auch "schöne"

1042 Der Arme kann nicht mildtätig gegenüber anderen Armen sein, um sich einen besseren Platz in den nächsten Wiedergeburten zu erwerben.

1050 Dies ist eine bittere Anklage, wie die Armen behandelt werden. Gemeint ist das 'Kanji'-Wasser, in dem der Wohlhabende seinen Reis kochte, und das er den Armen als die übliche Armenspeise überließ. Dem Buchstaben nach kam der Geber damit immerhin seinen religiösen Pflichten nach.

Seit Tiruvalluvar, der wahrscheinlich aus eigener Erfahrung spricht, hat sich wenig geändert, wie in einem erschütternden, zeitgenössischen Vergleich beklagt wird: "While a woman in a slum in Madras city scrapes together a pot of 'Kanji' (rice water) for one meal for her children, the chocolate industry [...] tries to discover one more exotic flavour for the insatiable palate of children [...]" (Mrs Aruna Gnanadason: "The Challenge to Europe from the South. Towards a new world order. 2 May 1989." In: European Ecumenical Assembly. Peace with Justice, 15 - 21 May 1989, Basel)

106 aus Not

1060 Beschiuss, zitiert nach Pope: "Si mendicus quod petit non inveniet, neganti non debet irasci, quia ipsa sua paupertas satis illi testificatur."

Pope: "Askers refused from wrath must stand aloof;
The plague of poverty itself is ample proof."

Aiyar: "Let not the beggar scowl when a man pleadeth
inability to give: for his own need should be enough
to show him than another may be in the like
condition."

EVS Publishers: "The needy suppliant must not feel
angry. His want must teach him the pain of others'
want."

107 Berufsmäßiges Betteln wird abgelehnt, das Betteln
aus Not heraus nicht.

1062 Prajapati, auch mit Brahma, dem Schöpfergott, der
auch Richter über die Taten der Menschen ist,
identifiziert; auch als Schicksal verehrt.

1066 also auch für einen heiligen Zweck

Eine lesenswerte Arbeit zu dieser Thematik ist: "Cow
Protection", pp. 108 - 128, von M. K. Gandhi. In:
Hindu Dharma. The Glory and Abuses. New Delhi
1978

1073 Brahmanen [?]

1079 aus Neid

Teil III auch "Lust", "Vergnügen"

1082 Lakshmi [?]

1083 Wie die 'Tüchtigkeit' der Männer, obwohl den Frauen
Schüchternheit, Scham etc. anstehe.

1090 cf. 93

1101 "Armreif"

- 1103 cf. 610
- 1106 cf. 11
- 1108 cf. 1239
- 1114 cf. 3
- 1115 Totentrommeln
- 1120 "Dornen"
- 1121 "zwischen den weißen Zähnen"
- 1125 cf. 1083
- 1129 weil die Augen keine Ruhe finden
- 1131 ff. Die scharfkantigen Stengel der Blätter der Palmyrapalme wurden in Form eines Pferdes zusammengebunden. Darauf saß der Liebeskranke, der von einem Freund mit dem 'Pferd' auf die Straße gezogen wurde. Mit dieser qualvollen Prozedur, der sich der Liebeskranke freiwillig unterzog, konnte er allen zeigen, wie sehr er darunter litt, daß seine Liebe nicht erwidert wurde. Der 'Ritt auf dem Palmyrapferd' diente gleichzeitig der Abtötung des sexuellen Verlangens.
- 1135 "Palmyrapferd"
- 1142 einmalig; selten zu erreichen
- 1145 cf. 93
- 1146 Mondfinsternis
- interessante Deutung des Dämons Rahu bei Zimmer, Heinrich: Indische Mythen und Symbole. Schlüssel zur Formenwelt des Göttlichen. Düsseldorf, Köln 1981;

- 1149 Er kehrt doch zurück, und dann war alles Gerede
nur Klatsch und Tratsch.
- 1151 Die Frau wird unter der Trennung so sehr leiden,
daß sie sterben muß.
- 1157 Sie hat vor lauter Trennungsschmerz an Gewicht
verloren.
- 1160 D. h. "Ich überlebe es nicht."
- 1164 "Es gibt ein Meer des Verlangens."
- 1177 Mögen sie weinen, bis sie keine Träne mehr
vergießen können.
- 119 gelbe, kranke Gesichtsfarbe
- 1189 Pope: "Well! let my frame as now, be sickled o'er
with pain, If he who won my heart's consent, in good
estate remain!"
- Aiyar: "Acquit him forsooth, my maid, of all harmful
intent: the death-like pallor of my body is nothing to
thee."
- EVS Publishers: "If he is free of guilt who has
persuaded me to agree to his departure, let my body
suffer duly and turn sallow."
- 1197 Kama
- 1203 Wenn Liebende aneinander denken, müssen sie
niesen; so weiß jeweils jeder von der Liebe des
anderen.
- 1212 wie die rollenden, dunklen Augen des "Kajal-Fisches"
- 1221 "Todeszeit"; auch "Lanze"

- 1225 Das Liebesleid der Nacht hat am Morgen ein Ende.
- 1231 nach Aiyar: "[...] um mich glücklich zu machen [...]"
- 1235 cf. 1101
- 1239 cf. 1108
- 1244 Pope: "[...] and wear my life away."
- 1250 Scham
- 1253 cf. 1203
- 1254 Sittsamkeit
- 1262 auch "in der Todesstunde"
- Vielleicht will sie ihn gar nicht vergessen. Wie stünde
sie nach ihrem Tode im zukünftigen Leben da: ohne
den Liebsten und ohne Schönheit!
- cf. 1101
- 1266 cf. 11
- 1268 nach Pope: "[...] und die Kriegsbeute teilen; [...]"
- 1279 "tat"
- 1281 cf. 93
- 1282 "Palmyrapalme"
- 1288 Er will immer mehr.

EVS Publishers: "The addicts like toddy, through
drinks bring disgrace. Even so I like to embrace
your breast. O thief!"

- Es ist nicht eindeutig, ob die Frau zu ihrem Mann
oder ihre Vertraute zum Mann spricht.
- 1298 Könnte es nicht immer ihn denken, müßte es sterben.
- 1304 "Schlinggewächs"
- 1305 die nichts getan haben, dessen sie sich schämen
müßten
- 1312 ff. cf. 1203
- 1314 Akkusativ und Nominativ möglich
- 1315 Sie denkt, daß er sie dann im künftigen Leben nicht
lieben werde.
- 1324 "Waffe"
- 1327 wenn man sich liebt
- 1329 wie sehr ich sie brauche; damit das Flehen um ihre
Gunst möglichst lang andauere

Zur möglichen Lesart der Verse 1081 - 1330

1081 - 1150 Die Liebenden vermählen sich heimlich ohne Vermittlung der Familie, aber mit Wissen und Hilfe der Vertrauten der Frau.

Es sprechen:

- 1081 - 1098 Er
- 1099 - 1100 Ihre Vertraute
- 1101 - 1125 Er
- 1126 - 1130 Sie
- 1131 - 1137 Er
- 1138 - 1140 Sie
- 1141 - 1145 Er
- 1146 - 1150 Sie

1151 - 1330 Nachträgliche, öffentliche Eheschließung mit dem Segen der Familie

Es sprechen:

- 1151 Ihre Vertraute zu ihm
- 1152 - 1154 Sie
- 1155 Sie zu ihrer Vertrauten
- 1156 - 1200 Sie
- 1201 - 1202 Er
- 1203 - 1237 Sie
- 1238 - 1240 Er
- 1241 - 1267 Sie
- 1268 - 1275 Er
- 1276 - 1287 Sie
- 1279 Ihre Vertraute [?]
- 1280 Er
- 1281 - 1287 Sie

1288 Ihre Vertraute zu ihm [?]
 1289 - 1290 Er
 1291 - 1298 Sie
 1299 - 1300 Er
 1301 - 1302 Ihre Vertraute [?]
 1303 - 1304 Sie
 1305 - 1310 Er
 1311 - 1312 Sie
 1313 - 1320 Er
 1321 - 1324 Sie
 1325 - 1330 Er

1331 - 1332 Er
 1333 - 1334 Sie
 1335 - 1336 Er
 1337 - 1338 Sie
 1339 - 1340 Er
 1341 - 1342 Sie
 1343 - 1344 Er
 1345 - 1346 Sie
 1347 - 1348 Er
 1349 - 1350 Sie
 1351 - 1352 Er
 1353 - 1354 Sie
 1355 - 1356 Er
 1357 - 1358 Sie
 1359 - 1360 Er
 1361 - 1362 Sie
 1363 - 1364 Er
 1365 - 1366 Sie
 1367 - 1368 Er
 1369 - 1370 Sie
 1371 - 1372 Er
 1373 - 1374 Sie
 1375 - 1376 Er
 1377 - 1378 Sie
 1379 - 1380 Er
 1381 - 1382 Sie
 1383 - 1384 Er
 1385 - 1386 Sie
 1387 - 1388 Er
 1389 - 1390 Sie
 1391 - 1392 Er
 1393 - 1394 Sie
 1395 - 1396 Er
 1397 - 1398 Sie
 1399 - 1400 Er
 1401 - 1402 Sie
 1403 - 1404 Er
 1405 - 1406 Sie
 1407 - 1408 Er
 1409 - 1410 Sie
 1411 - 1412 Er
 1413 - 1414 Sie
 1415 - 1416 Er
 1417 - 1418 Sie
 1419 - 1420 Er
 1421 - 1422 Sie
 1423 - 1424 Er
 1425 - 1426 Sie
 1427 - 1428 Er
 1429 - 1430 Sie
 1431 - 1432 Er
 1433 - 1434 Sie
 1435 - 1436 Er
 1437 - 1438 Sie
 1439 - 1440 Er
 1441 - 1442 Sie
 1443 - 1444 Er
 1445 - 1446 Sie
 1447 - 1448 Er
 1449 - 1450 Sie
 1451 - 1452 Er
 1453 - 1454 Sie
 1455 - 1456 Er
 1457 - 1458 Sie
 1459 - 1460 Er
 1461 - 1462 Sie
 1463 - 1464 Er
 1465 - 1466 Sie
 1467 - 1468 Er
 1469 - 1470 Sie
 1471 - 1472 Er
 1473 - 1474 Sie
 1475 - 1476 Er
 1477 - 1478 Sie
 1479 - 1480 Er
 1481 - 1482 Sie
 1483 - 1484 Er
 1485 - 1486 Sie
 1487 - 1488 Er
 1489 - 1490 Sie
 1491 - 1492 Er
 1493 - 1494 Sie
 1495 - 1496 Er
 1497 - 1498 Sie
 1499 - 1500 Er

Ausgewählte Literatur

- (1) The Laws of Manu. Translation with extracts from seven commentaries by G. Bühler. Translated by various Oriental scholars and edited by F. Max Müller. New York 1966. Nach: *ibid.*: Sacred Books of the East, 25. Oxford 1886
- (2) Schweitzer, Albert: Die Weltanschauung indischer Denker. Mystik und Ethik. München 1982. (Nach: zweite, auf Grund der englischen Ausgabe von 1935 neugefaßte Auflage 1965)
- (3) Arasu, Rao Sahib S. R. V.: Voice of Valluvar. A Modern Commentary of the Kural. Madras 1972
- (4) Pope, G. U.: The Sacred Kurral of Tiruvalluvar-Nayanar with Introduction, Grammar, Translation, Notes Lexicon and Concordance (In which are reprinted Fr. Beschi's and F. W. Ellis' versions.) New Delhi 1984. Nach: *ibid.*: London 1886
- (5) Aiyar, V. V. S.: Tirukkural. Tiruchirapalli 1964. Nach: *ib.*: The Maxims of Tiruvalluvar. Madras 1916
- (6) EVS Publishers [Hrsg.]: Sayings of Tiruvalluvar. Singapore 1984
- (7) "Kommentar in tamilischer Sprache" von E. R. Rasendran. Madras 1986
- (8) "Kommentar in tamilischer Sprache" von Namakal V. Ramalingam Pillai. Madras 1984
- (9) "Kommentar in tamilischer Sprache" von Varadha Rasanar. Madras 1987
- (10) Vanathi Printers [Hrsg.]: "Parimelalahar-Kommentar in tamilischer Sprache". Madras 1987

- (11) Graul, Carl: Der Kural des Tiruvalluver. Ein gnomisches Gedicht über die drei Sterbeziele des Menschen. Leipzig / London 1856. Tom. 3 in: Bibliotheca Tamulica sive opera praecipua Tamulicensium edita, translata, adnotationibus, glossariisque instructa. Lipsiae / Londini 1855 [1856 ?]

மொழிபெயர்த்தவரைப் பற்றிச் சிலவரிகள்.....

திரு ஊவே பைசேர்த் அவர்கள் ஒரு யேர்மனிய பிரஜை. இரசாயனத் துறையில் பட்டம் பெற்ற இவர் மேற்கத்திய இயற்கை வைத்தியத் துறையில் 3 வருடப் பயிற்சி பெற்றுத் தேர்ச்சியடைந்து பல வருடங்கள் இத்துறையில் சேவையாற்றினார்.

இவர் யேர்மனியில் உள்ள (FREIBURG IM BREISGAU UNIVERSITY) பிண்பூர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறையில் பட்டம் பெற்று ஆங்கிலம், யேர்மன்மொழி, ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றார். இக்காலப்பகுதியில் அமெரிக்க மத்தியகால இலக்கியம் சம்பந்தமான ஆய்வை மேற்கொண்ட இவர் மெய்யியல் துறையில் பட்டம் பெற்றார். இதனால் இவருக்கு தத்துவம், சமயம் போன்ற துறைகளில் நாட்டம் மிகுந்தது.

புலமைப் பரிசில் பெற்று போர்த்துக்கீச நாட்டில் உள்ள (UNIVERSITIES OF COIMBRA AND LISBON) கொய்ம்ப்ரா பல்கலைக்கழகத்திலும் லிஸ்போன் பல்கலைக்கழகத்திலும் போர்த்துக்கீசிய மொழியிலும் கலாச்சாரத்திலும் தனது அறிவை வளர்த்துக் கொண்டு பட்டமும் பெற்றார்.

தற்போது யேர்மன், ஆங்கிலம், மெய்யியல் ஆகிய மூன்று மொழிகளை பட்டதாரி மாணவர்களுக்குப் போதித்து வருகிறார்.

1971ம் ஆண்டின் பின்னர் பல தடவைகள் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் சென்று தமிழர் பகுதிகளில் தங்கியிருந்து இந்துசமய ஆய்வில் ஈடுபட்டு தனது ஆராய்ச்சியைப் பூர்த்தி செய்தார்.

தமது நாட்டின் கட்டாய இராணுவப் பயிற்சிக்குப் போகமறுத்த இவர் மாற்று வேலையாக சமூக சேவையில் ஈடுபட்டார். மனித உரிமைகள் மீறல் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளில் தனது நேரத்தில் பெரும் பகுதியைச் செலவிட்டுவரும் இவர் எமக்குக் கிடைத்த அரும் பெரும் சொத்தாகும் என்றால் மிகையாகாது.

(11) Grand, Carl, Der Mensch und die Natur, ein naturhistorisches Gedicht über die drei Stadien des Menschen. Leipzig / London 1856. 104 S. in 8.

(12) Grand, Carl, Der Mensch und die Natur, ein naturhistorisches Gedicht über die drei Stadien des Menschen. Leipzig / London 1856. 104 S. in 8.

(13) Grand, Carl, Der Mensch und die Natur, ein naturhistorisches Gedicht über die drei Stadien des Menschen. Leipzig / London 1856. 104 S. in 8.

(14) Grand, Carl, Der Mensch und die Natur, ein naturhistorisches Gedicht über die drei Stadien des Menschen. Leipzig / London 1856. 104 S. in 8.

(15) Grand, Carl, Der Mensch und die Natur, ein naturhistorisches Gedicht über die drei Stadien des Menschen. Leipzig / London 1856. 104 S. in 8.

(16) Grand, Carl, Der Mensch und die Natur, ein naturhistorisches Gedicht über die drei Stadien des Menschen. Leipzig / London 1856. 104 S. in 8.

Tiruvalluvar soll im zweiten Jahrhundert nach Christus im heutigen Tamilnadu in Südindien gelebt haben. Es ist nur wenig von seinem Leben bekannt, und schon früh entstanden viele Legenden um seine Person.

Sein zeitloses Werk, der Tirukkural, wurde in Tamilisch geschrieben. Es gilt als eines der bedeutenden Werke der Weltliteratur.

Für viele Tamilen ist der Tirukkural als "Tamilische Veden" oder "Spätere Veden" göttliches Wort.

Bedeutende Denker wie Leo Tolstoi, Mahatma Gandhi, Rabindranat Tagore rühmten den Tirukkural und seine Ethik; Albert Schweitzer sagte: "In kaum einer Spruchsammlung der Weltliteratur findet sich so viel edle Weisheit."